

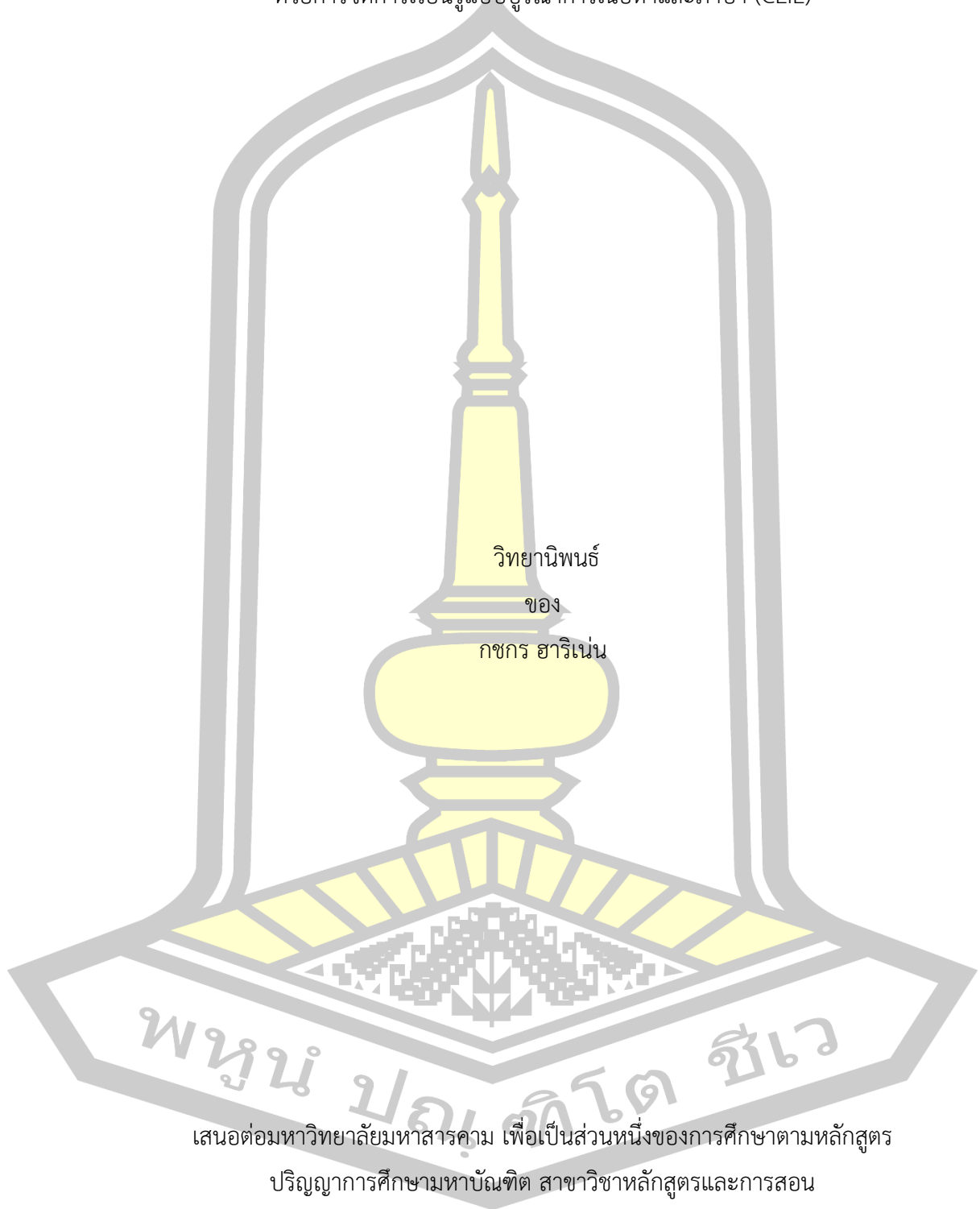
การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

วิทยานิพนธ์
ของ
กชกร ฮาริเน่น

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ธันวาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

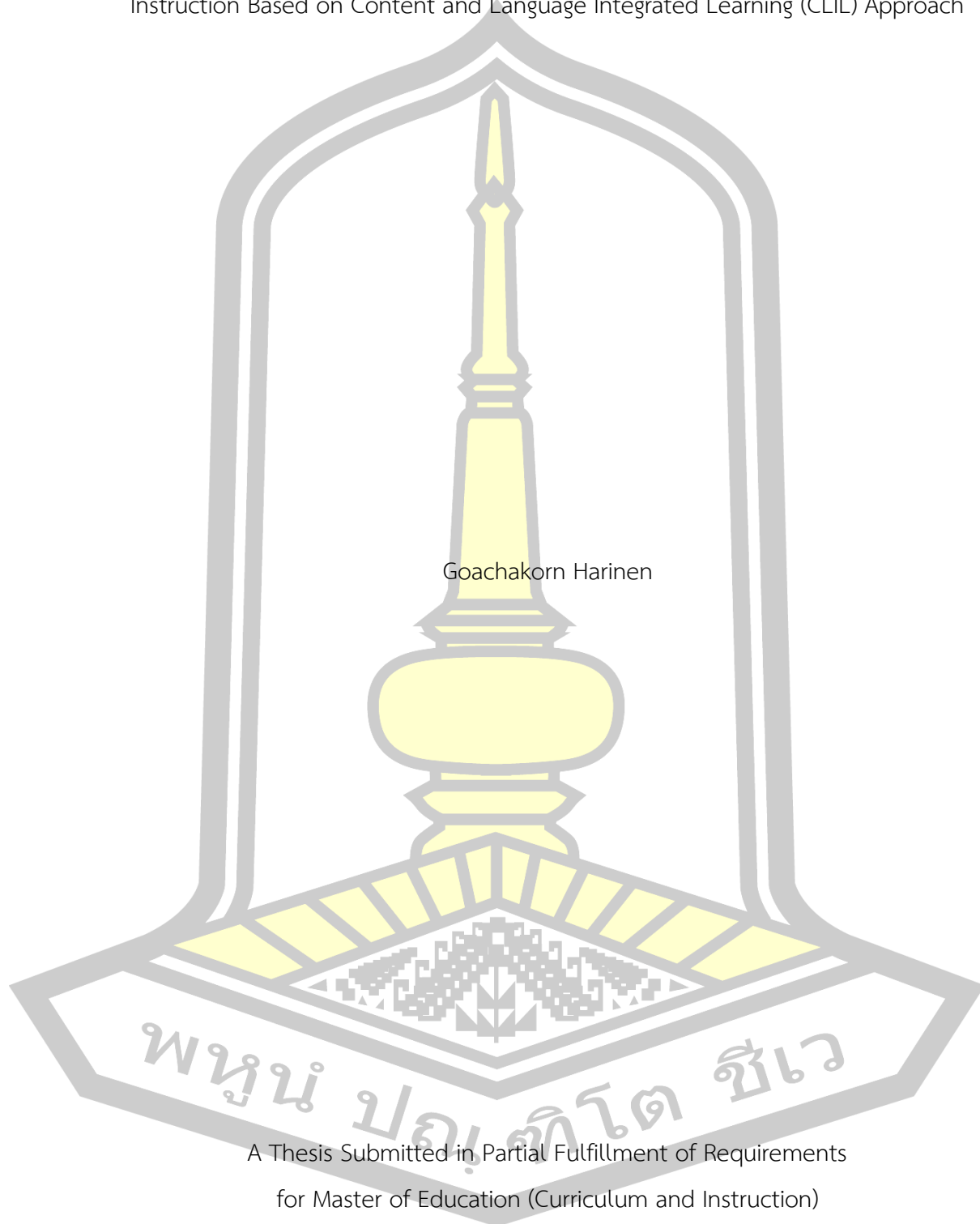
การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ธันวาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

A Development of Communication Skills in English for Grade 9 Students Through The
Instruction Based on Content and Language Integrated Learning (CLIL) Approach

Goachakorn Harinen

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

December 2024

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกชกร ฮารีเน่น แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. วิชา โยชิตะ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

กรรมการ

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. วนิตา ผาระนัด)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)		
ผู้วิจัย	กชกร ฮารีเน่น		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประสงค์ สายหงษ์		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา อำเภอลือชัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 20 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้มาโดยการการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 3 วงรอบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา จำนวน 3 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง 2) แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่ ด้านการฟัง ด้านการอ่าน ด้านการพูด และด้านการเขียน เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ คือ แบบสัมภาษณ์นักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 15 คน จากนักเรียนทั้งหมด 20 คน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 33.53 จากคะแนนเต็ม 44 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.21 ของคะแนนเต็ม ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

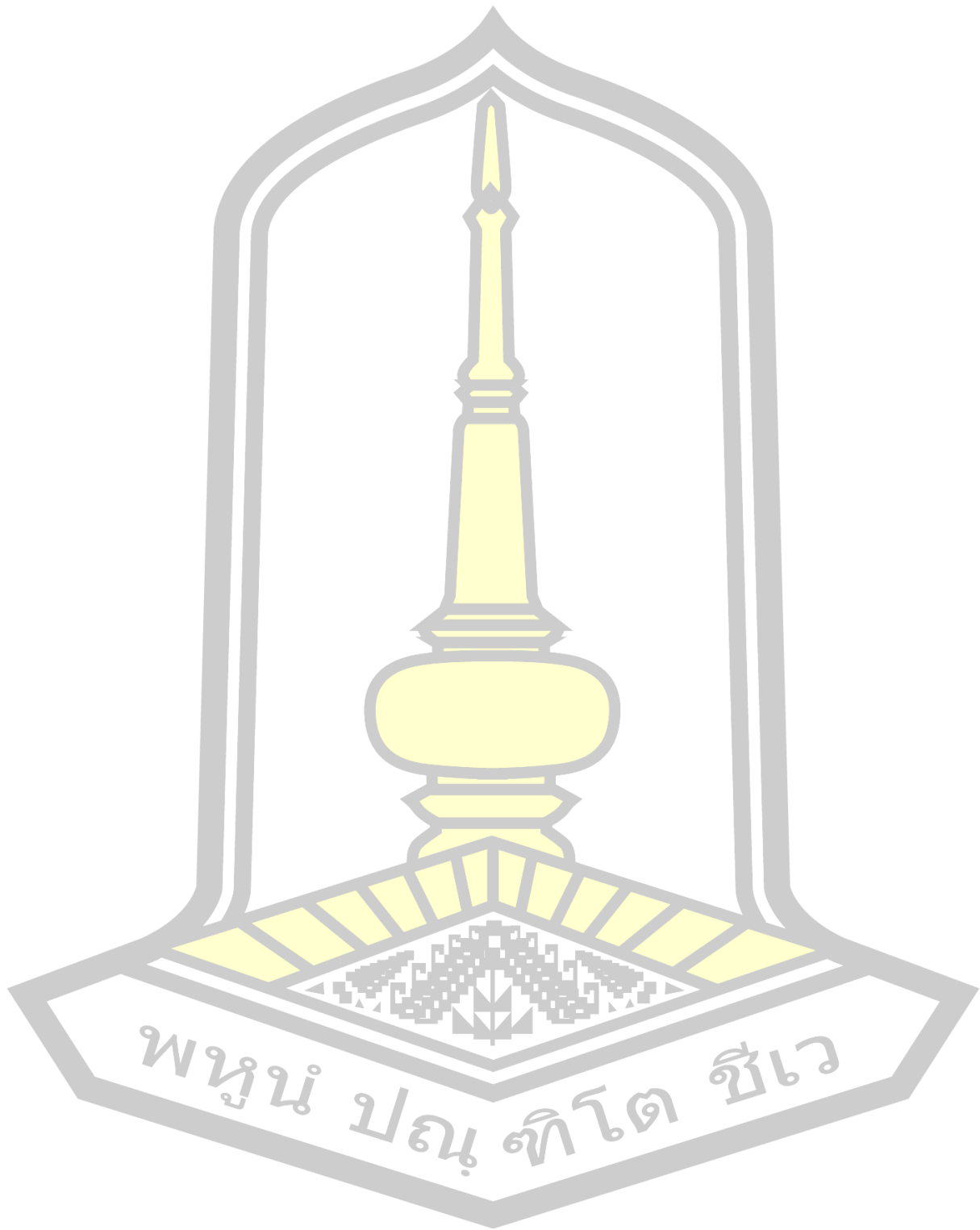
คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL), ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

TITLE	A Development of Communication Skills in English for Grade 9 Students Through The Instruction Based on Content and Language Integrated Learning (CLIL) Approach		
AUTHOR	Goachakorn Harinen		
ADVISORS	Assistant Professor Prasong Saihong , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

ABSTRACT

This study aimed to develop grade 9 students' communication skills in English through the instruction based on Content and Language Integrated Learning (CLIL) approach with a required efficiency of 70. The target group used in this research was a group of 20 students in grade 9 at Chomchon Banpho Songhong Wittaya school, Wapipathum district, Maharakham Province by purposive sampling. The research was carried out using a three-cycle action research model. The research instruments used in the study were 1) the three lesson plans of teaching by using Content And Language Integrated Learning (CLIL), 3 hours per each plan, for a total of 9 hours 2) English communication skills assessment which consisted of listening, reading, speaking and writing skills. The reflection tool was a student interview form. The collected data were analyzed by means of computing arithmetic mean, standard deviation and percentage. The findings were summarized and presented in the form of a descriptive report. The finding was 15 students of 20 students made a mean score on English Communication skills of 33.53 or 76.21% of the 44 full marks, passed the passing criterion which met the prescribed criterion.

Keyword : The Instruction Based on Content And Language Integrated Learning (CLIL) Approach, English Communication Skills

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชยา โยชิตะ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน กรรมการสอบ และรองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ฝาระนัด กรรมการสอบ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก) ที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษาคำแนะนำและให้ความช่วยเหลือตลอดจนตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ที่ประสิทธิ์ประสาทให้ความรู้ประสบการณ์และแนะนำแนวทางในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ดร.ณัฐธิดา ตาชัยภูมิ นายก่อกิจบุญ พูคำ และนายณวัฒน์ จันทเขต ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะจนวิจัย สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา ตลอดจนคณะคุณครูและ บุคลากรทางการศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลในการ วิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี

ขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัว ที่เป็นกำลังใจและให้การส่งเสริมสนับสนุนผู้วิจัยใน ทุก ๆ ด้านด้วยดีตลอดมา สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และทุกท่านที่ ไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้แต่คอยให้กำลังใจและคำชี้แนะแก่ผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนเสร็จสิ้น สมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การศึกษอบรมสั่งสอน ส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ในการศึกษาและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

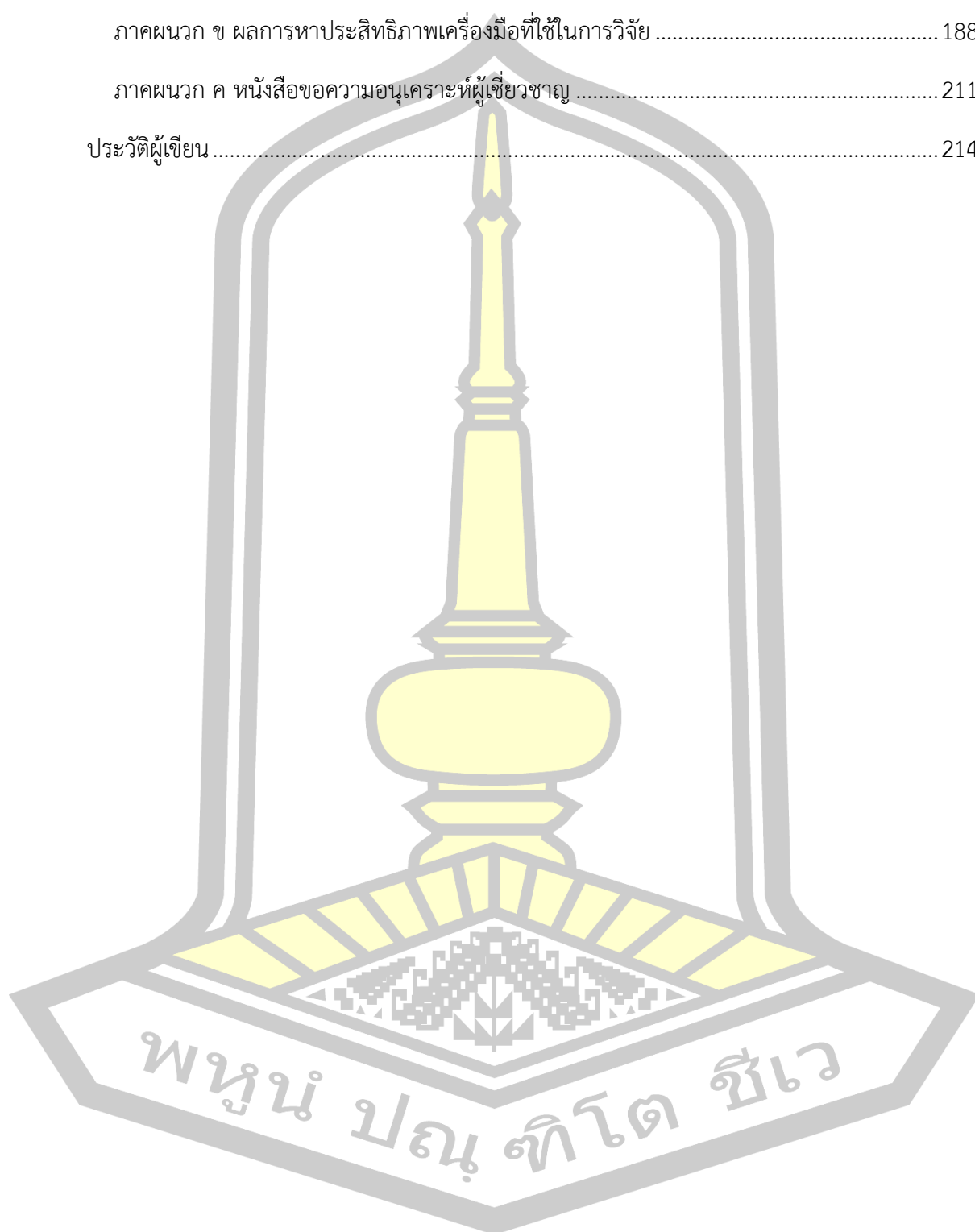
กชกร ฮาริเน่น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ...	9
การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL).....	28
แนวคิดการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	43
แนวคิดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	47
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้.....	62
การวิจัยเชิงปฏิบัติการ.....	69
บริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา.....	75
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	76

งานวิจัยในประเทศ.....	76
งานวิจัยต่างประเทศ.....	83
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	85
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	86
กลุ่มเป้าหมาย.....	86
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	87
วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	88
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	100
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	104
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	121
ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	121
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	121
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	122
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	122
สรุปผล.....	123
อภิปรายผล.....	123
ข้อเสนอแนะ.....	126
บรรณานุกรม.....	127
ภาคผนวก.....	136

ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	137
ภาคผนวก ข ผลการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	188
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	211
ประวัติผู้เขียน.....	214

สารบัญตาราง

หน้า

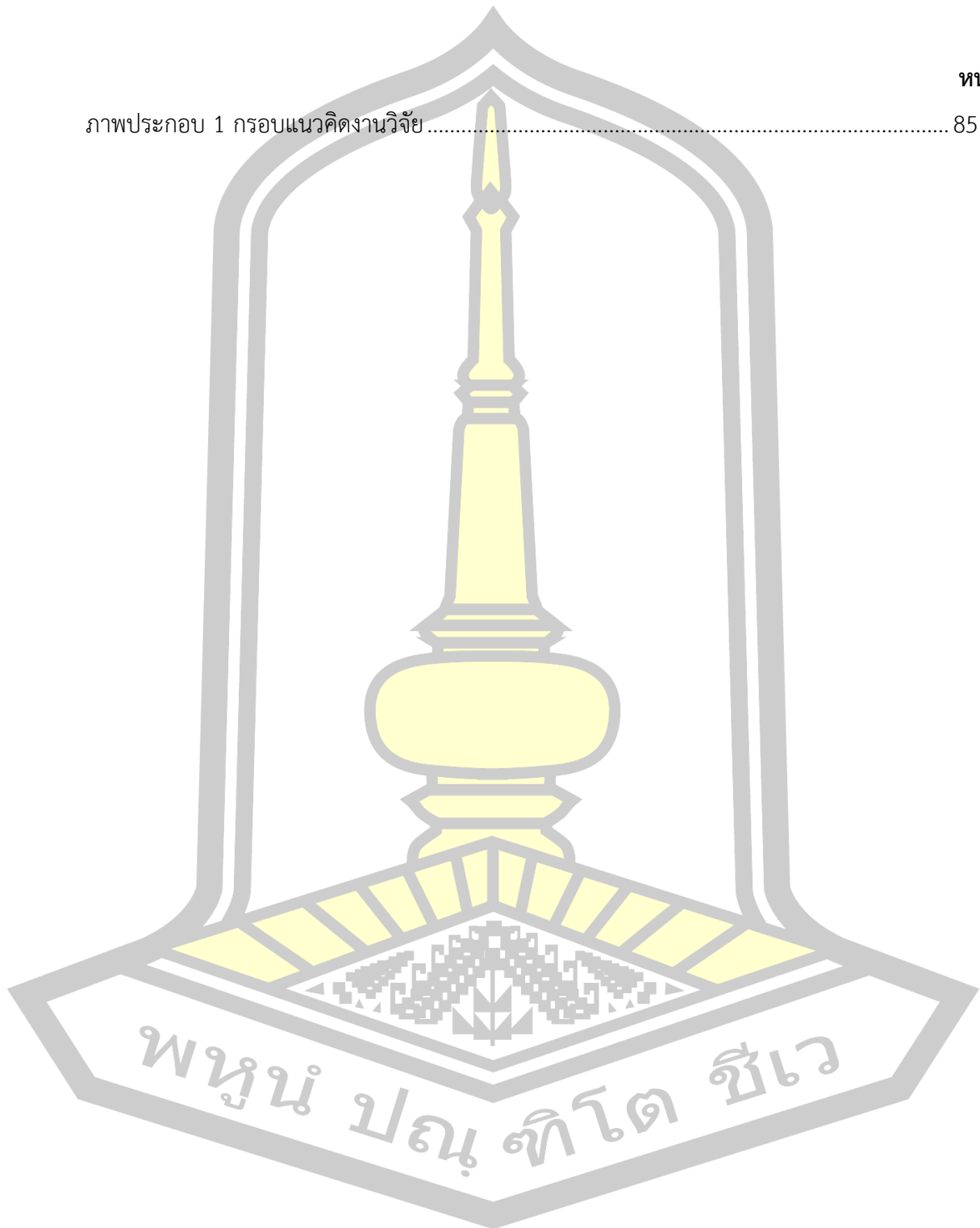
ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	12
ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	14
ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	16
ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม	16
ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาไทยและนำมาใช้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม	17
ตาราง 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน	18
ตาราง 7 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม	18
ตาราง 8 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	18

ตาราง 9 แสดงเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป	25
.....	
ตาราง 10 แสดงเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด	59
ตาราง 11 แสดงเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน	60
ตาราง 12 ตารางวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานตัวชี้วัด และเวลา	88
ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	93
ตาราง 14 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)	97
.....	
ตาราง 15 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน (อัตนัย)	98
ตาราง 16 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 1	104
ตาราง 17 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 2	110
ตาราง 18 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 3	114
ตาราง 19 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ	118
ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 1	189
ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 2	191
ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 3	193
ตาราง 23 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 (ด้านการฟัง)	195
ตาราง 24 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 (ด้านการอ่าน)	196
ตาราง 25 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 (ด้านการพูด)	197

ตาราง 26 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 (ด้านการเขียน).....	197
ตาราง 27 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 (ด้านการฟัง).....	198
ตาราง 28 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 (ด้านการอ่าน).....	199
ตาราง 29 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 (ด้านการพูด).....	200
ตาราง 30 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 (ด้านการเขียน).....	200
ตาราง 31 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 (ด้านการฟัง).....	201
ตาราง 32 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 (ด้านการอ่าน).....	202
ตาราง 33 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 (ด้านการพูด).....	203
ตาราง 34 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 (ด้านการเขียน).....	203
ตาราง 35 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์นักเรียน.....	204

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	85

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ผู้คนจากหลากหลายประเทศนิยมใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารกันมากที่สุด จนได้รับการยกย่องว่าเป็นภาษานานาชาติ (International language) หรือภาษากลางของโลก (Global language) ปัจจุบัน มีมากกว่า 50 ประเทศทั่วโลกที่ประกาศให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่ถูกใช้ในด้านการศึกษา แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการค้า การท่องเที่ยว และการสื่อสารระหว่างองค์กรระดับนานาชาติ เช่น ธุรกิจ โรงแรม และวงการสื่อสารมวลชนทั่วโลก กระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในฐานะเครื่องมือในการสื่อสารและการศึกษา จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและในอนาคต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 19)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศถือเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ อีกทั้งการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังสามารถช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น รวมถึงเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้นจริง ๆ การใช้ชีวิตประจำวันของเราทุกวันนี้เราจะเห็นภาษาอังกฤษอยู่รอบตัวเราเต็มไปหมด เพราะฉะนั้นหากเราไม่เคยเรียนรู้ภาษาอังกฤษเลยการใช้ชีวิตก็จะเป็นเรื่องยากมากขึ้นในระดับหนึ่งแล้ว (ปาริฉัตร ไกรสนาม, 2565)

ทักษะทางภาษาอังกฤษประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เช่น การรู้คำศัพท์ ความหมาย แนวคิด และรูปแบบไวยากรณ์ที่เป็นประโยชน์ในการเรียนโดยนักเรียนต้องเรียนรู้ความหมายภาษาที่สอง (Scarcella, 2003) นักเรียนจะสามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงจะประสบความสำเร็จในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ต้องทำความเข้าใจในการใช้คำศัพท์เฉพาะทาง รูปแบบภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาความซับซ้อนของภาษา การใช้ระบบเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และความหมายของภาษา (Gottlieb, 2004) ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษจึงถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา ซึ่งถ้านักเรียนไม่มีทักษะดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อนักเรียนในด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษและนักเรียนอาจประสบปัญหา

เกี่ยวกับการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในระดับที่สูงขึ้น ถ้าโรงเรียนไม่สามารถเสริมความรู้ทางภาษาอังกฤษที่จะทำให้นักเรียนเกิดมโนทัศน์ทางการใช้ภาษาอังกฤษ (Juliane, 2012) อีกทั้งปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่มีความหลากหลาย ซึ่งสร้างความท้าทายในการเรียนภาษาอังกฤษและการเข้าใจเนื้อหาวิชาที่มีเนื้อหาจำนวนมาก (Amila, 2019)

จากประสบการณ์การสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนขาดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งพิจารณาได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการตอบคำถามในชั้นเรียนจะมีนักเรียนเพียงแค่ร้อยละ 10 ที่สามารถพูดและเขียนสื่อสารตอบคำถามจากความเข้าใจในเรื่องได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุผลมาจากความไม่เข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ทั้งแปลคำศัพท์บางคำไม่ได้ทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องเพียงบางส่วนเท่านั้น และเนื้อหาบางบทความเป็นความรู้เพิ่มเติมที่นักเรียนต้องมีความรู้เดิมในการทำความเข้าใจ นอกจากการตอบคำถามในชั้นเรียนแล้วครูผู้สอนพิจารณาได้จากการทำแบบฝึกหัด ทำกิจกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนบางคนไม่สามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยจำเป็นต้องฝึกหัดนักเรียนโดยการอ่านเนื้อหานั้น ๆ พร้อมกัน เพื่อความเข้าใจในความหมายที่ตรงกัน นอกจากการทำแบบฝึกหัดผู้วิจัยยังพิจารณาจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน นักเรียนจำนวนร้อยละไม่ถึง 50 ที่สามารถสื่อสารตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง อีกทั้ง ผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา ปีการศึกษา 2564 - 2566 รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ปีการศึกษา 2564 คะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนเท่ากับ 25.36 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 31.11 ปีการศึกษา 2565 คะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนเท่ากับ 29.69 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 32.05 และปีการศึกษา 2566 คะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนเท่ากับ 30.36 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 31.76 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับปรุง อาจเนื่องจากปัจจัยหลายประการ ทั้งจากตัวผู้สอนวิธีการสอนหรือตัวของนักเรียน เป็นต้น ดังนั้น เพื่อให้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในโรงเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทางโรงเรียนจำเป็นต้องมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน โดยใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ มาเป็นตัวช่วยในการเรียนการสอน ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มาแก้ไขปัญหานักเรียนในครั้งนี้ เนื่องจากการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) นี้เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการเรียนรู้ เพราะในปัจจุบันนี้ ปริมาณของความรู้มีมากขึ้นเป็นทวีคูณ รวมทั้งมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นเป็นลำดับ (แหววัน มนุชาราม, 2564)

นอกจากนี้ จากการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน พบว่า ด้านบทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้ที่ไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการฝึกภาษาและบรรยากาศการเรียนที่เคร่งเครียด เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมักจะมุ่งเน้นแต่ในด้านผลการเรียน ขาดแนวทางการส่งเสริมด้านทักษะการสื่อสารภาษาอย่างธรรมชาติ ได้แต่มุ่งเน้นแต่ความถูกต้องในรูปแบบของภาษา เช่น ครูให้นักเรียนฟังเทปหรือคลิปเสียงหลายรอบ เพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้องเท่านั้น และการฝึกทักษะการพูดเป็นแบบท่องจำรูปแบบทางภาษาและคำศัพท์ ดังนั้นนักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาที่เรียนในห้องเรียนไปประยุกต์ในสถานการณ์จริงได้ อีกประการหนึ่ง ครูขาดทักษะในด้านการสอนและภาษาที่จะช่วยในการส่งเสริมให้มีกิจกรรม ทั้งการฟังและพูดในชั้นเรียน ซึ่งครูมักจะจริงจังและเคร่งครัดกับนักเรียนมากเกินไป ทำให้ไม่เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ และครูส่วนใหญ่มักใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนเพื่ออธิบายหรือบรรยายอยู่บ่อยๆ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถฝึกทักษะด้านภาษาอังกฤษได้หากนักเรียนได้รับการฝึกปฏิบัติในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่เสมอ และครูใช้ภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนในการดำเนินการสอนจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยในการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ดังนั้นการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถทางการพูดและภาษาควรมีลักษณะที่ให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยและปฏิบัติกิจกรรมภาษาที่นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร, 2560)

การสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning : CLIL) คือ รูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนและเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้ครูใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการดำเนินการเรียนการสอนในขณะที่เกิดกระบวนการเรียนรู้เนื้อหา ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักภาษาไปด้วยในเวลาเดียวกัน ผ่านกรอบแนวคิด 4Cs ซึ่งประกอบด้วย Content เนื้อหาที่ใช้สอน Communication การเรียนรู้และการใช้ภาษา Cognition การเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้ภาษา และ Culture การเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจวัฒนธรรม (Coyle, Hood and Marsh, 2010) ดังนั้น จึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ และส่งเสริมให้ครู และผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความคิดในรูปแบบของภาษาจากการนำเนื้อหาจากสาระวิชาอื่นมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ภาษาเพื่อเกิดการบรรลุเป้าหมายของการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ นอกจากนี้ จากงานวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า การใช้การสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning : CLIL) มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิมล ประสงค์พร และจิตรา จันทราเกตุวิ (2560) ได้ศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้าน

สมรรถนะในการสื่อสาร และนำภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ สำหรับยุคสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางสำหรับนักเรียนในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนให้มีความหลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. สามารถนำการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ใช้เป็นแนวทางสำหรับนักเรียนในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. เป็นแนวทางสำหรับครู และผู้ที่สนใจในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ต่อไปตามความเหมาะสม

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

มหาสารคาม เขต 2 จำนวน 20 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน โดยวิเคราะห์ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ต1.1 ม.3/1, ต1.2 ม.3/4, ต1.2 ม.3/5, ต1.3 ม.3/1 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ ต2.1 ม.3/1 สาระที่ 2 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ได้แก่ ต3.1 ม.3/1 รวมทั้งสิ้น 6 ตัวชี้วัด ผู้วิจัยได้พิจารณาโดยใช้เนื้อหาจากแหล่งเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. แผนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วิชาภาษาอังกฤษ บูรณาการวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Safe Surfing

2. แผนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วิชาภาษาอังกฤษ บูรณาการวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Calories

3. แผนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วิชาภาษาอังกฤษ บูรณาการวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Body Mass Index : BMI

4. ระยะเวลาในการดำเนินงาน

การดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวม 9 คาบเรียน และใช้เวลาทดสอบหลังเรียน จำนวน 3 คาบเรียน รวมทั้งหมด 12 คาบเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) Content and Language Integrated Learning หมายถึง การเรียนรู้เนื้อหา (Learning of content) พร้อมกันกับเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Simultaneous learning of a foreign language) รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยใช้

ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ประกอบด้วย 4Cs คือ เนื้อหา (Content) กระบวนการคิด (Cognition) การสื่อสาร (Communication) และวัฒนธรรม (Culture) มีกระบวนการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอเนื้อหา (Content) เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นกระตุ้นความรู้ (Cognition) ให้นักเรียนได้สามารถใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะกระบวนการคิดทางสติปัญญาให้ได้มากที่สุด

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร (Communication) ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเต็มที่ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน

ขั้นที่ 4 ชี้นำไปประยุกต์ใช้ (Culture) ให้นักเรียนได้สามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับ วัฒนธรรมที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับสภาพความเป็นอยู่ของตน

2. ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกถึงการสื่อสาร ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง อ่าน พูด และเขียน โดยผู้เรียนควรได้ระดับความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ที่อยู่ในระดับ A2 ประกอบด้วย

2.1 ทักษะการฟัง (Listening Skill) หมายถึง การฟังข้อมูล บทสนทนา หรือ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจและสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องได้ การประเมินผลทักษะการฟังในการวิจัยครั้งนี้ โดยให้ผู้เรียนฟังไฟล์เสียงสนทนา หรือสถานการณ์ต่าง ๆ จากไฟล์เสียง ฟังแต่ละสถานการณ์ จำนวน 2 ครั้ง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จากแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบไม่ได้ ได้ 0 คะแนน

2.2 ทักษะการอ่าน (Reading Skill) หมายถึง ความเข้าใจในบทความง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่คุ้นเคย ข้อมูลที่สำคัญ รายงานสั้น ๆ ข่าวสั้น ๆ ง่าย ๆ คำแนะนำและขั้นตอนการใช้ และสามารถบอกประเด็นสำคัญได้ โดยการวิจัยในครั้งนี้วัดจากแบบทดสอบ ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบไม่ได้ ได้ 0 คะแนน

2.3 ทักษะการพูด (Speaking Skill) หมายถึง สามารถเริ่มต้นการสนทนา การพูด แลกเปลี่ยนข้อมูล การบรรยาย ได้แย่ง และพูดนำเสนอเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัวพร้อมให้เหตุผล รวมถึงสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการบอก แลกเปลี่ยนความคิดโดยใช้คำเชื่อม สามารถใช้วลีง่าย ๆ ได้ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสอบปฏิบัติ โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้พูดแสดงบทบาทสมมติหรือพูดสนทนาเกี่ยวกับการขอและให้ข้อมูล อธิบาย หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

อย่างเหมาะสม มีจำนวน 2 ข้อ ให้ผู้เรียนเลือกพูดเพียง 1 ข้อ 8 คะแนน มีเกณฑ์การวัดทักษะการพูด 2 ประเด็น ประเด็นละ 4 ระดับ คือ ความถูกต้องด้านเนื้อหา และทักษะในการพูด

2.4 ทักษะการเขียน (Writing Skill) หมายถึง การเขียนเกี่ยวกับตัวเองโดยใช้ภาษา ง่าย ๆ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร การเขียนเกี่ยวกับสิ่งของและบุคคลที่ตนเองรู้จักเป็นอย่างดีด้วยการใช้ภาษาที่ง่าย ๆ เช่น รายละเอียดของเพื่อน สิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน โดยวัดผลทักษะการเขียนการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบอัตนัย กำหนดสถานการณ์เกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว จำนวน 2 ข้อ ให้ผู้เรียนเลือกเขียนเพียง 1 ข้อ แล้วนำมาเขียน 16 คะแนน มีเกณฑ์การวัดทักษะการเขียน 4 ประเด็น ประเด็นละ 4 ระดับ คือ โครงสร้างทางไวยากรณ์ การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำศัพท์ และการนำเสนอเนื้อหา

3. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง วิธีการวิจัยที่ช่วยในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ครูสามารถนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น โดยมีการแก้ปัญหา ซึ่งกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 วงรอบ ในแต่ละวงรอบมีการดำเนินงานเป็น 4 ขั้นตอน ตามแนวคิดของ Kemmis McTaggart ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตติดตามและ ประเมินผล และขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนผลเพื่อการปรับปรุง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสรุปประเด็นสำคัญ ตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 สาระสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1.3 คุณภาพผู้เรียน

1.4 การวัดระดับทักษะด้านภาษาอังกฤษด้วย CEFR

2. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2.2 ความหมายของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2.3 กรอบแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2.4 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา

(CLIL)

2.5 ข้อจำกัดของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2.6 ประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2.7 วิธีการประเมินการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

3. แนวคิดการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของภาษาอังกฤษ

3.2 ความหมายของการสื่อสาร

3.3 การสื่อสารทางภาษาอังกฤษ

3.4 ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.5 การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4. แนวคิดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4.2 องค์ประกอบของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

- 4.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- 4.4 การวัดและประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้
 - 5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.5 ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้
6. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
 - 6.1 ความหมายการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
 - 6.2 ลักษณะการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
 - 6.3 รูปแบบวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
7. บริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 1 - 73) ได้จัดทำสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสรุปที่สำคัญได้ดังนี้

1. สาระสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาชนโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1.1.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

1.1.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

1.1.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

1.1.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งได้ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. คุณภาพผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

1.3.1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

1.3.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

1.3.3 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

1.3.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมนิยมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

1.3.5 เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

1.3.6 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

1.3.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1.3.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

1.3.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตาม หัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

1.3.10 ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังตาราง 1-8

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ในการประดิษฐ์ การบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่าง ๆ การใช้อุปกรณ์ - Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่าย ๆ เช่น is/are + past participle - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/ but/ or/ before/ after/ because etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>- ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,...Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc.</p>
<p>2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	<p>ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
<p>3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน</p>	<p>ประโยค ข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการการซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพการเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์ สะสมประมาณ 1,400-1,550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any /a few/few/ a little/ little etc.</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	<p>การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุโทรทัศน์ เว็บไซต์ บนอินเทอร์เน็ตคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc. <p>ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel.../ I believe.../ I agree/disagree.../ I don't believe.../ I have no idea...</p> <ul style="list-style-type: none"> - if clauses - so...that/such...that

ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	<p>ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน</p>

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่างเหมาะสม	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอน ชัดเจน
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need.../ May/Can/Could... ?/ Yes.../Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจมีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดังดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./ Very nice./ Well done!/ Congratulations on... / I like...because.../ I love... because... / I feel...because...I think.../ I believe.../ I agree/disagree.../ I'm afraid .../ I don't like...I don't believe.../ I have no idea.../ Oh no! etc.

ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร
 ความคิดรวบยอดและแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกม/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ เหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง
3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ	การแสดงความคิดเห็น และการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์

ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ
 วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือการแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา	ชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยการนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

ตาราง 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง
 ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิด
 โลภทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และ นำเสนอด้วยการพูดและการเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอ ข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น

ตาราง 7 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์
 ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์ จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและ สังคม

ตาราง 8 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือ
 พื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูล ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่น เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำ โรงเรียนและสถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สามารถสรุปได้ว่าส่วนที่เกี่ยวข้องสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ต 1.2 ม.3/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

ต 1.2 ม.3/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ต 1.3 ม.3/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ต 3.1 ม.3/1 ค้นคว้ารวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

รวมทั้งสิ้น 6 ตัวชี้วัด โดยแบ่งเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วิชาภาษาอังกฤษ บูรณาการวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Safe Surfing จำนวน 3 ชั่วโมง
2. แผนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วิชาภาษาอังกฤษ บูรณาการวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Calories จำนวน 3 ชั่วโมง
3. แผนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วิชาภาษาอังกฤษ บูรณาการวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Body Mass Index : BMI จำนวน 3 ชั่วโมง

4. การวัดระดับทักษะด้านภาษาอังกฤษด้วย CEFR

4.1 ความเป็นมาของกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR)

ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป หรือที่เรียกว่า CEFR (The Common European Framework of Reference for Languages) เป็นกรอบมาตรฐานที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อกำหนดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของประชากรในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป กรอบมาตรฐานนี้ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนในแต่ละประเทศสมาชิกในการออกแบบหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีเป้าหมายและมีมาตรฐานเดียวกัน จุดประสงค์หลักของการใช้กรอบ CEFR คือการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency) ของประชากรในประเทศสมาชิกให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นไปที่การสร้างความสามารถในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การแบ่งปันองค์ความรู้ ตลอดจนการประสานงานในธุรกรรมและกิจกรรมทางธุรกิจต่าง ๆ ระหว่างประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป

นอกจากนี้ CEFR ยังได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในระดับสากลว่าเป็นกรอบมาตรฐานในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษในหลายประเทศทั่วโลก กรอบมาตรฐานนี้แบ่งระดับความสามารถทางภาษาออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่ A1 และ A2 (ระดับพื้นฐาน) B1 และ B2 (ระดับอิสระ) และ C1 และ C2 (ระดับเชี่ยวชาญ) การจัดระดับเหล่านี้ช่วยให้สามารถประเมินความสามารถทางภาษาได้อย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนในแต่ละระดับ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557 : 9-10)

Proficient User

C1 (Mastery): สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษทั้งจากการฟังและการอ่านได้อย่างคล่องแคล่วและครบถ้วน สามารถสรุปใจความสำคัญจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย รวมถึงการวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้รับ นอกจากนี้ยังสามารถแสดงความคิดเห็น ข้อโต้แย้ง และเหตุผลประกอบได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนในระดับนี้สามารถใช้ภาษาอังกฤษพูดคุยและสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เป็นธรรมชาติ และคล่องแคล่ว

C2 (Efficient Operational Proficiency): สามารถเข้าใจความหมายลึกซึ้งของประโยคภาษาอังกฤษที่ซับซ้อนได้อย่างแม่นยำ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีการติดขัดหรือหยุดชะงักน้อยมาก ทั้งในบริบททางสังคม การเรียน หรือการทำงาน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษที่มีโครงสร้างประโยคซับซ้อนเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ตลอดจนมีความสามารถในการปรับภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

B2 (Vantage): สามารถเข้าใจใจความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีความซับซ้อนได้ ทั้งในแง่ของข้อเท็จจริงและอารมณ์ที่สื่อผ่านภาษา โดยเฉพาะในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพหรือความสนใจของตนเอง การสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับนี้เป็นไปอย่างค่อนข้างเป็นธรรมชาติ สามารถพูดคุยกับเจ้าของภาษาได้โดยไม่ทำให้คู่สนทนาเกิดความรู้สึกไม่สบายใจหรือความเครียด

B1 (Threshold): สามารถในการเข้าใจใจความสำคัญของภาษาอังกฤษในโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะในหัวข้อที่คุ้นเคย เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับการทำงาน โรงเรียน หรือกิจกรรมยามว่าง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเดินทาง และสามารถสร้างประโยคพื้นฐานเพื่อสื่อสารเกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจได้ นอกจากนี้ยังสามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เหตุการณ์ หรือความมุ่งหวังของตนเองได้ รวมถึงอธิบายเหตุผลและแสดงความคิดเห็นอย่างสั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน

Basic User

A2 (Waystage): สามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษที่พบเจอได้บ่อยในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว เช่น ครอบครัว การซื้อสินค้า การเดินทาง เป็นต้น ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกิจวัตรประจำวัน และอธิบายความต้องการของตนเองได้โดยใช้ประโยคพื้นฐาน

A1 (Breakthrough): ความสามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในเนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริงและรูปธรรม ผู้เรียนสามารถแนะนำตนเองและผู้อื่นได้ รวมถึงถามตอบคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ที่อยู่อาศัย คนรู้จัก หรือสิ่งของที่ตนเองมี นอกจากนี้ยังสามารถโต้ตอบภาษาอังกฤษได้ในกรณีที่คู่สนทนาพยายามช่วยพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน

มาตรฐาน CEFR ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3: กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR อยู่ในระดับ A2 โดยมาตรฐานนี้ครอบคลุมทักษะต่าง ๆ ได้แก่ Listening, Reading, Spoken Interaction, Spoken Production, Written Interaction, Strategies และ Language Quality ทักษะเหล่านี้แบ่งออกเป็น:

1. ความสามารถในการรับสาร (Receptive Competences): การฟังและการอ่าน
2. ความสามารถในการส่งสาร (Productive Competences): การพูดและการเขียน
3. ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competences): บุรณาการความสามารถในการส่งสารและการสื่อสารเข้าด้วยกัน

มาตรฐานเหล่านี้ช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีเป้าหมายชัดเจนและตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างครอบคลุมและเป็นระบบ สรุปได้ดังนี้

การรับสาร

ด้านการฟัง ผู้เรียนในระดับ A2 สามารถเข้าใจข้อมูลและคำถามง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อทั่วไปในชีวิตประจำวัน เช่น ครอบครัว ผู้คน บ้าน งาน และงานอดิเรก ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ หากผู้พูดพูดช้าและชัดเจน รวมถึงบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือและการสนทนาสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว งานอดิเรก และกิจวัตรประจำวัน นอกจากนี้ยังสามารถระบุหัวข้อและใจความสำคัญของการรายงานข่าวในประเด็นต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ได้ เช่น การรายงานสภาพอากาศ ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความง่าย ๆ และชัดเจนใน

สถานการณ์ที่พบได้บ่อย เช่น ประกาศในสนามบินหรือสถานีรถไฟ โดยเฉพาะเมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์และน้ำเสียงที่ชัดเจน

ด้านการอ่าน ผู้เรียนสามารถอ่านและเข้าใจบทความสั้น ๆ และง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่คุ้นเคย สามารถหาข้อมูลสำคัญจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น โฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว หนังสือนิตยสาร หรือกำหนดการตารางเวลา ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญจากรายงานสั้น ๆ และข่าวที่ง่ายต่อความเข้าใจ โดยเฉพาะในหัวข้อที่ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ เช่น ข่าวกีฬา และบุคคลที่มีชื่อเสียง ผู้เรียนยังสามารถเข้าใจคำแนะนำและขั้นตอนการใช้งานในชีวิตประจำวัน เช่น วิธีใช้โทรศัพท์ การกดเงินจากตู้ ATM หรือการซื้อเครื่องดื่มจากตู้อัตโนมัติ รวมถึงข้อความที่สั้นและง่ายในหัวข้อทั่วไป เช่น อีเมล การสนทนาทางเว็บ โปสการ์ด หรือจดหมายสั้น ๆ จากเพื่อน

การสื่อสาร

ด้านการพูด: ผู้เรียนสามารถสอบถามและแสดงความรู้สึกในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงถามและตอบคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย เช่น บ้านเกิด ประเทศ การทำงาน เวลาว่าง ความชอบ และความไม่ชอบ สามารถร่วมอภิปรายและวางแผนกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถถามและบอกทิศทางโดยใช้แผนที่หรือแผนผังได้ ผู้เรียนยังสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการเดินทาง การใช้บริการรถประจำทาง รถไฟ แท็กซี่ และการซื้อตั๋ว สื่อสารทางโทรศัพท์ สามารถบรรยายเกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัว บุคคลอื่น การศึกษา งานในปัจจุบันหรือในอดีต งานอดิเรก และความสนใจ รวมถึงบ้านและสถานที่อยู่อาศัยของตนเอง สามารถบรรยายสิ่งที่ทำในวันหยุดสุดสัปดาห์ พร้อมทั้งสามารถอธิบายเหตุผลว่าเหตุใดจึงชอบหรือไม่ชอบสิ่งใด

ด้านการเขียน: ผู้เรียนสามารถเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองในรูปแบบภาษาง่าย ๆ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว โรงเรียน งานอดิเรก และสิ่งที่ตนเองสนใจ นอกจากนี้ ยังสามารถเขียนเกี่ยวกับบุคคลหรือสิ่งของที่รู้จักดี เช่น รายละเอียดของเพื่อน หรือเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งสามารถออกแบบสอบถามเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการศึกษา งาน ความสนใจ และทักษะของตนเองได้ ผู้เรียนยังสามารถเขียนข้อความง่าย ๆ เช่น การเชิญ เปลี่ยนแปลงการนัดหมาย หรือการเชิญเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ สามารถเขียนข้อความสั้น ๆ ถึงเพื่อนเพื่อให้ข้อมูลหรือข่าวสาร เช่น ข้อความในโปสการ์ด หรือการให้ข้อมูลส่วนตัวได้อย่างเหมาะสม

4.2 การนำกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) มาใช้ปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

กระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยมีนโยบายในการเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเสริมสร้างสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียน

สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้สำหรับการพัฒนาตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเร่งรัดปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและทักษะที่ตรงตามมาตรฐานที่กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้กำหนดแนวปฏิบัติในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามนโยบายในแต่ละด้าน เพื่อให้หน่วยงานทุกสังกัดที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในส่วนกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษานำไปดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ดังนี้

การใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครูรวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางในการดำเนินการที่เป็นเอกภาพ มีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในปี ค.ศ. 2002 สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิง CEFR ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษา ปัจจุบันกรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล โดยในการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับ ของ CEFR มาเป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ ดังนี้

ตาราง 9 แสดงเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทางภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A1
ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา (ม.3)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A2
ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6/ปวช.)	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	B1

ดังนั้น ในการประเมินหรือตรวจสอบผลการจัดการศึกษา หรือผลการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับข้างต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบไม่เพียงแต่ประเมินหรือตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เท่านั้น แต่ควรได้มีการทดสอบหรือวัดผลโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียงผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR ควบคู่กันไปด้วย

4.3 กิจกรรมและกลวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR)

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ซึ่งมุ่งเน้นไปยังการสื่อสาร (Communicative Skills) ทั้งทักษะการรับสาร (Receptive Skills) และ ทักษะการส่งสาร (Productive Skills) โดยมีรายละเอียดของผู้เรียนในระดับ A2 ดังต่อไปนี้ (Council of Europe, 2015)

1. ทักษะการรับสาร (Receptive Skills) ประกอบด้วย ทักษะการฟัง (Listening Skill) และทักษะการอ่าน (Reading Skill)

ทักษะการฟังนั้น ผู้ใช้ภาษาคือผู้ฟัง จะได้รับสารจากคู่สนทนาหรือผู้พูดที่อาจจะมีคนเดียวหรือมากกว่าหนึ่งคน จากนั้นประมวลผลสิ่งที่ได้ฟังเพื่อทำความเข้าใจสารนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น การฟังประกาศในที่สาธารณะต่าง ๆ (ข้อมูลข่าวสาร คำอธิบาย คำเตือน) การฟังสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรืออาจรวมไปถึงการฟังในสถานที่ที่มีการจัดประชุมสด เช่น โรงภาพยนตร์ การประชุมสัมมนา การแสดงมหรสพ หรือการฟังบทสนทนาผ่านหูฟัง ในบางครั้งการฟังนั้นอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อจับใจความสำคัญ ฟังเพื่อข้อมูลบางประการที่เฉพาะเจาะจง ฟังเพื่อเข้าใจในรายละเอียดของเรื่อง และการฟังเพื่อตีความ เป็นต้น ในการกำหนดคุณลักษณะของผู้ใช้ภาษาตามกรอบ CEFR ได้ยกตัวอย่างของการฟังเพื่อความเข้าใจ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของภาษา การฟังเหตุการณ์สด การฟังประกาศ และคำอธิบาย ตลอดจนถึงสื่อที่เป็นเสียง หรือแถบบันทึกเสียง โดยใน

ระดับ A2 กำหนดว่า ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อมูล และคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัวผู้คน บ้าน งาน และงานอดิเรก สามารถเข้าใจบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างง่าย ๆ ที่คู่สนทนาพูดซ้ำ ๆ และชัดเจน สามารถเข้าใจบทสนทนาการให้ความช่วยเหลือ สามารถเข้าใจบทสนทนาสั้น ๆ ที่ผู้พูดพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจนเกี่ยวกับครอบครัว งานอดิเรก และชีวิตประจำวันได้สามารถบอกหัวเรื่อง และใจความสำคัญของการรายงานข่าวในประเด็นต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ได้ สามารถเข้าใจข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ และชัดเจนที่ใช้ในสนามบิน สถานีรถไฟ สามารถเข้าใจใจความสำคัญในประกาศต่าง ๆ ถ้าผู้พูดพูดอย่างชัดเจน เช่น การรายงานสภาพอากาศได้

ทักษะการอ่าน (Reading Skill) ผู้ใช้ภาษาในบทบาทของผู้อ่าน รับสาร และประมวลผลจากข้อความที่ผู้เขียนได้เขียนเพื่อสื่อสารออกมา ในที่นี้ผู้เขียนอาจมีเพียงหนึ่งคน หรือมากกว่าหนึ่งคน ตัวอย่างของการอ่าน เช่น การอ่านเพื่อหาข้อมูลทั่วไป การอ่านเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการอ้างอิง/ใช้ข้อมูลในการทำงาน การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ การอ่านเพื่อความบันเทิง ในคุณลักษณะของผู้ใช้ภาษาที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้เป็นรายละเอียดในการอ่านเพื่อความเข้าใจ อ่านจดหมาย การอ่านข้อมูลทั่วไป คำโต้แย้งและการอ่านคำอธิบายต่าง ๆ ในระดับ A2 ถูกกำหนดไว้ว่า ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทอ่านสั้น ๆ และง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่คุ้นเคย สามารถหาข้อมูลที่สำคัญในโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว หน้าเว็บ (web page) แกดดวล็อกตารางเวลา สามารถเข้าใจประเด็นหลัก และรายงานสั้น ๆ ข่าวสั้น ๆ ง่าย ๆ ถ้าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ อยู่บ้าง เช่น ข่าวเกี่ยวกับกีฬา และบุคคลที่มีชื่อเสียง สามารถเข้าใจคำแนะนำและขั้นตอนการใช้ เช่น วิธีใช้ โทรศัพท์วิธีกดเงินจากตู้ATM หรือวิธีซื้อเครื่องดื่มจากตู้อัตโนมัติ สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญที่อ่านเกี่ยวกับเรื่องในชีวิตประจำวันที่ง่าย ๆ และสั้น ๆ ที่มีสื่อประกอบ สามารถเข้าใจข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ จากเพื่อน ๆ เช่น อีเมล การสนทนาทางเว็บ โปสเตอร์ หรือจดหมายสั้น ๆ ได้

2. ทักษะการส่งสาร (Productive Skills) ประกอบด้วยทักษะการพูดและการเขียน (Speaking and Writing Skills)

ทักษะการพูด (Speaking Skill) หรือวจนภาษา (Verbal) นั้น ผู้พูดส่งสาร โดยการพูดสื่อสารไปยังผู้รับสารหนึ่งคน หรืออาจมากกว่าหนึ่งคนก็ได้ เช่น การพูดในที่สาธารณะ การกล่าวสุนทรพจน์ การบรรยาย การพูดเพื่อความบันเทิงแก่ผู้ฟัง การวิเคราะห์กีฬา ตลอดจนการโฆษณาขายสินค้า ทั้งนี้ ทักษะการส่งสารทางวจนภาษายังรวมถึง การอ่านออกเสียงข้อความ การอ่านบันทึก การอ่านข้อความจากสื่อชนิดต่าง ๆ (แผนภาพ รูปภาพ แผนภูมิ) ออกมาดัง ๆ แสดงบทบาทสมมติ การพูดโดยทั่วไปอย่างเป็นธรรมชาติ ตลอดจนการร้องเพลง เป็นต้น กรอบ CEFR กำหนด คุณลักษณะของผู้เรียนในระดับ A2 ไว้คือ ผู้เรียนสามารถสอบถามความรู้สึกของผู้อื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ และบอกความรู้สึกของตนเอง สามารถถามและตอบคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับบ้าน ประเทศ การทำงาน และเวลาว่าง ความชอบและไม่ชอบ สามารถร่วมอภิปรายและวางแผนกับผู้อื่น

สามารถถามและบอกทิศทางโดยใช้แผนที่ หรือแผนผัง สามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถใช้ภาษาในการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการเดินทาง รถประจำทาง รถไฟแท็กซี่ และการซื้อตั๋ว สามารถใช้วลีสำนวนต่าง ๆ ในการรับโทรศัพท์แลกเปลี่ยนข้อมูลง่าย ๆ และสนทนาทางโทรศัพท์สั้น ๆ กับบุคคลที่ตนรู้จัก สามารถบรรยายเกี่ยวกับตนเองครอบครัว และบุคคลอื่นสามารถบรรยายเกี่ยวกับการศึกษาของตน งานที่ทำในปัจจุบันหรือในอดีต สามารถบรรยายงานอดิเรก และความสนใจของตนเอง สามารถบรรยายเกี่ยวกับบ้านและสถานที่อยู่ของตนเอง สามารถบรรยายสิ่งที่ทำในวันหยุดสุดสัปดาห์หรือในวันหยุดที่ผ่านไปของตนเอง สามารถพูดคุยเกี่ยวกับแผนการในวันหยุดสุดสัปดาห์ หรือวันหยุดครั้งต่อไปของตนเอง สามารถอธิบายเหตุผลว่าชอบหรือไม่ชอบสิ่งใด สามารถให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรู้ดีได้

ทักษะการเขียน (Writing Skill) คือ ทักษะที่ผู้ใช้ภาษาเป็นผู้เขียนส่งสาร โดยการเขียนข้อความเพื่อสื่อความหมายไปยังผู้อ่านหนึ่งคน หรือมากกว่าหนึ่งคน ตัวอย่างเช่น การกรอกแบบฟอร์ม หรือการเขียนตอบข้อความต่าง ๆ การเขียนบทความสำหรับลงนิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือจดหมายข่าว การเขียนโปสเตอร์ การเขียนรายงาน การเขียนบันทึกเดือนความจำ การจดบันทึก เพื่อใช้ในการอ้างอิง การเขียนตามคำบอก การเขียนเรื่องราวตามจินตนาการ การเขียนจดหมายส่วนตัว หรือตลอดจนจดหมายที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ โดยกรอบ CEFR กำหนดคุณลักษณะของผู้เรียน ในระดับ A2 ว่า ผู้เรียนสามารถเขียนเกี่ยวกับตัวเองโดยใช้ภาษาง่าย ๆ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของตนเอง โรงเรียนงานที่ทำ งานอดิเรก สามารถเขียนเกี่ยวกับสิ่งของและบุคคลที่ตนเองรู้จักเป็นอย่างดีด้วยการใช้ภาษาง่าย ๆ เช่น รายละเอียดของเพื่อน สิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน สามารถกรอกแบบสอบถามให้ข้อมูลเกี่ยวกับวุฒิการศึกษา งาน ความสนใจ และทักษะต่าง ๆ ของตนเอง สามารถเขียนข้อความง่าย ๆ เช่น การเชิญ หรือเปลี่ยนแปลงการเชิญ หรือการนัดหมาย สามารถเขียนข้อความสั้น ๆ ถึงเพื่อน เพื่อขอหรือให้ข่าวสาร ข้อมูลส่วนตัว เช่น ข้อความ หรือโปสการ์ด ได้

4.4 การประเมินความสามารถทางภาษาของผู้เรียนตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR)

การประเมินความสามารถทางภาษาของผู้ใช้ภาษา สหภาพยุโรป โดยหน่วยนโยบายด้านภาษา (Language Policy Unit) (Council of Europe, 2015) ให้ความหมายไว้ว่าการทดสอบทางภาษาทุกประเภท คือ รูปแบบของการประเมินผล แต่การประเมินผลนั้นยังประกอบไปด้วยรูปแบบต่าง ๆ อีกมากมาย ซึ่งตามธรรมเนียมปฏิบัติโดยทั่วไปนั้น การประเมินผลต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. มีความเที่ยงตรง (Validity)
2. มีความน่าเชื่อถือ (Reliability)
3. มีความเป็นไปได้ (Feasibility)

ในรายละเอียดตัวชี้วัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถเป็นพื้นฐานในการช่วยสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้หลากหลายตามวัตถุประสงค์ (Council of Europe, 2015) เช่น แบบการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองหรือแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยครูผู้สอน ตัวอย่างเช่น

1. แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เพื่อประเมินทักษะการสื่อสารแบบสรุปตอนปลายปี หรือสิ้นสุดคอร์ส โดยอาจสร้างแบบสองส่วน คือ ส่วนที่ต้องบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกประเมินและแบบตรวจสอบรายการ ในส่วนของทักษะการสื่อสาร เช่น ฉันสามารถแนะนำตนเองได้ ฉันสามารถบอกว่าคุณอยู่ที่ไหนได้ ฉันสามารถบอกอายุของตนเองได้ หรือ ฉันสามารถถามอายุคู่สนทนาได้ สามารถถามที่อยู่คู่สนทนาได้และถามอายุได้ เป็นต้น

2. แบบประเมินโดยเทียบกับเกณฑ์ (Grid) เพื่อใช้ประเมินระหว่างหรือปลายปีการศึกษา โดยที่ตัวชี้วัดการให้คะแนนจะแบ่งเป็นช่อง ๆ ตามลำดับคะแนนและความสามารถ ตัวอย่างประเด็นพิจารณา เช่น การสนทนา การอภิปราย การแลกเปลี่ยนข้อมูล แบ่งตามระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนแต่ละระดับ (Level)

โดยในระดับ A2 มีการกำหนดความสามารถของผู้เรียนในด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน ดังต่อไปนี้

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

1. ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ความเป็นมาของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เมื่อประมาณ ปี ค.ศ. 1950 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบใช้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar Translation) ต่อมาในปี ค.ศ. 1960 เกิดรูปแบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยยึดพื้นฐานของจิตวิทยาการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยมที่เน้นการท่องจำและการฝึกซ้ำ การสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาถูกนิยามขึ้นในปี ค.ศ. 1994 โดยมหาวิทยาลัย Jyväskylä ในประเทศเนเธอร์แลนด์ เพื่ออธิบายวิธีการเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งโดยการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อเพื่อจุดมุ่งหมายสองประการคือ เรียนรู้เนื้อหาและในขณะเดียวกันก็เรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปด้วย จึงทำให้เกิดแนวคิดการบูรณาการเนื้อหากับภาษาขึ้นมาและได้รับการยอมรับมาพอสมควร โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาเอกชนและโรงเรียนประจำ เพราะเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนวิชาต่าง ๆ เกิดประโยชน์ในขณะที่เรียนไม่ใช่เรียน ภาษาต่างประเทศเพื่อนำไปใช้ในอนาคต (Marsh, 2002) วิธีสอนแบบบูรณาการภาษาและ

เนื้อหาที่มีพื้นฐานแนวคิดมาจากการศึกษาสองภาษา (bilingual education) เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ใช้สองภาษาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนจะได้เรียนรู้หนึ่งหรือสองภาษาขึ้นอยู่กับลักษณะของโปรแกรมการศึกษาสองภาษามีหลายโปรแกรม บางโปรแกรมไม่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะสองภาษาเท่านั้น เช่น ในสหรัฐอเมริกา ในพื้นที่ที่คนส่วนมากใช้ภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมสองภาษา เพราะความมุ่งหมายของโปรแกรมคือ ใช้ภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะภาษา 26 วิชาการ ซึ่งผู้เรียนพัฒนาภาษาวิชาการได้ยากกว่าภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องจัดเตรียมกิจกรรมเป็นอย่างดี ด้วยเหตุผลนี้เองจึงจำเป็นต้องพัฒนาภาษาทั้งภาษาที่หนึ่งคือภาษาของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มขีดความสามารถทางภาษาของตนเองมากขึ้น ก็จะทำให้ขีดความสามารถในการใช้ภาษาที่สองมากขึ้นเช่นกัน การศึกษาสองภาษาไม่ได้จัดให้เฉพาะผู้ที่อพยพเข้าไปอาศัยในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ เท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้เรียนที่ใช้ภาษาที่หนึ่งภาษาเดียวแต่ต้องการพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาอีกภาษาหนึ่ง เช่น ผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษในอเมริกาและแคนาดา เรียนภาษาอื่น เช่น ฝรั่งเศส ก็เรียกว่าการศึกษาสองภาษาเช่นกัน นอกจากนี้ การศึกษาสองภาษายัง หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษสำเนียงที่แตกต่างจากสำเนียงมาตรฐาน เช่น African American ดังนั้นจึง เห็นได้ว่า การศึกษาสองภาษามีประโยชน์ต่อผู้เรียนทุกระดับอย่างกว้างขวาง (Mcgroarty, 1998) วิธีสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษามีขอบข่ายที่กว้าง และใช้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายในบริบททางการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยที่ ศูนย์ Unicom ในประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นศูนย์การเรียนรู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาการวิจัย การพัฒนาผู้สอน และการผลิตสื่อสำหรับวิธีสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา นอกจากการให้บริการในยุโรปแล้วศูนย์ Unicom ยังให้บริการในเอเชียและแอฟริกา สิ่งที่ศูนย์ Unicom กำลังสนใจในขณะนี้คือ การจัดกิจกรรมที่เรียกว่า “การใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้และการเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษา” (Using language to learn and learning to use language)

2. ความหมายของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

การบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL: Content and Language Integrated Learning) เป็นการศึกษาที่ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นทั้งเนื้อหาวิชา และภาษาไปพร้อมกัน เป็นวิธีการทางการศึกษาที่ใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอนทั้งเนื้อหาวิชา และภาษา ในกระบวนการเรียนการสอนนั้นไม่ได้มุ่งเน้นการสอนอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างภาษาและเนื้อหาวิชา การบูรณาการภาษาและเนื้อหาไม่ใช่รูปแบบทางการเรียนภาษาแบบใหม่ ไม่ใช่รูปแบบการเรียนเนื้อหาวิชาแบบใหม่ แต่เป็นการหลอมรวมนวัตกรรมทั้งสองเข้าด้วยกัน (Coyle, Hood and Marsh, 2011) นอกจากนี้เป็นการศึกษาภาษาอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ภาษา

แม่ที่ถูกลำมาใช้เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน ซึ่งการเรียนภาษาที่สองกลายมาเป็นเป้าหมายในการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Dalton-Puffer, 2007) ทำให้เกิดการเตรียมพร้อมในการสอนแบบมีอาชีพมากกว่า การสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ได้เน้น เนื้อหาวิชาเลย (Deller and Price, 2007) และเป็นการใช้ภาษาเพื่อเรียนรู้และเรียนรู้ในการใช้ภาษา (Using languages to learn and learning to use languages) (Marsh, 2000 : 1) การบูรณาการภาษาและเนื้อหาถูกอธิบายเป็นทฤษฎีทางการศึกษา ซึ่งวิชาต่าง ๆ เช่น ภูมิศาสตร์ หรือชีววิทยา ถูกสอนผ่านรูปแบบของภาษาต่างประเทศ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับหน่วยการศึกษาหลักในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาด้วย การบูรณาการภาษาและเนื้อหาคล้ายกับการเรียนแบบสองภาษา เช่น การเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาเป็น หลัก เป็นต้น (Brinton, Snow and Wesche, 2008 : 1)

จากคำจำกัดความข้างต้น สรุปความหมายของการบูรณาการเนื้อหาและภาษา ได้ว่าเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาและภาษาต่างประเทศในเวลาเดียวกัน ซึ่งเนื้อหาในรายวิชาที่สอนจะเป็นแบบบูรณาการเนื้อหาโดยใช้ภาษาอังกฤษในการ จัดการเรียนการสอน

3. กรอบแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

การศึกษาเกี่ยวกับกรอบแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) พบว่า มีนักคิด นักวิชาการ ได้อธิบายไว้ดังนี้ หลักการและกรอบแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา มีหลักการพื้นฐาน 4 ประการ (4Cs) ได้แก่ เนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) การคิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) โดยมีรายละเอียดดังนี้ (Pérez Cañado, 2016 ; Bialystok, 2018)

1. เนื้อหา (Content) หัวใจของกระบวนการสอนที่ประสบความสำเร็จอยู่ที่การเรียนรู้เนื้อหา หรือแก่นเรื่องได้สำเร็จ รวมถึงอยู่ที่การได้รับความรู้ ทักษะและความเข้าใจ เนื้อหาเป็นแก่นสำคัญของวิชา โดยเนื้อหาที่สอน ได้แก่ ศิลปะ หน้าที่พลเมือง วรรณคดี สิ่งแวดล้อมศึกษา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ และเทคโนโลยี การจัดการเรียนการสอน CLIL บางแนวพัฒนาโดยเชื่อมโยงข้ามหลักสูตรวิชาต่าง ๆ เช่น ผู้เรียนอาจศึกษาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และศิลปะ เฉพาะแขนง พร้อม ๆ กัน ลักษณะเช่นนี้มักเกิดในระดับชั้นประถมศึกษา ในบริบทแนวทางการศึกษาแบบ CLIL จำเป็นต้องวิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับภาษาและต้องนำเสนอเนื้อหาให้เป็นที่เข้าใจได้

2. การสื่อสาร (Communication) ภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสารและการเรียนรู้ แนวคิดที่ว่า เรียนรู้การใช้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อเรียนรู้ สามารถประยุกต์ใช้ได้ ในแนวทางการสอนนี้ การสื่อสารเป็นเรื่องที่อยู่เหนือระบบไวยากรณ์ การสื่อสารเกี่ยวข้องกับผู้เรียนในฐานะที่เป็นการใช้ภาษา เพื่อเรียนรู้เนื้อหาแตกต่างจากการเรียนภาษาเป็นบทเรียน ๆ (CLIL ย่อมเกี่ยวข้องกับการเรียน

ภาษาจริง แต่ต้องแตกต่างจากการเรียนเฉพาะตัวภาษาเท่านั้น) ทั้งนี้ ผู้เรียนต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร ทั้งในรูปแบบปากเปล่าและรูปแบบการเขียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกระตุ้นผู้เรียนให้ร่วมมือปฏิสัมพันธ์ ในชั้นเรียน แนวทางการศึกษาแบบ CLIL มุ่งเพิ่มบทบาทการพูดในชั้นเรียนของผู้เรียน (STT = Student Talking Time) และลดบทบาทการพูดในชั้นเรียนของผู้สอน (TTT = Teacher Talking Time) ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง การประเมิน (Feedback) จากเพื่อนประเมิน หรือจากกลุ่มทำงาน เมื่อผู้เรียนใช้ภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาแม่ในขณะเรียนเนื้อหา นั้นพวกเขาแสดงให้เห็นว่า ทั้งทักษะภาษาและเนื้อหาได้รับการบูรณาการเข้าด้วยกัน โดยการใช้ภาษาเพื่อเนื้อหา การเรียนรู้ การสื่อสารได้กลายเป็นสิ่งที่มีความหมายยิ่งเพราะภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อใช้สื่อสาร ไม่ใช่สิ่งที่จับและสมบูรณ์ในตัวของตัวเอง

3. ทักษะการคิด (Cognition) เพื่อให้แนวทางการสอนแบบ CLIL มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้อง ทำทนายให้ผู้เรียนคิด ทบทวน และมีส่วนร่วมในทักษะการคิดขั้นสูงอย่างเป็นลำดับขั้นตอน CLIL ไม่ได้ เป็นการถ่ายทอดความรู้จากผู้ที่มีความชำนาญไปสู่ผู้ที่มีความรู้ต่ำกว่าแต่ CLIL ต้องเปิด โอกาสให้ผู้เรียนแต่ละบุคคลสร้างความเข้าใจและสร้างความท้าทายของตนเอง ไม่ว่าจะด้วยอายุหรือ ความสามารถระดับใด การจัดลำดับขั้นทักษะการคิดที่สามารถใช้เป็นแนวทางการศึกษาการสอนแบบ CLIL ได้คือ การจัดระดับขั้นของ Bloom นักคิดท่านดังกล่าวได้จำแนกทักษะการคิดออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับที่ต่ำกว่า (Lower Order) และระดับที่สูงกว่า (Higher Order) จัดระดับขั้นของ Bloom เป็นแนวทางที่ดียิ่งในการวัดทักษะการคิด การปฏิบัติแนวคิด CLIL ที่ได้ผลดี ผลักดันโดยการคิด เป็นเบื้องต้น จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์กระบวนการคิดให้สอดคล้องกับภาษาและสอนภาษานักเรียนให้ สามารถอธิบายความคิดและแนวคิดต่าง ๆ ได้

4. วัฒนธรรม (Culture) ในโลกปัจจุบันซึ่งพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่นิยม และเป็นสิ่งที่มีศักยภาพสำคัญ บทบาทของวัฒนธรรม ความเข้าใจวัฒนธรรมตนเองและวัฒนธรรม อื่น ๆ เป็นส่วนสำคัญของแนวทางการศึกษาแบบ CLIL “วัฒนธรรมเป็นแก่นของแนวทางการศึกษา แบบ CLIL” บางครั้งผู้เรียนต้องสื่อสารเป็นภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาแม่กับผู้ที่ใช้ภาษานั้น ๆ ซึ่งมี ภูมิหลังทางสังคม และวัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของผู้เรียน ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ความต่าง ของภูมิภาคหรือต่างประเทศ แนวทางการศึกษาแบบ CLIL เปิดโอกาสให้ผู้สอนสามารถแนะนำบริบท ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาได้ในวงกว้าง ต้องการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทัศนคติที่ดีและมีความ รับผิดชอบต่อโลก ตลอดจนความเป็นพลเมืองที่ดีในท้องถิ่น อีกทั้ง Pérez Cañado (2016) ได้กล่าวว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาว่า มีความหลากหลายและแตกต่าง กันไปตามสภาพการณ์ บริบท

นอกจากนี้ Porter (2017) ได้กล่าวถึงแนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษาที่นำไปใช้จะถูกปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในสถานศึกษา 3 แบบ ดังนี้

1. บูรณาการในวิชา ภาษาอังกฤษแบบเบาบาง (Soft/Weak CLIL) หมายถึง การใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนบูรณาการเนื้อหา การสื่อสาร การรู้การคิด และ วัฒนธรรม/ความเป็นพลเมือง โดยนำเนื้อหา/หัวเรื่องที่อยู่ในวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรมาสอนในวิชา ภาษาอังกฤษ สอนเน้นเป้าหมายการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษมากกว่าเนื้อหาวิชา และใช้เวลาในการ สอนประมาณ 50 นาที

2. บูรณาการในวิชาอื่น ๆ บางหน่วยการเรียนรู้ (Modular/Mid CLIL) หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนบูรณาการเนื้อหา การสื่อสาร การรู้การคิด และ วัฒนธรรม/ความเป็นพลเมืองในบางหน่วยการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษหรือ ภาษาไทย สอนเน้นเป้าหมายการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาวิชามากกว่าด้านภาษาอังกฤษ ใช้เวลาและ จำนวนวิชาในการสอนน้อยกว่าร้อยละ 50 ของ หลักสูตร

3. บูรณาการในวิชาเนื้อหาอื่น ๆ แบบเข้มข้น (Hard/Strong CLIL) หมายถึง การใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนบูรณาการเนื้อหา การสื่อสาร การรู้การคิด และ วัฒนธรรม/ความเป็นพลเมืองในวิชาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่วิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษา มุ่งเน้นไปที่วัตถุประสงค์ การเรียนรู้ด้านเนื้อหา มากกว่าด้านภาษาอังกฤษ ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ร้อยละ 50 ของเป้าหมายซึ่งสามารถพัฒนาความสามารถหรือสมรรถนะทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างดี

จากการศึกษาเกี่ยวกับกรอบแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สรุปได้ว่า หลักการและกรอบแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษา มีหลักการพื้นฐาน 4 ประการ (4Cs) ได้แก่ เนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) การคิด (Cognition) และ วัฒนธรรม (Culture หรือ Community) โดยแนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหา กับภาษาที่ นำไปใช้จะถูกปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในสถานศึกษา 3 แบบ ได้แก่ บูรณาการในวิชา ภาษาอังกฤษแบบเบาบาง (Soft/Weak CLIL) บูรณาการในวิชาอื่น ๆ บางหน่วยการเรียนรู้ (Modular/Mid CLIL) และบูรณาการในวิชาเนื้อหาอื่น ๆ แบบเข้มข้น (Hard/Strong CLIL) นอกจากนี้แนวทางการจัดการเรียนการสอนจากแนวคิดแบบบูรณาการเนื้อหา กับภาษาไว้ 3 อย่าง คือ การสอนโดยใช้ภาษาที่สองเป็นสื่อกลาง (L2-medium Education) การสอนแบบร่วมมือ (Collaborative Teaching) และการสอน เนื้อหาที่เชื่อมโยงกับวิชาอื่น (Content-based L2 Teaching)

4. ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา

การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา และภาษา พบว่า มีนักคิด นักวิชาการ ได้อธิบายไว้ดังนี้

จากการศึกษาของ Pérez Cañado (2016) กล่าวว่า ลักษณะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาหรือ CLIL เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนไว้ดังต่อไปนี้

1. เน้นกระบวนการที่มีความหลากหลาย (Multiple Focus) สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียน เนื้อหาวิชาต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในห้องเรียน ภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง โดยมีการบูรณาการหลากหลายวิชา และมีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการข้ามหลักสูตร

2. เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authenticity) โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาเมื่อจำเป็น และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจ โดยสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน อีกทั้งสร้างความสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีประสบการณ์การใช้แนวคิดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ โดยวิธีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นปัจจุบันจากแหล่งเรียนรู้และจากสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลาย

3. เน้นการเรียนรู้ในเชิงบวก (Active Learning) ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้การสื่อสารมากกว่าผู้สอนเป็นผู้สื่อสาร โดยให้ผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ในเนื้อหา ภาษาและทักษะการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสังเกตการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกกับผู้เรียน

4. เน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ด้วยการช่วยเสริมสร้างผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ เจตคติ ความสนใจ และประสบการณ์ การประมวลผลข้อมูลความรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเป็นกันเอง ให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ที่หลากหลายวิธีการ และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ และกระตุ้นให้เกิดความท้าทาย ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะศึกษา

5. เน้นความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน (Co-operation) กล่าวคือ ผู้สอนจะต้องสร้างความร่วมมือระหว่างผู้สอนกับผู้สอน ผู้สอนกับผู้เรียน และผู้สอนกับผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

นอกจากนี้ วิธีสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีพื้นฐานแนวคิดมาจากการศึกษาสองภาษา (Bilingual education) เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ใช้สองภาษาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ลักษณะของโปรแกรมจึงนิยมแยกออกเป็นโปรแกรมระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และหลังมัธยมศึกษา ดังนี้ (Porter, 2017; Bialystok, 2018)

1. โปรแกรมสอง ภาษาระดับประถมศึกษา สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะย่อย ดังนี้

1.1 โปรแกรมเปลี่ยนผ่าน (early exit or transitional bilingual education program) ความมุ่งหมายของโปรแกรมเพื่อให้ผู้เรียนใช้ ทั้งสองภาษาคือ ภาษาที่หนึ่งและภาษาใหม่ (ภาษาที่สอง) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ระยะเวลาของโปรแกรมประมาณ 1-3 ปี โดยเริ่มที่ระดับอนุบาลจนถึงเกรด 1

1.2 โปรแกรมระดับพัฒนา (late-exit or maintenance or developmental bilingual program) เป้าหมายของโปรแกรม เพื่อให้ความรู้ด้านเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ทั้งภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง ลักษณะเด่นของโปรแกรมคือ การยังคงไว้ของการเรียนภาษาที่หนึ่ง

1.3 โปรแกรมการเรียนภาษาที่สองเหมือนภาษาที่หนึ่ง เรียกว่า “immersion program” โปรแกรมนี้เริ่มครั้งแรกที่แคนาดา เป็นการเรียนสองภาษา ภาษาที่หนึ่งคือ ภาษาของตัวเอง และภาษาที่สองคือ ภาษาของกลุ่มใหญ่หรือภาษาของชนกลุ่มน้อยในประเทศนั้น

2. โปรแกรมสองภาษาระดับมัธยมศึกษา กล่าวคือ ลักษณะของโปรแกรมสองภาษาในระดับมัธยมขึ้นอยู่กับแต่ละโรงเรียน แต่มีจุดร่วมกันคือการเรียนในระดับนี้เน้นการสอนเนื้อหาวิชามากขึ้น

3. โปรแกรม สองภาษาระดับหลังมัธยมศึกษา กล่าวคือ โปรแกรมนี้จัดให้กับผู้เรียนที่พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ซึ่งมีความหลากหลายมากกว่าระดับมัธยม โดยปัจจัยสำคัญในการจัดโปรแกรมการศึกษาสองภาษาคือ ผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย 1 ภาษา และมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ ผู้เรียนได้มีความรู้ในด้านเนื้อหาวิชา

การจัดกระบวนการเรียนรู้ แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning : CLIL) เป็นการเรียนรู้ที่ใช้ภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองเป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน (Language immersion) ซึ่งผู้เรียนใช้เรียนรู้ผ่าน การเรียนเนื้อหาเป็นพื้นฐาน (Content based instruction) ผู้วิจัยนำทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ต้องตระหนักถึงองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการคือ 1. เนื้อหา (Content) 2. ทักษะ การคิด (Cognition) 3. การสื่อสารระหว่างกัน (Communication) และ 4. วัฒนธรรม (Culture) ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการนี้ จะหล่อหลอมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง อีกทั้งนักเรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาที่ไม่ใช่เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เกิดทักษะการคิดเชื่อมโยง ทักษะการสื่อสาร และได้เรียนรู้วัฒนธรรมร่วมกัน ถือว่าเป็นแนวทางการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่คาดหวัง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLIL เน้นการจัดกิจกรรมโดยพิจารณาหลัก 4Cs (Content, Communication, Culture, Cognition) ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLIL แตกต่างไปจากรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษอื่น เนื่องจากหลัก 4Cs เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสื่อสารได้มากขึ้น

การเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านการสื่อสารเป็นหลัก เกิดการเรียนรู้เนื้อหาและภาษาร่วมกับการเรียนรู้วัฒนธรรม (intercultural knowledge) เกิดความเข้าใจเนื้อหาและภาษา ความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษา และการสร้างทัศนคติที่ดีต่อเนื้อหาและภาษาที่เรียน อีกทั้งยังเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้วย (ปาริฉัตร ไกรสนาม, 2565 : 1550)

จากการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา และภาษา สรุปได้ว่า ลักษณะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาหรือ CLIL สามารถแบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่ เน้นกระบวนการที่มีความหลากหลาย (Multiple Focus) เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authenticity) เน้นการเรียนรู้ในเชิงบวก (Active Learning) เน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) และเน้นให้มีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน (Cooperation) โดยกระบวนการจัดการศึกษาที่ใช้สองภาษาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ลักษณะของโปรแกรมจึงนิยมแยกออกเป็นโปรแกรมระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและหลังมัธยมศึกษา โดยสามารถจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ โปรแกรมสองภาษาระดับประถมศึกษา สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ โปรแกรมเปลี่ยนผ่าน โปรแกรมระดับพัฒนา และโปรแกรมการเรียนภาษาที่สองเหมือนภาษาที่หนึ่ง ลักษณะที่สอง คือ โปรแกรมสองภาษาระดับมัธยมศึกษา และ โปรแกรมสองภาษาระดับหลังมัธยมศึกษา

5. ข้อจำกัดของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

วิธีการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหามุ่งเน้นด้านเนื้อหาวิชาเป็นหลักแต่ไม่ใช่การยึดตำราเรียนและการเรียนรู้ศัพท์ในตำราเล่มใดเล่มหนึ่ง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาวิชาจากสื่อจริง โดยไม่ต้องแปลตำราเรียนแต่อย่างใด ทั้งนี้ต้องคำนึงระดับความสามารถของผู้เรียนเป็นหลักในการเลือกบทเรียนและสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ จึงต้องเลือกให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนั้นยังต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนอีกด้วย (Pérez Cañado, 2016)

จากการศึกษาข้อจำกัดด้านการใช้การสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ผู้วิจัยมีทัศนะว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการนั้นยังไม่สามารถดำเนินการได้ในทุกกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะด้วยความลุ่มลึกและธรรมชาติของรายวิชาและรวมไปถึงศักยภาพของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันด้วย

6. ประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

การศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) พบว่า Pérez Cañado (2016) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาไว้ประกอบด้วย (1) ช่วยให้ผู้เรียนทราบวิธีการเรียนแบบใหม่โดยผู้เรียนจะได้เรียนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรผ่านภาษาต่างประเทศ (2) ช่วยส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางภาษาในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ

ในหลักสูตรของผู้เรียน (3) ช่วยส่งเสริมและพัฒนาการแสดงออกทางด้านเนื้อหาวิชาและภาษาที่หนึ่งของผู้เรียน (4) ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการเรียนในภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่งของผู้เรียน (5) ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านสื่อใหม่ ๆ ที่ช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการคิด และ (6) ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Bialystok (2018) กล่าวว่า ประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ได้แก่ (1) เสริมสร้างให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่สองมากขึ้น (2) เสริมสร้างให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ศัพท์ในภาษาที่สองหลากหลายมากขึ้น (3) เสริมสร้างให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารมากขึ้น และ (4) เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาที่สองเพิ่มมากขึ้น

ในการสอนภาษาที่สอง (ESL) หรือภาษาต่างประเทศที่สอง (EFL) ในโรงเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) นั้น Cimermanova (2017 : 2) ได้กล่าวถึงมุมมองเชิงบวกและประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ดังนี้

1. เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์ในการสื่อสารในภาษาต่าง ๆ
2. เป็นการขยายวงคำศัพท์ และการใช้ภาษาในวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ ใช้คำว่า Beaker (บีกเกอร์) Indicator (มาตรวัดระดับ) Magnet (แม่เหล็ก) Hypothesis (สมมติฐาน) ฯลฯ

3. เป็นการใช้ภาษาที่สองเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรม
4. เป็นการเปลี่ยนทัศนคติของการเรียนภาษา
5. เป็นการพัฒนาหลักสูตรที่มีอยู่แล้ว

Cimermanova (2017 : 3) กล่าวถึงด้านประโยชน์ต่อนักเรียนที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ตามการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ดังนี้

1. นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาตามบริบทของงาน
2. ภาษาถูกใช้ในการสื่อความหมายในบริบทและสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ
3. สมานธิของนักเรียนมุ่งไปที่การสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาสาระมากกว่าการใช้ภาษา จึงไม่มีความกังวลในการใช้ภาษา และมีการปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์จริง
4. ความรู้พื้นฐานและประสบการณ์มีความจำเป็นในการเรียนรู้
5. เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาต่างประเทศอื่นได้ดี

นอกจากนี้ประโยชน์จากการจัดการเรียนรู้ตามการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก็คือการเอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศได้โดยไม่ต้องเพิ่มเวลาในหลักสูตร แม้ว่าครูต้องปรับรูปแบบการสอนเพื่อจุดประสงค์ในการแก้ไขความขาดแคลนครูเจ้าของภาษา เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะของเจ้าของภาษาที่แท้จริง (Bailey, 2015 : 419) ส่วน Graddo, (2006) ได้กล่าวถึงการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ว่า ครูต้องปรับกระบวนการสอน

และวิธีสอนเพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนจะเข้าใจเนื้อหาที่สอนได้ ครูต้องปรับโดยการใช้สื่อและออกแบบการสอนภาษาให้มากขึ้น เพื่อส่งเสริมและความเหมาะสมกับกระบวนการทัศน์ในการสอนนักเรียนคละความสามารถ (Mixed-ability) ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับภาระงาน ใบความรู้ การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ และการทำงานกลุ่ม (สุจินดา คำเงิน และคณะ, 2562)

จากการศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ประกอบไปด้วย 4 ประโยชน์ที่เห็นได้ชัด คือ เสริมสร้างให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่สองมากขึ้น เสริมสร้างให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ศัพท์ในภาษาที่สองหลากหลายมากขึ้น เสริมสร้างให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารมากขึ้น และเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาที่สองเพิ่มมากขึ้น

7. วิธีการประเมินการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

การนำแนวทางการสอน แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ไปใช้ในการปฏิบัติ ผู้สอน ควรเริ่มดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง (พรพิมล ประสงค์พร และจิตรา จันทราเกตุรวี, 2564) สามารถแบ่งลำดับเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. แลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ในการดำเนินการนำแนวคิด CLIL สู่การปฏิบัติ ในระยะเริ่มต้นสำหรับผู้ที่จะนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ไปใช้ เช่น ผู้สอนที่สอนภาษาควรได้มีการนำวิสัยทัศน์ของแต่ละบุคคลมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยอาจตั้งคำถามเพื่อระดมความคิด เช่น ห้องเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในอุดมคติของท่านเป็นอย่างไร เราต้องการให้ผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหา และภาษา (CLIL) เป็นเช่นใด และผู้สอนที่สอนประสบความสำเร็จอย่างไร

2. วิเคราะห์ และกำหนดขอบข่ายบริบทของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในระยะนี้เป็นการกำหนดขอบข่ายบริบทในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งได้จากการนำผลการวิเคราะห์มุมมองและวิสัยทัศน์จากระยะที่หนึ่งมากำหนดบริบทในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับโรงเรียน ห้องเรียน และสังคมแวดล้อม ตลอดจนนโยบายทางการศึกษา

3. วางแผนการจัดการเรียนรู้ (Planning a Unit) การวางแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ต้องครอบคลุมกรอบแนวคิดหลัก (Conceptual Framework) 4 Cs ดังได้กล่าว แล้วข้างต้น ได้แก่

- 3.1 Content ซึ่งหมายถึงเนื้อหา ที่ เป็นการพัฒนาด้านความรู้ใหม่ตลอดจนการสร้างเสริมทักษะและความเข้าใจ

- 3.2 Communication หมายถึง การสื่อสารที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ การพัฒนาทางภาษาและการใช้ภาษา

3.3 Cognition หมายถึงการพัฒนาการคิด โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การพัฒนาทักษะการคิดที่ส่งเสริมระดับการคิดขั้นสูงผ่านกระบวนการสะท้อนการคิด

3.4 Culture หมายถึงวัฒนธรรมซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนรู้ภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ผ่าน การทำความเข้าใจในวัฒนธรรมที่เป็นสากล (Byram, 2001 as cited in Coyle, 2010) การวางแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) นี้ ผู้สอนจำเป็นต้องมีความเข้าใจและดำเนินการวางแผนให้ชัดเจน เพื่อจัดอุปสรรคอันอาจส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ซึ่ง Coyle และคณะ (2010) ได้เสนอแนวคิดในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

3.4.1 พิจารณาเนื้อหา (Considering Content) ในขั้นตอนการพิจารณาเนื้อหา ผู้สอนควรสะท้อนคิดเกี่ยวกับเนื้อหา อาจตั้งคำถามถามตนเองเพื่อกระตุ้นให้เกิดการพิจารณาว่าเนื้อหาที่คัดเลือกมานั้นมีความเหมาะสมในบริบทของการจัดการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร และมีความสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนหรือไม่ ผู้สอนมีวิธีการในการคัดเลือกองค์ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จะพัฒนาผู้เรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้อย่างไร ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาเรื่องใดบ้าง ผลการเรียนรู้ในหน่วยเรียนรู้นั้นคืออะไร มีคุณค่าแก่การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด และเนื้อหาเหล่านั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามเป้าหมายของการพัฒนาในระดับสากลได้หรือไม่

3.2.4 การเชื่อมโยงเนื้อหาและกระบวนการคิด (Connecting content and cognition) หลังจากทีวางแผนโครงสร้างของเนื้อหาแล้ว ในขั้นตอนต่อไปคือวิเคราะห์และเลือกทักษะการคิด การแก้ไขปัญหา และการสร้างสรรค์ซึ่งเชื่อมโยงกับเนื้อหา ผู้สอนจะต้องแน่ใจว่าระดับการคิดที่จะนำมาบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้นสัมพันธ์กับระดับพัฒนาการในการคิดของผู้เรียน ข้อที่ควรคำนึง ได้แก่ ผู้สอนควรนำลำดับขั้นทักษะการคิด เช่น Bloom's Taxonomy (1956) หรือ Anderson และ Krathwohl (2001) ซึ่งกล่าวถึงลำดับขั้นของการคิด ตลอดจนการใช้คำถามกระตุ้นการคิดตามลำดับขั้นมาเป็นกรอบแนวคิด ในการจัดลำดับของทักษะการคิดให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะนำมาจัดการเรียนการสอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดระดับสูง (High-Order thinking) เช่น การตั้งสมมติฐาน การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์งานใหม่ หรือการใช้ระดับการคิดระดับต่ำ (Lower-Order thinking) เช่น ชั้นความจำ ความเข้าใจและการนำไปใช้ ผู้สอนจะใช้กิจกรรมหรือภาระงานใดที่กระตุ้นให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะการคิดจะเชื่อมโยงหลักการและโครงสร้างทางภาษาศาสตร์ในการจัดกิจกรรมเหล่านี้ อย่างไรก็ตามเพื่อพัฒนาผู้เรียนคำถามประเภทใดบ้างที่ผู้สอนจะนำมาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดระดับสูง คำถามประเภทใดบ้างที่ต้องการให้ผู้เรียนถาม ผู้เรียนได้มีโอกาสอภิปรายความรู้และความเข้าใจใหม่หรือไม่ผู้สอนจะรู้ได้อย่างไรว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไร มีวิธีการวัดและประเมินผลใดบ้างที่แสดงให้เห็นถึง

พัฒนาการของผู้เรียน เป้าหมายที่เป็นสากล เหมาะกับการพัฒนาการทางการคิดอย่างไร (Coyle and others, 2010 : 58)

3.3 ขั้นการให้คำจำกัดความของการเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ (Communication – Defining language learning and using) เป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงเนื้อหาและกระบวนการคิดด้วยการสื่อสาร เป็นการปฏิบัติทางภาษาซึ่งนำภาษามาใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อหา การเรียนรู้ภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์โดยผ่านเนื้อหา หรือลักษณะโครงสร้างการเขียนของ บทอ่านต่าง ๆ ในรูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น บทอ่านทางวิทยาศาสตร์ การทดลองต่าง ๆ ซึ่งมีรูปแบบ อรรถลักษณะ (genre) ของภาษาที่แตกต่างกัน ตลอดจนการเรียนรู้คำศัพท์ การเขียนรายงาน ซึ่งการเรียนรู้ภาษาในขั้นตอนนี้ Coyle และคณะได้อธิบายความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ภาษา ซึ่งเรียกว่า Language Triptych (Coyle and others, 2010 : 60)

3.4 การตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรมและโอกาส (Developing Cultural awareness and opportunities) Brown (1987 : 138) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษากับวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกัน รูปแบบวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต จะแสดงออกทางภาษา ทัศนคติต่าง ๆ ที่แสดงออกทางวัฒนธรรมสะท้อนให้เห็นได้จากภาษา โดยผู้สอนควรคำนึงสิ่งต่อไปนี้ กล่าวคือ ในเนื้อหาที่สอนมีประเด็นวัฒนธรรมอะไรบ้างที่แฝงอยู่ในบทเรียน เนื้อหาที่สอนสามารถที่จะนำไป สอนประเด็นทางวัฒนธรรมได้หรือไม่ ผู้สอนสามารถที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาความเข้าใจในความ หลากหลายทางวัฒนธรรมได้อย่างไร และด้วยวิธีใด ผู้สอนจะมีวิธีการในการเชื่อมโยงหลักสูตร ซึ่งสามารถเชื่อมกับโรงเรียนอื่น ท้องถิ่น ระดับชาติ หรือในระดับสากลโลกได้ อย่างไรก็ตาม คุณค่าของ การเรียนรู้เนื้อหาโดยใช้ภาษาอื่นคืออะไร และจะส่งเสริมได้อย่างไร ประเด็นทางวัฒนธรรมส่งผล กระทบต่อประเด็นหลักอื่น คือ เนื้อหา กระบวนการคิด การสื่อสาร อย่างไร ดังภาพประกอบที่ 7 ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรม

3.5 ขั้นเตรียมบทเรียน (Preparing the Unit) ในขั้นตอนนี้ฝังความคิดที่ได้ วางแผนเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้ ภาระงาน และกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น ได้นำมาใช้ในการปฏิบัติจริงในชั้นเรียน โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของ ชั้นเรียนและเนื้อหาที่ผู้สอนจะนำมาสอน สื่อการเรียนรู้มาจากหลายแหล่งการเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนรู้ที่ผู้สอนมีบทบาทในการตั้งคำถามกระตุ้นให้เกิดการคิดระดับสูง ผู้เรียนมีบทบาทในการ สื่อความ ซึ่งส่งเสริมการสื่อสารในชั้นเรียน โดยมีข้อควรคำนึง คือ สื่อการเรียนรู้หรือหน่วยการเรียนรู้มี ความพร้อมที่จะนำไปสอน ควรพิจารณาดูว่ามีความเหมาะสมเพียงใด มีแหล่งการเรียนรู้ใดที่สามารถ นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ใดที่สามารถสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตได้ สามารถส่งเสริม การเรียนรู้ให้คงอยู่ต่อไปโดยการใช้กิจกรรมและภาระงานได้อย่างไร บทเรียนที่บูรณาการเนื้อหา และภาษา (CLIL) ที่ดีจะมีลักษณะ เช่นใด ผู้สอนจะมั่นใจได้อย่างไรว่าจุดประสงค์ของการสอนกับ

ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ กับผู้สอนจะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามหลักการ 4Cs ซึ่งได้แก่ Content Cognition Communication Culture ได้อย่างไร

3.6 ชั้นกำกับติดตามและประเมินการนำการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหา และภาษาสู่การปฏิบัติ (Monitoring and evaluating CLIL in action) การกำกับติดตามและการประเมิน การนำการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเพื่อติดตามผลการพัฒนา บทเรียนและผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่บูรณาการระหว่างการเรียนการสอน ดังนั้นผู้สอนสามารถดำเนินการวัดและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนตลอดระยะเวลาของการดำเนินการสอน

3.7 การเข้าสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้มืออาชีพโดยมีการสืบสอบเป็นฐาน (Towards inquiry based professional learning communities) การพัฒนาผู้สอนไปสู่การเป็นผู้สอนที่สอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาอย่างมืออาชีพ จำเป็นต้องสร้างความมั่นใจและสามารถสืบค้นความคืบหน้าในประเด็นใหม่ ๆ ดังนั้น จึงจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อความ เป็นมืออาชีพ ซึ่งเป็นชุมชนที่ทุกคนสามารถวิเคราะห์และเรียนรู้ไปในขณะเดียวกันว่าตนเอง เป็นทั้งผู้เรียนและผู้สอนในขณะเดียวกัน

บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานี้ บทบาทของผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่มีความหมายสำหรับผู้เรียน โดยอาจเลือกเนื้อหาที่เป็นสากลและทันต่อความเปลี่ยนแปลง และควรร่วมมือกับผู้สอนที่สอนวิชาเนื้อหาในการกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องในระดับชั้นที่สอนเดียวกัน ผู้สอนภาษาควรปฏิบัติโดยเลือกเนื้อหาทางภาษาที่จะนำมาสอนหรือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ที่ใช้ การออกเสียงคำต่าง ๆ พิจารณาเนื้อความ (text) หรืออรรถลักษณะของเนื้อความ (Genre) ที่ใช้สอนกำหนดทักษะทางภาษา กิจกรรมการเรียนรู้ กลวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น กลวิธีการอ่าน และเน้นทักษะทางภาษาที่นักเรียนควรได้ฝึก กำหนดเกณฑ์ในการวัด และประเมินผลให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าในขณะทำการสอน ผู้สอนควรมีบทบาทโดยการกำกับดูแล และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษา ช่วยเหลือผู้เรียนในการพูด โดยการกระตุ้นด้วยการถามคำถาม รวบรวมงานเขียนของผู้เรียน ภายหลังการสอนผู้สอนควรให้ข้อมูลป้อนกลับ สำหรับผู้เรียนทั้งในแง่ที่ดีและสิ่งที่ต้องแก้ไขปรับปรุงหรือสอนเสริมในประเด็นที่ควรเน้นให้ ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้เรียนเมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ทำกิจกรรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะด้านภาษาสำหรับผู้เรียน เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียง การฝึกทักษะทั้งสี่ทางภาษา ทบทวนผลงานของผู้เรียนว่ามีสิ่งใดที่ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงและใช้สื่อการสอนที่เป็นเนื้อหาเป็นปัจจัยป้อนในการสอนภาษา นอกจากนี้ ผู้สอนควรมีบทบาทที่สำคัญ ได้แก่ บทบาทในการกระตุ้น (Activating) บทบาทในการสร้างความเข้าใจ (Guiding Understanding) บทบาทในการให้ความสำคัญกับภาษา (Focus on Language) ให้ผู้เรียนเกิดการ

เรียนรู้ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนควรใช้สื่อการสอน เช่น ภาพ ไดอะแกรม เพื่อควาผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรมาบ้างเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน ผู้สอนอาจใช้คำถามกระตุ้น นอกจากนี้แล้วผู้สอนควรวิเคราะห์ความยากง่ายของเนื้อหาที่จะนำมาสอน โดยอาจเปรียบเทียบกับกรอบมาตรฐานทางภาษาของสหภาพยุโรป ซึ่งเรียกว่า Common European Framework of Reference หรือ CEFR เพื่อประเมินระดับภาษาของผู้เรียนตามที่ควรจะเป็นในระดับสากล ทั้งนี้เพื่อจะได้เลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถในระดับที่เป็นมาตรฐานสากล นอกจากนี้ควรประเมินว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกใดบ้างที่จะมาสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น เช่น ภาพ ไดอะแกรม แผนภูมิ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้นเพียงใด ผู้สอนควรเริ่มต้นที่กิจกรรมหรือภาระงานที่ง่ายโดยทั่วไปก่อน โดยการใช้คำถามกระตุ้นซึ่งเป็นคำถามในระดับการคิดขั้นต่ำ ก่อนที่จะสอนในรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงโดยใช้คำถามหรือกิจกรรมในระดับการคิดขั้นสูง (Dale and Tanner, 2012 : 21-23)

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL เป็นการสอนที่มุ่งเน้นสองทาง (Dual focus) เป็นการ สอนทั้งรายวิชาหรือบางส่วนของวิชาด้วยภาษาต่างประเทศ (L2) ที่มีเป้าหมายสองทาง อันได้แก่การ สอนเนื้อหาสาระวิชา (Content) และการสอนภาษา (Language) (Marsh, 2002 : 231) ดังนั้น การประเมินผล (Assessment) จึงเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพราะการประเมินผลจะสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการทราบว่านักเรียนเข้าใจในเนื้อหาสาระในรายวิชานั้น ๆ หรือไม่ หรือต้องการประเมินในด้านการใช้ภาษา การประเมินผลตามแนวการจัดการเรียนรู้ CLIL มี 2 ลักษณะ ได้แก่ การประเมินผลด้านภาษา (Language assessment) ว่า นักเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับใด เนื้อหาทางภาษาที่เรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ (Learning assessment) เป็นการประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ของนักเรียนและการพัฒนาโอกาสทางการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนี้ การประเมินผลยังเน้นไปที่บทบาทของผู้เรียนและการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน เพื่อครูจะนำไปพัฒนาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองต่อไป การประเมินผลระหว่างเรียนไม่ได้ดูจากผลความสำเร็จหรือความล้มเหลว แต่ดูจากความตระหนัก ความมั่นใจ การเป็นผู้เข้าใจตนเอง โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการทำงาน (Ross, 2005 : 319) สอดคล้องกับ Black และ William (1998 : 89) ที่กล่าวว่า การประเมินผลคือการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป นอกจากนี้ Rea-Dickins (2004 : 1) ได้เขียนจากประสบการณ์การสอนภาษาในประเทศอังกฤษ ว่า การสอนมีความเกี่ยวข้องกับการประเมินในการเลือกเนื้อหา การจัดลำดับเนื้อหา การใช้สื่อการเรียนรู้ และการกำหนดภาระงาน ครูจะต้องคำนึงถึงจุดแข็ง จุดอ่อนของทางเลือกต่าง ๆ ในการสอนด้วย ครูตัดสินใจในการเลือกสิ่งต่าง ๆ ข้างต้นจากประสบการณ์ ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาสมรรถนะด้านภาษา และตัดสินใจว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในการสอน นอกจากนี้ครูจะต้องทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องของความก้าวหน้าของผู้เรียน การประเมิน ตัดสินผลการเรียนตลอดจนพฤติกรรมที่สะท้อน

ให้เห็นในภาพรวมจะเห็นได้ว่าการประเมินผลในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL เน้นการประเมินผลระหว่างเรียน ไม่ได้ประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินโดยครูจะได้ทราบความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน การให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเองได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการประเมินวิธีสอน และการจัดกิจกรรมการสอนของครูเอง เพื่อครูจะได้นำไปปรับใช้ และพัฒนาด้านการสอนให้ดียิ่งขึ้น

สรุปแล้ว การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้สอนจะต้องมีการวางแผนวัดและประเมินผลให้ชัดเจน รวมไปถึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน และผลของการวัดและประเมินผลต้องไม่ตัดสินผู้เรียน

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับบริบทและสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งแต่ละแนวทางอาจจะมีเป้าหมายในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เช่น เป้าหมายที่การเรียนรู้เนื้อหา เป้าหมายที่การเรียนรู้ทั้งเนื้อหาและภาษา และเป้าหมายที่การเรียนรู้ภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากแนวคิด หลักการและแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาภาษาแบบการใช้ภาษาที่สองเป็นสื่อกลาง ในการเรียนภาษาสำหรับวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Content) เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ โดยใช้รูปภาพ สัญลักษณ์ คำกลอน คำคม หรือคลิปวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสอน ให้นักเรียนเชื่อมโยงหัวข้อเข้ากับประสบการณ์และองค์ความรู้เดิมของนักเรียน

2. ขั้นกระตุ้นความรู้ (Cognition) ให้นักเรียนได้สามารถใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะกระบวนการคิดทางสติปัญญาให้ได้มากที่สุด โดยผู้สอน สอนคำศัพท์ เนื้อหา จากนั้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในรูปแบบของตนเอง ในการคิด ไตรตรอง พิจารณา ตีความ วิเคราะห์และสรุป ประเด็นที่ได้เรียน

3. ขั้นปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร (Communication) ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเต็มที่ ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียนด้วยการสร้างความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น ผู้สอนจัดกิจกรรมที่ต้องใช้การสื่อสารเพื่อให้นักเรียนได้ฝึก ฟัง พูด อ่าน เขียน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลของตนเองมีอยู่กับเพื่อนคนอื่น

4. ขั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Culture) ให้นักเรียนได้สามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับ วัฒนธรรมที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับสภาพความเป็นอยู่ของตน โดยที่ผู้สอนดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ หรือกำหนดสถานการณ์ที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียน แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนแก้ไข

ปัญหา หรือหาวิธีพัฒนา ซึ่งประยุกต์ความคิดออกมาในรูปแบบของผลงานหรือชิ้นงานนักเรียน เช่น บทบาทสมมติ สมุดเล่มเล็ก แผนพับ โปสเตอร์ เป็นต้น

แนวคิดการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของภาษาอังกฤษ

ปองรัตน์ ศรีสืบ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2553) ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่คนส่วนใหญ่ในหลายประเทศทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อการค้าและการศึกษา สำหรับประเทศไทยภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญที่สุด และคนไทยจำนวนมากใช้ภาษาอังกฤษด้วยจุดประสงค์ที่หลากหลายในชีวิตประจำวัน

พระมหาสังเวช ศรีโคตร และทวิศักดิ์ ชูมา (2559 : 29) ได้แสดงทรรศนะไว้ว่า ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาหาข้อมูลต่าง ๆ และสร้างองค์ความรู้ถ่ายทอดวิทยากรแก่กัน รวมถึงสื่อสารความรู้สึกนึกคิดให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ดังนั้นการเรียนรู้

เกษมพัฒน์ พูลสวัสดิ์ (2560) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลางของโลกที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ยาวนานเช่นเดียวกับภาษาอื่น ๆ วิวัฒนาการของภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็นสามยุคสมัย ได้แก่ ภาษาอังกฤษยุคเก่า (Old English) ภาษาอังกฤษยุคกลาง (Middle English) และภาษาอังกฤษยุคใหม่ (Modern English) ในแต่ละยุคมีผลมาจากเหตุการณ์และปรากฏการณ์ทางสังคม จากการที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยังมีการใช้อย่างกว้างขวาง วิวัฒนาการของภาษาอังกฤษจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยอยู่ตลอดเวลา

ภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงเกี่ยวข้องกับการสื่อสารที่ดี พูดได้ถูกต้อง อ่านได้คล่องแคล่ว และเขียน ได้ชัดเจน กล่าวโดยสรุปคือ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลางของโลก มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ยาวนาน จึงถูกใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ด้วยจุดประสงค์ที่หลากหลายในชีวิตประจำวัน

2. ความหมายของการสื่อสาร

Wishom (2004) ระบุว่า มีหลายสิ่งทีอาจเป็นอุปสรรคในการสื่อสารที่พบมากที่สุดคือ ไวยากรณ์ไม่ดี คำที่ออกเสียงผิด ใช้คำที่ไม่ถูกต้อง การใช้ภาษากายผิดและความแตกต่างทางวัฒนธรรม

Erreygers และ Jacobs (2006) กล่าวว่า การสื่อสารมีความสำคัญต่อทุกองค์กรธุรกิจ จะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล หากเกิดความผิดพลาดทาง การสื่อสารผลกระทบอาจสร้างความล่าช้าในกระบวนการที่สำคัญของการทำงาน รายงานที่เขียนไม่ดี อาจนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาด การสื่อสารภาษาอังกฤษได้ถูกมองว่าเป็นหนึ่งในแหล่งข้อมูล

ธุรกิจจำเป็นต้องจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ หากพวกเขาต้องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาด

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551) ให้ความหมายของการสื่อสารว่า เป็นการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นการทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูดและการพูดสื่อสารที่ดีควรมีพฤติกรรมที่สอดคล้องเหมาะสม

สุปรیتی สุวรรณบุรณ์ (2555) ได้กล่าวว่าการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข่าวสารข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสาร โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียนสัญลักษณ์อื่นใด การแสดง หรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไปยังผู้รับสาร ซึ่งอาจจะใช้กระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม หรือความจำเป็นของตนเองและคู่สื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน และมีปฏิริยาตอบสนองต่อกันบริบททางการสื่อสารที่เหมาะสม เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล

จรัสโสม ศิริรัตน์ (2559) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารในองค์กรว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ ทั้งในด้านการดำเนินชีวิต สังคม เศรษฐกิจและการศึกษาจนกล่าวได้ว่า การสื่อสารเป็นฟันเฟืองของเครื่องจักรกลแห่งสังคมที่ทำให้สังคมดำเนินไปได้อย่างไม่หยุดยั้ง เนื่องจากการสื่อสารเป็นทั้งเครื่องมือ (instrument) และวิธีการ (means) ในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งต่อบุคคล ต่อบุคคล ต่อองค์กร และต่อสังคม การสื่อสารเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยใช้สื่อหรือช่องทางต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายโน้มน้าวจิตใจให้เกิดผลในการให้เกิดการรับรู้ หรือเปลี่ยนทัศนคติ หรือเพื่อให้เปลี่ยนพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง

วรางคณา เค้าอัน (2560) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการสื่อความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้น้ำเสียงภาษา และกริยา ท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดการตอบสนอง

สรุปได้ว่า การสื่อสารเป็นการถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิด ความรู้ ประสบการณ์ โดยผ่านกระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม หรือความจำเป็นของตนเองกับผู้รับสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน

3. การสื่อสารทางภาษาอังกฤษ

ทวีศักดิ์ ชูมา (2560) ให้นิยามการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การสนทนาระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป โดยถ่ายทอดความคิดแลกเปลี่ยนข่าวสารโดยใช้ภาษาและท่าทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ต้องมีองค์ประกอบแนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสารแยกย่อย เช่น รู้คำศัพท์ที่เหมาะสม ใช้หลักไวยากรณ์และ

รูปแบบประโยคอย่างถูกต้อง ออกเสียงและเน้นเสียงได้ถูกและเข้าใจวัฒนธรรมของการพูดหรือวัฒนธรรมทางภาษา

สิริพงศ์ พรหมมา (2560) ให้นิยามการสื่อสารภาษาอังกฤษไว้ว่า เป็นการส่งสารจากความรู้สึก ความคิดและประสบการณ์ ถ่ายทอดออกมาเป็นเสียงคำ ภาษา สำเนียง รวมไปถึงอากัปกริยาต่าง ๆ ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยการใช้หลักการภาษาและไวยากรณ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัฒนธรรมประเพณีของสังคมนั้น ๆ

ทวีศักดิ์ ชูมา (2560) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของการที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์ (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค การสะกดคำ และการออกเสียง
2. ต้องมีความรู้ด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น (sociolinguistic competence)
3. ต้องมีความรู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับความหมาย (meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
4. ต้องมีความรู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

กันต์ฤทัย พิพัฒน์ชยากร (2562) ให้นิยามภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ ความสามารถในการใช้ทักษะการฟัง การพูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมตามหลักภาษาและบริบททางสังคม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร

ชญานิษฐ์ อินทร (2563) ให้นิยามการสื่อสารภาษาอังกฤษไว้ว่า เป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการทำงานซึ่งสำคัญเหนือทักษะอื่น ๆ อย่างเช่น การใช้เทคโนโลยี การบริหารจัดการ การทำงานกันเป็นทีมการมีความคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ และการเป็นผู้นำขององค์กรส่วนใหญ่จึงต้องการที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ดีกว่าการพูดคุยภาษาอังกฤษได้ เพราะจะเป็นการเปิดโอกาสในการสื่อสารกับผู้คนจากหลากหลายประเทศได้มากขึ้นหรือการสนับสนุนให้บุคลากรไปทำงานในต่างประเทศในอนาคต นอกจากนี้ยังมีอาชีพด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ เช่น

สายการบิน โรงแรม หรือแม้แต่การทำงานธนาคารที่จำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก

สรุปได้ว่า การสื่อสารภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และความรู้สึกเพื่อถ่ายทอดระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

4. ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษนี้ นักการศึกษาหลายๆท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษได้พบปัญหา ดังนี้

ชนันท์ วิเชียรชม และคณะ (2561) กล่าวว่า ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ ฟังไม่ เข้าใจ มีความรู้ด้านไวยากรณ์จำกัด เรียงประโยคไม่ถูกต้องและชอบคิดภาษาไทยก่อน กล่าวพูดไปผู้ฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนพูด เช่น ออกเสียงถูกต้องหรือไม่ มีความรู้ด้านคำศัพท์น้อย ไม่หลากหลาย ขาดการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกวัน

อภิญา จิตมโนวรรณ (2563) กล่าวว่า ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ จับใจความสำคัญไม่ทัน มีคำศัพท์สแลงภาษาอังกฤษ มีข้อจำกัดในด้านคำศัพท์ เช่น การรู้คำศัพท์น้อย หรือการไม่ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถอธิบายสิ่งที่ต้องการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ ไม่สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ไม่สามารถเดาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคย การรู้คำศัพท์น้อย ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดด้วยทักษะการเขียน ไม่สามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ให้ถูกต้อง

ปณชันทพ ผจญทรพรรณ (2564) กล่าวว่า ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีอยู่ 3 ประการ คือ ความยากลำบากในการจดจำรายละเอียดที่สำคัญของข้อความที่มีความยาวมาก ๆ ความเร็วในการพูดที่มีข้อความที่ไม่ชัดเจน ความไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์ที่พูดหรือข้อความที่ได้ฟัง

สรุปได้ว่า ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือ อุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น มีความรู้ที่จำกัดทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์และขาดการฝึกฝน เป็นต้น

5. การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษมีนักการศึกษาหลายๆ ท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษและรูปแบบในการพัฒนา ไว้ดังนี้

สุพจ หุตายน (2558) ได้เสนอแนะ วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้ จัดให้มีการอบรมภาษาอังกฤษโดยต้องคำนึงถึงระดับขั้นความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ต้องปูพื้นฐานจนมีความสามารถที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องจัดกิจกรรมให้สามารถสื่อสารได้จริง เปิดโอกาสให้ได้ไปอบรมภาษาอังกฤษในต่างประเทศ

เปิดโอกาสให้ไปร่วมปฏิบัติงานในประเทศกลุ่มอาเซียน เพื่อเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของประเทศอื่น ๆ ด้วย พัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และสามารถถ่ายทอดทักษะด้านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

ชัยณินิษฐ์ อินทร (2563) กล่าวว่า วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษคือการ ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุม ให้สามารถใช้ได้ ใช้ถูก ใช้เป็น และใช้อย่างคล่องแคล่ว โดยอาศัยหลักการในการช่วยเสริมแรง สร้างแรงกระตุ้น และผลักดันให้เกิดการเรียนรู้

ทศพร ดิษฐ์ศิริ (2563) สรุปไว้ว่า แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนรู้ วิธีการสอนของผู้สอน รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน ช่องทางการสื่อสาร และรูปแบบ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับเนื้อหา ผู้เรียนกับบริบทในการเรียนรู้ที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดจากการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้สึกเพื่อถ่ายทอดระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ด้วยการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การฝึกอบรม การสร้างประสบการณ์การใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ การใช้บัตรคำศัพท์ การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนในห้องเรียน เป็นต้น

แนวคิดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องจากนักการศึกษาต่าง ๆ เกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีประเด็นสรุปได้พอสังเขปดังนี้

1. ความหมายของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

Hymes (1972 : 6) ได้ให้ความหมายของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไว้ว่าเป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสม และเมื่อเกิดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมสามารถรู้ได้ว่าควรจะทำอะไร กับใคร เวลาไหน และจะพูดในลักษณะใด

Savignon (1978) กล่าวว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นความสามารถของบุคคลที่จะใช้ภาษาในการทำหน้าที่สื่อได้ในสถานการณ์จริง ซึ่งจะเป็นการติดต่อสื่อสารที่เป็นธรรมชาติกับบุคคลเดียว หรือมากกว่านั้น ผู้ส่งสารจะต้องรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์และวิธีการนำไวยากรณ์นั้น

ไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึก จากการสนทนา ความสามารถในการสื่อสารที่สำคัญเป็นความสามารถที่จะใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง แต่ความถูกต้องเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความสามารถในการสื่อสารเท่านั้น ถ้าผู้สอนคาดหวังให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุของการทำหน้าที่ในการสื่อสารจริง ผู้เรียนต้องมีโอกาสที่จะได้สื่อสารจริง ในสถานการณ์ และบริบทแวดล้อมทางสังคมที่เป็นจริงหลายรูปแบบ

Pillar (2004 : 79) กล่าวว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งต้องสามารถปรับตัวภาษาที่ใช้ให้มีความเหมาะสม ทั้งในการสนทนากับบุคคลเพียงคนเดียว หรือผู้สนทนาที่มากกว่าคนเดียว

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 4) ให้ความหมายของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ว่า หมายถึง ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม

สรุป ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษารับสารและส่งสารในสถานการณ์จริงได้ถูกต้อง เหมาะสม สามารถปรับใช้ภาษาให้เหมาะกับ ผู้ที่สนทนาและสถานการณ์

2. องค์ประกอบของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

นักการศึกษากล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557 : 18-25) กล่าวถึง องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในระดับ A2 ประกอบไปด้วยทักษะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. Listening (การฟัง) หมายถึง การฟังข้อมูล บทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเข้าใจและสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องได้

2. Reading (การอ่าน) หมายถึง ความเข้าใจในบทอ่าน โปสเตอร์ด อีเมลล์ จดหมายสั้น ๆ และบอกประเด็นสำคัญได้

3. Spoken Interaction (การพูดสื่อสาร) หมายถึง การสนทนา การอภิปราย การแลกเปลี่ยนข้อมูล การติดต่อกิจกรรมและการสนทนาทางโทรศัพท์ตามสถานการณ์ต่าง ๆ

4. Spoken Production (การพูดรับสาร) หมายถึง การบรรยาย ได้แย่งและนำเสนอเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัวพร้อมให้เหตุผล

5. Written Interaction (การเขียนสื่อสาร) หมายถึง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายงานข้อมูลและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับตนเองและชีวิตประจำวัน

6. Strategies (กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา) หมายถึง สามารถเริ่มต้นการสนทนา และบอกได้ว่าตนเองไม่เข้าใจ และยังสามารถแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนและตรวจหาข้อผิดพลาดของงานเขียน

7. Language Quality (การตรวจสอบคุณภาพของภาษา) หมายถึง สามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการบอก แลกเปลี่ยนความคิดโดยใช้คำเชื่อม สามารถใช้วลีง่าย ๆ และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจอย่างสุภาพ

Canale และ Swain (1980 : cited in Savignon, 1983) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ว่า ประกอบด้วยความสามารถ 4 ประการ คือ

1. ความสามารถทางกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (Grammatical Competence) หมายถึง ความสามารถทางภาษา ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ในการใช้คำศัพท์ การเรียบเรียงรูปประโยค การออกเสียง และความหมายของคำ

2. ความสามารถด้านภาษาเชิงสังคม (Socio-lingual Competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานภาพของผู้ส่งสารและผู้รับสาร สถานที่ที่เกิดการสื่อสาร ทำเนียบภาษา

3. ความสามารถในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการตีความระดับข้อความ เพื่อให้เข้าใจความหมายโดยรวมที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อ การทำความเข้าใจข้อความนั้นจะต้องใช้ความรู้ในหลายด้าน เช่น ความรู้ในสาขาวิชา ความรู้ทางกฎเกณฑ์ของภาษา ประสบการณ์ชีวิตเข้าช่วยในการตีความ

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสารทั้งด้วยภาษาพูดและภาษาท่าทางที่จะช่วยให้การสื่อสารดำเนินไปได้โดยไม่มีอุปสรรค กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การพูดซ้ำ การพูดใหม่ การเดา การเปลี่ยนน้ำเสียง และการใช้ภาษาท่าทาง เป็นต้น

Bachman (1991) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3 ด้าน คือ

1. ความสามารถทางภาษา (Language Competence) ความสามารถด้านนี้ ประกอบด้วย เกี่ยวกับการจัดระเบียบภาษา ซึ่งประกอบด้วยความสามารถด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และความสามารถด้านการเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความ รวมทั้งความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องการสื่อความหมาย ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถด้านเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร ความสามารถเกี่ยวกับหน้าที่ทางภาษาและความสามารถเกี่ยวกับภาษาเชิงสังคม

2. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) เป็นความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้การควบคุมกลวิธีในการสื่อความหมาย ประกอบด้วย การประเมิน การวางแผนและการดำเนินการ

3. กลไกทางร่างกายและจิตใจ (Psycho-physiological Mechanisms) เป็นกระบวนการทางจิตวิทยาและประสาทวิทยา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการได้ยิน การได้เห็น รวมทั้งทักษะการรับสารและส่งสาร

Richards และ Rodgers (2006 : 2-3) กล่าวถึงองค์ประกอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษว่า ต้องประกอบไปด้วยความรู้ทางภาษา ดังนี้

1. ความรู้การใช้ภาษาในจุดประสงค์และการใช้งานที่แตกต่างกัน
2. ความรู้ในการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ และผู้ร่วมสนทนาที่แตกต่างกัน เช่น เมื่อไหร่ที่จะใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ หรือไม่เป็นการ หรือใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งในด้านการเขียนและการพูด
3. ความรู้ในการสร้างภาษา และเข้าใจภาษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การบรรยาย การรายงาน การสัมภาษณ์ หรือบทสนทนา เป็นต้น
4. ความรู้ในการประคับประคองบทสนทนา ในระหว่างการสนทนากับผู้ที่มีความสามารถทางภาษาที่จำกัด

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. ทักษะการฟัง (Listening Skill) หมายถึง การฟังข้อมูล บทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจและสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องได้
2. ทักษะการอ่าน (Reading Skill) หมายถึง ความเข้าใจในบทอ่าน โปสเตอร์ อีเมลล์ จดหมายสั้น ๆ และบอกประเด็นสำคัญได้
3. ทักษะการพูด (Spoken Interaction and Spoken Production) หมายถึง สามารถเริ่มต้นการสนทนา การอภิปราย การแลกเปลี่ยนข้อมูล การติดต่อกิจธุระและการสนทนาทางโทรศัพท์ตามสถานการณ์ต่าง ๆ การบรรยาย โต้แย้งและนำเสนอเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัวพร้อมให้เหตุผล และบอกได้ว่าตนเองไม่เข้าใจ (Strategies) รวมถึงสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการบอก แลกเปลี่ยนความคิดโดยใช้คำเชื่อม สามารถใช้วลีง่าย ๆ และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจอย่างสุภาพ
4. ทักษะการเขียน (Written Interaction) หมายถึง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายงาน ข้อมูลและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับตนเองและชีวิตประจำวัน และยังสามารถแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนและตรวจหาข้อผิดพลาดของงานเขียน (Strategies)

3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

สุจิตรา สวัสดิวงศ์ (2539 : 46-61) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารว่า การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเลือกใช้รูปแบบภาษาให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ และสถานการณ์ ผู้ส่งสารและผู้รับสารจึงจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะในการใช้รูปแบบภาษาหลาย ๆ รูปแบบ การที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะสามารถเลือกรูปแบบของภาษาได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายประการ เป็นต้นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร ภูมิหลังผู้ส่งสารและผู้รับสาร ในขณะที่ส่งข้อมูล ผู้ส่งสารจะต้องคำนึงถึงภูมิหลังของผู้รับสารด้วย ในทำนองเดียวกันกับผู้รับสารก็จะตีความหมายที่ได้รับตามภูมิหลังของตน จะเห็นได้ว่าการสื่อสารจะมีประสิทธิภาพที่สุดในส่วนที่ภูมิหลังของผู้ส่งสารและภูมิหลังของผู้รับสารคล้ายกันมากที่สุด

Savignon (1983 : 32) สรุปลักษณะสำคัญของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ความต้องการในการสื่อสาร (Desire to Communicate) กิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องสร้างความต้องการที่จะสื่อสารให้กับผู้เรียน ถึงแม้ผู้เรียนต้องมีความรู้สึกหรือความจำเป็นในการสื่อสาร
2. จุดประสงค์ของการสื่อสาร (Communicative Purpose) กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ของการสื่อสารที่แท้จริงมากกว่าจะให้ฝึกใช้ตัวภาษา และกิจกรรมนั้นควรมีช่องว่าง (Gap) ซึ่งอาจจะเป็นช่องว่างของข้อมูล (Information Gap) หรือช่องว่างของความคิดเห็น (Opinion Gap) เพื่อให้ผู้เรียนพยายามเชื่อมช่องว่างดังกล่าวในขณะที่กำลังสื่อสาร
3. เนื้อหาไม่ใช่รูปแบบของภาษา (Content not Form) ขณะผู้เรียนกำลังทำกิจกรรมความสนใจของผู้เรียนต้องอยู่ที่สิ่งที่พูด (What to say) ไม่ใช่อยู่ที่ว่าจะพูดอย่างไร (How to say) ผู้เรียนต้องมีข้อมูล (Message) ที่ต้องการจะสื่อสารเสมอ
4. ความหลากหลายของภาษา (Variety of Language) กิจกรรมนั้นต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาหลายรูปแบบ ไม่ใช่รูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ผู้เรียนควรมีความรู้สึกอิสระในการใช้ภาษาที่ไม่มีการเตรียมตัวมาก่อน และใช้แหล่งข้อมูลใดก็ได้ที่ผู้เรียนเป็นผู้เลือก
5. ไม่มีการแทรกแซงจากครูผู้สอน (No Teacher Intervention) กิจกรรมนั้นผู้เรียนเป็นผู้กระทำ และกระทำกันเองระหว่างผู้เรียนมากกว่าทำกับครูผู้สอน ครูผู้สอนไม่ไปเกี่ยวข้อง แม้จะเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดหรือการประเมินการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน ครูผู้สอนควรประเมินผลสุดท้ายของกิจกรรมเมื่อกิจกรรมนั้นเสร็จสิ้นลง การประเมินต้องดูที่การบรรลุจุดประสงค์ของการสื่อสาร ไม่ใช่การใช้ภาษาที่ถูกต้อง

6. ไม่มีการควบคุมวัสดุที่จะฝึก (No Materials Control) กิจกรรมที่จัดต้องไม่กำหนดภาษาที่ผู้เรียนต้องใช้ ผู้เรียนควรมีโอกาสที่จะเลือกที่จะสื่อสารอะไร และอย่างไรด้วยตนเอง

3.1 การจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง

ขั้นตอนในการฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง (Paulston and other. unpagged อ้างถึงในกรวมวิชาการ, 2542 : 32) มีดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้จับต่มุ่งหมายของการฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง
2. ให้ผู้เรียนฟังข้อความหรือเรื่องราวที่เตรียมไว้
3. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรืองานที่มอบหมายให้ หลังจากการฟังแล้ว
4. ครูผู้สอนให้คำติชมในงานของผู้เรียน

กิจกรรมในการสอนการฟัง (Finocchiaro and Brunfit, unpagged อ้างถึงในกรวมวิชาการ 2542 : 33) มีดังนี้

1. ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนของครูผู้สอน เช่น การถามคำถาม การอธิบายการเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
2. ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร หรือการสนทนาต่าง ๆ
4. ให้ฟังคำบรรยายจากบุคคลภายนอก หรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลง หรือปาฐกต่าง ๆ
5. ให้ดูภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษ หรือจากโปรแกรมภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
6. ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน
7. ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษาหรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ
8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ
9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือภาษาไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการอ่านการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ มี 3 ขั้นตอน (Williams, 1994 : 35-37) ดังนี้

3.2.1 ขั้นก่อนการอ่าน (Per-Reading) มีจุดประสงค์ คือ

- 1) ไร่ความสนใจในหัวเรื่องที่จะอ่าน
- 2) ชี้ให้เห็นความสำคัญของเรื่องที่จะอ่าน
- 3) เตรียมความพร้อมทางด้านภาษาที่จะใช้ในบทเรียน

สิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องถามตนเองเสมอ คือ ผู้เรียนมีความรู้อะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะสอน จะทำอย่างไรที่จะนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ได้ และเรื่องที่จะสอนนี้มีความสำคัญอย่างไร ผู้อ่านจะสนใจเรื่องที่จะอ่านหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเร้าใจผู้อ่าน

3.2.2 ขั้นระหว่างการอ่าน (While-Reading) มีจุดประสงค์ในการช่วยผู้เรียน ดังนี้

- 1) การทำความเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน
- 2) การทำความเข้าใจกับรายละเอียดของเรื่อง
- 3) การทำความเข้าใจกับโครงสร้างของเรื่อง

3.2.3 ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) มีจุดประสงค์ 2 ประการ คือ

- 1) การถ่ายโอนความคิดในหัวเรื่องที่จะอ่าน
- 2) แสดงความคิดเห็นของผู้เรียนต่อบทอ่าน

กิจกรรมการสอนอ่าน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2533 อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2546 : 46-47) สรุปได้ดังนี้

ที่อ่าน

คล้ายกัน

1. ให้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่านเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่จะอ่าน
2. ให้ฝึกหาคำศัพท์ที่อ่านพบ แล้วให้หาคำตรงข้ามหรือคำที่มีความหมายคล้ายกัน
3. ให้หาคำสำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน
4. ให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่จะอ่าน
5. ให้เล่าเรื่องที่จะอ่านด้วยคำพูดของตนเอง
6. ให้เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่จะอ่าน
7. ให้เขียนสรุปเรื่องที่จะอ่าน
8. ให้อภิปรายแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน
9. ให้อ่านหนังสือภาษาไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
10. ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูดขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดมี 3 ขั้นตอน (Scott, unpagged : อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2542 : 33)

3.3.1 บอกวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนจะบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน

3.3.2 การสอนเนื้อหา ครูผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ผู้พูดเป็นใคร ผู้พูดจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูด

3.3.3 การฝึกปฏิบัติและการถ่ายโอน เป็นการพูดพร้อม ๆ กัน หรือทีละคน หรือจับคู่กันฝึกในรูปแบบต่าง ๆ

กิจกรรมในการสอนการพูด ดังนี้

1. ให้อุบายคำถาม ซึ่งครูผู้สอน หรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. ให้ผู้เรียนถามและตอบคำถามกับเพื่อน ๆ
3. บอกให้เพื่อทำตามคำสั่ง
4. ให้บอกลักษณะของวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ของผู้เรียน
6. ให้อุบายเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนใช้บทสนทนา เช่น ร้านขายของ สถานีตำรวจ ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ในภาษา
9. ให้อุบายที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์

3.4 การจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียนขั้นตอน การสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามระบบจำแนกจากง่าย ไปหายาก มี 5 ขั้นตอน (Valetle and Desick, 1972 : 170-172)

3.4.1 ขั้นทักษะที่เป็นกลไก (mechanical skills) นักเรียนสามารถเขียนเลียนแบบ คำ หรือประโยคที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถเขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ได้จาก ความจำโดยไม่ต้องเข้าใจความหมายของคำหรือข้อความเหล่านั้น คือ เป็นระดับความสามารถ ที่แสดงออกทางความจำมากกว่าความเข้าใจพฤติกรรมที่แสดงออกในการเขียน คือ การลอกแบบ (Reproduction) โดยการคัดลอกเนื้อหาจากตำราเรียน และสามารถเขียนตัวสะกดของคำศัพท์หรือ ข้อความที่จำได้อย่างถูกต้อง

3.4.2. ขั้นความรู้ (Knowledge) นักเรียนรู้จักเสียงหรือสัญลักษณ์ ที่ถูกต้องของ ภาษาอังกฤษ สามารถเขียนสะกดคำหรือข้อความที่เคยเรียนมาแล้ว โดยเขียนตามคำบอกได้อย่าง ถูกต้อง สามารถเขียนประโยคที่เหมาะสมกับรูปภาพอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ที่เคยเรียนมาและ สามารถเขียนตอบคำถามในเรื่องที่เคยเรียนแล้วได้ คือ เป็นระดับความสามารถที่แสดงออกซึ่งความรู้ ในกฎเกณฑ์ (Rules) ข้อเท็จจริง (Facts) และข้อมูล (Data) ที่เกี่ยวข้องทางภาษา พฤติกรรม การเขียน

ระดับนี้ คือ การระลึกได้ (Recall) รู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง และมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เขียน

3.4.3 ชั้นถ่ายโอน (Transfer) นักเรียนสามารถนำกฎไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วมาสร้างประโยคใหม่ ๆ โดยมีตัวอย่างให้ คือ เป็นระดับความสามารถที่สามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออก คือ การนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่

3.4.4 ชั้นสื่อสาร (Communication) นักเรียนสามารถสื่อความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนแสดงความคิดออกมาตามความต้องการเป็นภาษาอังกฤษได้ ในขั้นนี้จะให้ความสำคัญต่อความเข้าใจเนื้อเรื่องมากกว่า ความถูกต้องทางโครงสร้างไวยากรณ์ งานเขียนเป็นความคิดที่นักเรียนต้องการแสดงออกมาด้วยตนเอง คือ เป็นระดับความสามารถที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารได้

3.4.5 ชั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่ายในลักษณะที่มีลีลาในการเขียนของตัวเอง รู้จักเลือกใช้ภาษาตามเนื้อหาของเรื่องตามจุดมุ่งหมายและตามความต้องการของผู้อ่าน เป็นระดับความสามารถที่สามารถวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินภาษาที่ใช้ได้ พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกในขั้นนี้ คือ การสังเคราะห์ คือมีลีลาในการเขียนได้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของการเขียนนั้น

ข้อคิดในการสอนเขียนว่า ควรฝึกให้เขียนอย่างมีระเบียบในการเรียบเรียงเรื่องในชีวิตประจำวันจนเป็นนิสัย ยึดหลักต่อไปนี้ (Guth, 1970 : 124)

1. สอนให้เขียนจนเป็นนิสัย (Writing as a Habit) เช่น เขียนบันทึกประจำวัน เขียนบทความลงหนังสือพิมพ์ เขียนจดหมาย

2. เขียนโดยมีจุดมุ่งหมาย (Writing with Purpose) จะเขียนเพื่อชักชวนพรรณนา ความสนุกสนาน และการตีความ

3. เขียนอย่างมีระเบียบแบบแผนในการเรียบเรียงเรื่องราว

4. เขียนด้วยจินตนาการและอารมณ์ที่จะนำผู้อื่นไปสู่ความคิดและอารมณ์ของผู้เขียน

ได้

4. การวัดและประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4.1 ความสำคัญของการวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน ควรวัดให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ชีวิตจริงมากที่สุด การประเมินนั้นไม่เพียงแต่ประเมินว่าผู้เรียนมีความรู้ในการใช้ภาษาตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์มากน้อยเพียงใด หากต้องคำนึงถึงทักษะในการแสดงออกเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสม ซาวิญนอน (Savignon, 1983) กล่าวว่า การวัดทักษะในการสื่อสารนั้น ควรบูรณาการองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน เข้าด้วยกัน คือ ความสามารถ

ทางกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความสามารถด้านภาษาเชิงสังคม ความสามารถในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อความ และความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร และการวัดทักษะการสื่อสารในชั้นเรียนควรมีลักษณะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของความสามารถของผู้เรียน และควรเน้นในสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำได้ ซึ่งเป็นความสำเร็จที่ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในบริบทของการสื่อสารที่จำกัด มากกว่าที่จะเน้นถึงลักษณะของการสื่อสารของเจ้าของภาษาซึ่งผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้

การวัดผลและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ (Huges, 1994)

1. การวัดผลและประเมินผลควรเป็นไปเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน
2. วิธีการวัดผลและประเมินผลที่ใช้ต้องสามารถประเมินความสามารถของผู้เรียน

ได้อย่างแม่นยำและตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. การวัดผลและประเมินผลต้องมีความสัมพันธ์กับหลักสูตร โดยวิธีที่ใช้ประเมินเป็นตัวแทนของเนื้อหาการเรียนการสอนที่ผ่านมา

4. การวัดผลและประเมินผลควรเกิดขึ้นในสถานการณ์การเรียนการสอน

5. วิธีการวัดผลและประเมินผลควรเป็นวิธีที่ผู้เรียนคุ้นเคยเพราะใช้วิธีเดียวกับการฝึกปฏิบัติหัดภาษาในระหว่างเรียน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544 : 119) ได้สรุปวิธีวัดและประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ ไว้ 9 แบบ ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบจุดภาษา (Discrete Point Tests) มุ่งที่จะวัดส่วนประกอบย่อยของภาษาพัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีภาษาศาสตร์แบบโครงสร้าง และภาษาศาสตร์แบบเปรียบเทียบ จิตวิทยาแบบพฤติกรรมศาสตร์ และวิธีการเรียนการสอนแบบ Audio-lingual ใช้วัดความรู้ศัพท์ จุดต่าง ๆ ของไวยากรณ์ภาษา การจำแนกเสียงต่าง ๆ ของภาษา สามารถใช้วินิจฉัยปัญหาระหว่างเรียนได้

2. แบบทดสอบทักษะเดียว (Single Skill Tests) มุ่งวัดทักษะใดทักษะหนึ่งทางภาษา เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน อาจใช้วิธีสอบได้ทั้งแบบปรนัย และ แบบอัตนัย

3. แบบทดสอบทักษะรวม (Global Tests) ประกอบด้วยข้อสอบแบบ Cloze และเขียนตามคำบอก

3.1 แบบทดสอบ Cloze เป็นแบบทดสอบความเข้าใจเนื้อความ ใช้เนื้อความที่มีความสมบูรณ์ในตนเอง ในด้านใจความสำคัญและท้องเรื่อง และละคำที่ 5 หรือ 7 หรือ 10 ไว้อย่างมีระบบ เพื่อให้ผู้สอบเติมคำด้วยตนเอง ในการทำแบบทดสอบ Cloze ผู้สอบต้องใช้ความรู้ศัพท์

ไวยากรณ์ บริบทของการใช้ภาษา และในบางครั้งบริบททางสังคม ตลอดจนความสามารถสะกดตัว และเขียนได้ถูกต้อง

3.2 แบบทดสอบเขียนตามคำบอก ทดสอบทักษะฟังและเขียนให้ถูกต้องตามคำบอก ซึ่งต้องอาศัยความรู้ในเนื้อหาภาษาไวยากรณ์และการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน แบบทดสอบเขียนตามคำบอก มีเขียนแบบเต็ม คือ เขียนคำบอกทั้งเนื้อความ และแบบเขียนตามคำบอกเป็นบางส่วน คือ มีการให้ข้อความส่วนใหญ่ไว้ละเว้นไว้เฉพาะประโยค วลี หรือข้อความที่จะให้เติมตามคำบอก นอกจากแบบทดสอบทั้งสองชนิดข้างต้นแล้วแบบทดสอบหน้าที่ของภาษา (Functional Tests) ก็อาจจัดเข้าอยู่ในทักษะรวมได้ด้วย

3.3 แบบทดสอบหน้าที่ของภาษา มีการถามเกี่ยวกับทำเนียบภาษา ซึ่งเป็นการวัดความรู้ทางสังคมวิทยาของการใช้ภาษาตามหน้าที่ของภาษา เช่น ข้อความนั้น ๆ เป็นคำถาม คำทักทาย คำขอร้อง คำสั่ง หรือเนื้อหาภาษาที่สอบเป็นบทสวด รายงาน บทวิเคราะห์ ฯลฯ

4. แบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ (Integrative Tests) เป็นแบบทดสอบบูรณาการมุ่งวัดการใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริง ซึ่งมีทั้งการสื่อสารและการรับสารทางภาษา การทดสอบจะกำหนดให้ผู้สื่อสารภาษาซึ่งเป็นสารของตนเอง (Sender หรือผู้สื่อสารของผู้อื่น เช่น โฆษก (Addresser) และผู้รับสารที่สื่อมาถึงตนเอง (Receiver) หรือผู้รับสารที่ส่งมายังส่วนรวม เช่น ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ หรือผู้ฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์ (Addressee)

5. แบบทดสอบภาษาเชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatic Tests) เป็นการทดลองการใช้ภาษาโดยใช้พารามิเตอร์ทางสังคมและจิตวิทยาของการใช้ภาษา

6. แบบทดสอบวัดตรง (Direct Tests) แบบวัดอ้อม (Indirect Tests) และแบบวัดกึ่งตรง (Semi-Direct Tests)

6.1 แบบวัดตรง เป็นการวัดการสื่อสารที่แท้จริง เช่น การเขียน และการพูด

6.2 แบบทดสอบวัดกึ่งตรงจะกำหนดการตอบของผู้ทำสอบ เช่น ให้ตอบคำถามเกี่ยวกับภาพแทนการพูดสนทนากัน หรือการเขียนอธิบายภาพโดยใช้เพียงประโยคเดียว หรือข้อความสั้น ๆ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การวัดไว้แน่นอน

6.3 แบบทดสอบแบบวัดอ้อม โดยการใช้การแปลการใช้ภาษาในรูปสื่อเป็นรูปรับสารแทน เช่น ทดสอบ Test of English For International Communications (TOEIC) ซึ่งสร้างขึ้นโดย ETS ในสหรัฐอเมริกา ข้อทดสอบนี้เป็นแบบเลือกตอบ วัดการฟังและการอ่าน แต่ ETS ให้ความหมายคะแนนโดยใช้ทักษะพูดและเขียน โดยการทดลองหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ TOEIC กับการพูดและการเขียน พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ $r = .83$ จึงสรุปได้ว่า คะแนนที่ได้จากการฟังอ่าน แบบวัดอ้อม สามารถทำนายความสามารถในการพูดเขียนแบบวัดตรงได้

7. แบบทดสอบเลือกตอบและแบบให้คำตอบ (Selection and Supply Tests)

7.1 แบบเลือกตอบ เป็นการวัดแบบปรนัยซึ่งมีความเที่ยงสูง มีการให้ตัวเลือกให้ผู้สอบเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด เพื่อตอบหรือเติมความคำถาม หรือข้อความที่ตั้งปัญหาให้ถูกวิธี สอบมักเป็นแบบมีตัวเลือก 3, 4, 5 ตัว ตามแต่ระดับผู้สอบและความซับซ้อนของข้อความหรือปัญหา หรือเป็นแบบจริง/เท็จ ถูก/ผิด ให้เลือกตอบและอาจเป็นแบบให้จับคู่

7.2 แบบให้คำตอบ เป็นแบบที่ผู้สอบต้องเขียนตอบโดยการเติมคำ วลี ประโยคข้อความ หรือเขียนเรียงความ เขียนจดหมาย หรือผู้สอบต้องพูดตอบ เช่น ตอบคำถามในการสัมภาษณ์ ต้องกล่าวรายงาน ต้องพูดอภิปรายแสดงความคิดเห็น เป็นต้น เป็นการวัดทักษะ ในการสื่อสาร ภาษา หรือการวัดแบบวัดตรง

8. แบบทดสอบภาษาที่แท้จริงและแบบทดสอบเลียนแบบภาษา (Language Tests and Language Like Tests)

9. แบบทดสอบจัดระดับตามวัตถุประสงค์ (Objective Graded Tests) มีหลักการ ดังนี้

9.1 เป็นแบบทดสอบวัดทักษะในการสื่อสาร เช่น การพูด
9.2 มีการกำหนดสถานการณ์สำหรับให้ผู้สอบแสดงทักษะในการสื่อสารไว้ในหลาย ๆ สถานการณ์

9.3 สถานการณ์ที่กำหนดเป็นไปตามวัตถุประสงค์เชิงหน้าที่ (Functional Objectives) เช่น ระบุว่าผู้สอบต้องแสดงทักษะการสื่อความหมายในการถามเกี่ยวกับเวลาระยะทางที่ตั้งของสถานที่ต่าง ๆ ได้

9.4 วัตถุประสงค์ในการสื่อสารภาษานี้มีความง่ายและซับซ้อนขึ้นไปตามลำดับ

9.5 ผู้สอบจะถูกกำหนดระดับความสามารถในการสื่อสารจากผลของการแสดงทักษะการใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่กำหนดเช่นเป็นระดับ 2 ระดับ 3 และจะได้รับการกำหนดระดับเมื่อเขาได้แสดงความสามารถสูงสุดของเขา เช่น เป็นระดับ 3 แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์สำหรับความสามารถระดับ 4 เป็นต้น

9.6 การทดสอบนี้เป็นการวัดทักษะรายบุคคล และจัดระดับเป็นรายบุคคลจึงมีลักษณะเป็น Tailored Testing คือ ใช้สำหรับนักเรียนแต่ละคนที่ผ่านการทดสอบ

เกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด

การให้คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด ปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงาน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558 : 151) ที่มีการวิเคราะห์โดยอ้างอิงถึงในกรอบมาตรฐาน
ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 10 แสดงเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด

ระดับคะแนนประเด็น การประเมิน	4	3	2	1
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องตามหัวข้อที่ กำหนดออกเสียง ถูกต้องใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้าง ภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเป็นบางส่วน เนื้อหาและ การออกเสียงถูกต้อง เป็นบางส่วน	สื่อสารได้เนื้อหา ออกเสียงไม่ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่
ทักษะ ในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟัง มีการแสดงออก ทางสีหน้าและ ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟัง มีการแสดงออก ทางสีหน้าและ ท่าทางบ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังน้อย	พูดเหมือนท่องจำ มี การประสานสายตา กับผู้ฟังบ้างเป็น ระยะ

เกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน

การให้คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน ปรับปรุงจากเกณฑ์
ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สถาบันภาษาอังกฤษ
สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558 : 153) ที่มีการวิเคราะห์โดยอ้างอิงถึงในกรอบ
มาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน

ระดับคะแนน ประเด็น การ ประเมิน	4	3	2	1
โครงสร้างทาง ไวยากรณ์	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง ทุกประโยค	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ผิดพลาด เล็กน้อย	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ผิดพลาด หลายแห่ง	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ผิดพลาด เกินครึ่งหนึ่งของ งานเขียน
การสะกดคำ และการใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดพลาดเล็กน้อย	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดพลาด หลายแห่ง	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดพลาดเกิน ครึ่งหนึ่งของงาน เขียน
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และ สำนวนเหมาะสม อ่านแล้วเข้าใจ ชัดเจนทั้งเรื่อง	มักใช้คำศัพท์และ สำนวนเหมาะสม แต่อ่านแล้วไม่เข้าใจ บางแห่ง	มีปัญหาอยู่บ้างใน การใช้คำศัพท์และ สำนวน อ่านแล้ว ไม่เข้าใจหลายแห่ง	การใช้คำศัพท์และ สำนวนผิดพลาด หลายแห่ง อ่านแล้ว ไม่เข้าใจเป็น ส่วนมาก
การนำเสนอ เนื้อหา	เขียนได้ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และ สามารถเรียบเรียง เนื้อหาตามลำดับ เหมาะสม	เขียนได้ค่อนข้าง ตรงประเด็นตามที่ กำหนดและสามารถ เรียบเรียงเนื้อหาได้ ค่อนข้างเหมาะสม	เขียนไม่ค่อยตรง ประเด็นตามที่ กำหนดและเรียบ เรียงเนื้อหาได้ไม่ ค่อยเหมาะสม เท่าที่ควร	เขียนไม่ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และไม่เรียบเรียง เนื้อหาตามลำดับ

สามารถสรุปได้ว่า การวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษควรมุ่งเน้นความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยรวม 4 ด้านสำคัญ คือ ไวยากรณ์ ภาษาเชิงสังคม การวิเคราะห์ข้อความ และกลวิธีสื่อสาร การประเมินควรสอดคล้องกับหลักสูตร สนับสนุนการเรียนรู้ และใช้วิธีการหลากหลาย เช่น การวัดตรง การทำแบบทดสอบ และการประเมินผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อสะท้อนพัฒนาการและศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการวัดผลและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษรายบุคคลเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์จากเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของ Savignon (1983) และสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2558 : 151) แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนควรได้ระดับ ความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ที่อยู่ในระดับ A2 ประกอบด้วย

ทักษะการฟัง (Listening Skill) หมายถึง การฟังข้อมูล บทสนทนา หรือ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจและสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องได้ การประเมินผลทักษะการฟังในการวิจัยครั้งนี้ โดยให้ผู้เรียนฟังไฟล์เสียงสนทนา หรือสถานการณ์ ต่าง ๆ จากไฟล์เสียง ฟังแต่ละสถานการณ์ จำนวน 2 ครั้ง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จากแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบไม่ได้ ได้ 0 คะแนน

ทักษะการอ่าน (Reading Skill) หมายถึง ความเข้าใจในบทความง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่คุ้นเคย ข้อมูลที่สำคัญ รายงานสั้น ๆ ข่าวสั้น ๆ ง่าย ๆ คำแนะนำและขั้นตอน การใช้ และสามารถบอกประเด็นสำคัญได้ โดยการวิจัยในครั้งนี้วัดจากแบบทดสอบ ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบไม่ได้ ได้ 0 คะแนน

ทักษะการพูด (Speaking Skill) หมายถึง สามารถเริ่มต้นการสนทนา การพูด แลกเปลี่ยนข้อมูล การบรรยาย ได้แย่ง และพูดนำเสนอเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัวพร้อมให้เหตุผล รวมถึง สามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการบอก แลกเปลี่ยนความคิดโดยใช้คำเชื่อม สามารถใช้วลีง่าย ๆ ได้ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสอบปฏิบัติ โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้พูดแสดงบทบาทสมมติหรือ พูดสนทนาเกี่ยวกับการขอและให้ข้อมูล อธิบาย หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ อย่างเหมาะสม มีจำนวน 2 ข้อ ให้ผู้เรียนเลือกพูดเพียง 1 ข้อ 8 คะแนน มีเกณฑ์การวัดทักษะการพูด 2 ประเด็น ประเด็นละ 4 ระดับ คือ ความถูกต้องด้านเนื้อหา และทักษะในการพูด

ทักษะการเขียน (Writing Skill) หมายถึง การเขียนเกี่ยวกับตัวเองโดยใช้ภาษา ง่าย ๆ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร การเขียนเกี่ยวกับสิ่งของและบุคคลที่ ตนเองรู้จักเป็นอย่างดีด้วยการใช้ภาษาง่าย ๆ เช่น รายละเอียดของเพื่อน สิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน โดยวัดผลทักษะการเขียนการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบอัตนัย กำหนดสถานการณ์เกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว จำนวน 2 ข้อ ให้ผู้เรียนเลือกเขียนเพียง 1 ข้อ แล้วนำมาเขียน 8 คะแนน มีเกณฑ์การวัด ทักษะการเขียน 4 ประเด็น ประเด็นละ 4 ระดับ คือ โครงสร้างทางไวยากรณ์ การสะกดคำและการใช้ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำศัพท์ และการนำเสนอเนื้อหา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2560 : 10) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่บันทึกแนวทางในการจัดการเรียนการสอนล่วงหน้า มีการกำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมอย่างชัดเจนและมีความต่อเนื่องทางด้านเนื้อหา โดยหัวข้อสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วย ส่วนนำ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี แนวคิดและสาระสำคัญ จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บันทึกผลหลังการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2553) ได้อธิบายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนที่จัดทำขึ้นจากคู่มือครู หรือแนวทางการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ ทำให้ผู้จัดการเรียนรู้ทราบว่า จะจัดการเรียนรู้เนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ใด จัดการเรียนรู้อย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

ชวลิต ชุกก่าแพง (2553) ได้อธิบายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นอย่างเต็มศักยภาพ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 216) ได้อธิบายไว้ว่า แผนการสอนมีความหมายเช่นเดียวกับแผนการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ เป็นแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และการวัดผล ประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แนวทางในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนที่กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า ภายใต้กรอบเนื้อหาสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ วิธีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งครูสามารถนำไป เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย อีกทั้งยังมีวิธีวัดผล ประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้อีกด้วย

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

อรวรรณ ปวนแดง (2561 : 69-71) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครุมีความรู้ ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะจัดกิจกรรม และเลือกกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคุณภาพตรงกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร ซึ่งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน และทันเวลา

2. ช่วยให้ครุมีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้นเมื่อได้เตรียมการสอนมาอย่างดี แล้วการสอนก็จะเป็นไปอย่างเรียบร้อย

3. ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เพราะเมื่อครุเตรียมการสอนดีย่อมทำให้ การจัดกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจเร็วขึ้น

4. ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อกลุ่มประสบการณ์ที่เรียนการที่ครุเตรียมการสอน ทำให้ครุมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของ นักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน และเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องที่เรียน

5. ทำให้นักเรียนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวครุ เพราะครุมีความมั่นใจ มีการเตรียมการเรียนการสอนมาอย่างดี กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนอย่างมี ประสิทธิภาพ นักเรียนก็เกิดความเลื่อมใสศรัทธาครูยิ่งขึ้น

6. ทำให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครุสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไข และทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการ ส่งเสริมต่อไปนอกจากนี้ยังช่วยให้ครุเห็นภาพการทำของตนเองได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

7. ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

8. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอน ของครุ เพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูที่แสดงว่าการสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความ เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ มีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ

10. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษหรือ ความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนขั้นให้ สูงขึ้น

อาจารย์ ใจเที่ยง (2553 : 20) ได้อธิบายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ หลายประการ ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจเมื่อเกิดความมั่นใจในการสอน ย่อมจะสอนด้วยความคล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด การสอนจะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์

2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนอย่างมีแผนมีเป้าหมายและมีทิศทางในการสอน มิใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนจะได้รับความรู้ ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะ เกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ ทำให้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณค่า

3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์ เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลและประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตร

4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้สอนต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบ รวมทั้งการจัดเวลา เวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่รอบคอบ และปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการจัดการเรียนรู้

5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อสอบเพื่อวัดผลและประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้เป็นแนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนในกรณีจำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนสอนด้วยความพร้อม เป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจคือความมั่นใจในการสอน และความพร้อมทางด้านวัตถุ คือ การที่ผู้สอนได้เตรียมเอกสาร หรือสิ่งการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อผู้สอนมีความพร้อมในการสอนย่อมสอนด้วยความกระฉ่างแจ้ว ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2556 : 5) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแผนต้องมีขั้นตอน ดังนี้

1. เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมงตารางสอน โดยเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องให้อยู่ในโครงการสอนและเขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญพอสังเขป (ไม่ควรบันทึกแผนการสอนอย่างละเอียดมาก ๆ เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย)

2. ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญ ต้องเขียนให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอนส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่อง ครูต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนจนสามารถเขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องเขียนให้สอดคล้อง กลมกลืนกับความคิดรวบยอด มิใช่เขียนตามอำเภอใจ มิใช่เขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้น เพราะจะได้เฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ ความจำสมองหรือการพัฒนาของนักเรียนจะไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร

4. กิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5. สื่อที่ใช้ควรเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหา สื่อดังกล่าวต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหลักการได้ง่าย

6. วัตถุประสงค์โดยคำนึงถึงเนื้อหาความคิดรวบยอดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและช่วงที่ทำการวัด (ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน) เพื่อตรวจสอบว่าการสอนของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความสำคัญของการวางแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างมากต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนสามารถสอนได้ด้วยความมั่นใจ ทำให้การสอนมีความคุ้มค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านมาไป เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตรบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำและทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

3. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้

ชนิตา ปัญญาพงศ์ชัย (2561 : 18) ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ โดยที่ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้สอนมาเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ กระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ ดำเนินกิจกรรมไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ กิจกรรมที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เป็นผู้เรียนรู้จากการค้นพบคำตอบจากปัญหาได้ด้วยตนเอง จากการสืบค้นข้อมูล การปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนคอยตั้งข้อคำถาม กำหนดปัญหาเพื่อให้นักเรียนเกิดความสงสัย ฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิด การแก้ปัญหา สามารถนำกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องกำหนดสื่อวัตกรรมการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจตื่นตัวในการเรียน ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ และควรกำหนดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน ชุมชน และในท้องถิ่นของตนเองได้อีกด้วย

สมนึก ภัททิยธนี (2556) ได้กล่าวถึงรายละเอียดแผนการเรียนรู้แผนการเรียนรู้อิง (Lesson Plan) ประกอบด้วย 9 หัวข้อ โดยการบูรณาการของหน่วยศึกษานิเทศก์ มีลักษณะที่ดีของแผนประกอบด้วย

1. สาระสำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่งที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน เมื่อเรียนตามแผนการสอนแล้ว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน เมื่อเรียนจบตามแผนการสอนแล้ว

3. เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
 4. กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional Activities) เป็นการสอนขั้นตอนหรือกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนด
 5. สื่อและอุปกรณ์ (Instructional Media) เป็นสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการสอน
 6. การวัดผลและประเมินผล (Measurement and Evaluation) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัดและประเมินผลว่า นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ตามที่ระบุไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอนแยกเป็นก่อนสอน ระหว่างสอน และหลังสอน
 7. กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมที่บันทึกการตรวจแผนการสอน
 8. ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชาเป็นการบันทึกตรวจแผนการสอนเพื่อเสนอแนะหลังจากได้ตรวจสอบความถูกต้อง การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ในแผนการสอน
 9. บันทึกการสอนเป็นการบันทึกของผู้สอนหลังจากนำแผนการสอนไปใช้แล้ว เพื่อเป็นการปรับปรุงและใช้ในคราวต่อไป มี 3 หัวข้อ คือ
 - 9.1 ผลการเรียนรู้ เป็นการบันทึกผลการเรียนด้านสุขภาพและปริมาณทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งกำหนดในชั้นกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมิน
 - 9.2 ปัญหาและอุปสรรค เป็นการบันทึกปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะสอนก่อนสอน และหลังทำการสอน
 - 9.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข เป็นการบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอน ให้เกิดการเรียนรู้ บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนที่หลักสูตรกำหนด
- ชวลิต ชูกำแหง (2551 : 93-94) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องประกอบด้วยลักษณะดังนี้
1. มีผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน
 2. กิจกรรมการสอนชัดเจน นำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 3. บทบาทและพฤติกรรมของครูในการอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจน
 4. สื่อที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 5. วิธีการประเมินการเรียนรู้ที่ชัดเจนสอดคล้องและมีความหลากหลาย
- สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะที่ช่วยส่งเสริมเจตคติที่ดี ช่วยสะท้อนให้ผู้สอนเป็นนักคิดนักวางแผนเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ดีมี ความเฉพาะเจาะจงครอบคลุมมีความ

ยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ตลอดจนมีความชัดเจนทุกคนสามารถแปลความ ได้ตรงกันมีการนำไปใช้และพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

4. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

พิชญ์ชลิตา วงศ์สิริบวรกุล (2560 : 63) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการสอน มี 3 ส่วน คือ ส่วนหัวแผนการสอน ส่วนตัวแผนการสอนและส่วนท้าย ส่วนหัวเป็นการบอก รายละเอียด ชื่อแผนการสอนวิชาและรายละเอียดอื่น ๆ ที่จำเป็น ส่วนตัวแผนเป็นส่วนเนื้อหา ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ตามองค์ประกอบของแผน ตามลำดับ ส่วนท้ายคือ การสรุปการสอนและเอกสารประกอบการสอน และแบบประเมิน แบบทดสอบและ บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

สุวิมล สุวรรณจันดี (2554) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ส่วนนำหรือหัวของแผนการจัดการเรียนรู้ ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย การนำเข้าสู่บทเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสรุป สื่อการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล เอกสารประกอบการสอน บันทึกผลหลังสอน

เอกรินทร์ ลีมหาศาล และคณะ (2552 : 56-60) กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้ไว้ 7 องค์ประกอบดังนี้

1. สาระสำคัญ เป็นการเขียนในลักษณะเป็นความคิดรวบยอด หรือ Concept
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ เขียนในลักษณะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทุกพฤติกรรมในแต่ละแผนการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ แล้วบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ตัวชี้วัด และมาตรฐานผล การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วย
3. สาระการเรียนรู้ เป็นการเขียนเนื้อหาสาระในลักษณะเป็นประเด็นสำคัญสั้น ๆ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนรู้ ระบุวิธีสอน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิค การสอนที่หลากหลาย เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบถ้วนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ เมื่อเรียน ครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ครบถ้วนตามเป้าหมาย การเรียนรู้ของตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติในแต่ละรายชั่วโมงอย่างชัดเจน
5. สื่อ แหล่งการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จะกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ ประกอบการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน มีใบความรู้ ใบงาน แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ เอกสาร เพิ่มเติมสำหรับผู้สอนตามความเหมาะสมและบอกแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรม การเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

6. การวัดและประเมินผล ทุกแผนการจัดการเรียนรู้จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง การวัดและประเมินผล ทุกแผนการจัดการเรียนรู้จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ เรื่องการวัดและ ประเมินผล คือ หลักฐานการเรียนรู้ ร่องรอยการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล เครื่องมือในการวัด และประเมินผล

7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ เป็นการบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละ แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สารสำคัญของจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ การวัดการประเมินผล และการบันทึกผลหลังการสอน ซึ่งการบันทึกผลเป็นการ บันทึกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาวิธีการ จัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ ตามแผนนั้น ๆ

5. ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

กฤษดา บุญหมื่น (2555) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. เป็นคู่มือในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนด
2. เป็นคู่มือจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. เป็นคู่มืออธิบายรายละเอียดแนวคิดและขั้นตอนการวัดผลประเมินผลการจัดการ เรียนรู้
4. เป็นเครื่องชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ และข้อบกพร่องในการจัดการ เรียนรู้
5. เป็นหลักฐานในการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

พันทิพา อุทัยสุข (2552 : 17) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. สนองความต้องการของนักเรียน ซึ่งนักเรียนแต่ละห้องมีความแตกต่างกันผู้สอน สามารถปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมได้
2. เพื่อปรับกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากปัญหาจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง จากที่ผ่านมาได้
3. สร้างความมั่นใจให้ผู้สอนได้ เตรียมกิจกรรมให้เหมาะสมตามเนื้อหา
4. งานในภาคเรียนต่อไปมีน้อยลง ซึ่งอาจจะปรับเปลี่ยนจากเดิมเล็กน้อย
5. มีการเตรียมห้องเรียน จัดห้องเรียน เตรียมสื่อ ให้มีบรรยากาศที่ดี และส่งเสริม การสอนให้ได้ผลยิ่งขึ้น

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง (2555 : 53-54) ได้กล่าวว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีประโยชน์ในการช่วยจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้เรียน ตามความถนัด ความรู้ ความสามารถ และความต้องการของผู้เรียน ซึ่งในการเตรียมวัสดุเพื่อใช้ในการสอนจริง จะทำให้ ครูผู้สอนมีความมั่นใจเมื่อทำการสอนจริง พร้อมทั้งหากมีเหตุจำเป็นเมื่อครูผู้สอนท่านอื่น ๆ เข้าสอนแทนก็จะสามารถสอนได้ตามวัตถุประสงค์ และเป็นหลักฐานในการตรวจสอบคุณภาพ การสอนด้วย

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้จะเป็นตัวช่วยในการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เพิ่มความมั่นใจให้กับครูผู้สอน ช่วยในการเตรียมสื่อ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ให้มีบรรยากาศที่ดี และช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังเป็นตัวช่วยในยามมีเหตุจำเป็นเมื่อครูผู้สอนท่านอื่นเข้าสอนแทน

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

1. ความหมายการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

Kemmis และ McTaggart, (1988 อ้างอิงจาก วีระยุทธ์ ชาตะกาญจน์, 2558) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยที่ไม่ได้แตกต่างไปจากการวิจัยอื่น ๆ ในเชิงเทคนิค แต่แตกต่างกันด้านวิธีการ ซึ่งวิธีการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ การทำงานที่เป็นการสะท้อน ผลการปฏิบัติงานของตนเองที่เป็นวงจรแบบขดลวด (Spiral of Self-Reflecting) โดยเริ่มต้นที่ ขั้นตอนการวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observing) และการสะท้อนกลับ (Reflecting) เป็นการวิจัยที่จำเป็นต้องอาศัยผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการสะท้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น

วีระยุทธ์ ชาตะกาญจน์ (2558) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการไว้ว่า เป็นการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และตีความหมายอย่างมีระบบ และยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นที่เกิดขึ้นในสถานการณ์เฉพาะถึงการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิด ความ เข้าใจดีขึ้น หรือแก้ปัญหาเกี่ยวกับงานที่ทำอยู่ของผู้วิจัย และผู้ที่เกี่ยวข้อง

ชวลิต ชูกำแพง (2565) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เป็นการแก้โจทย์ ปัญหาการปฏิบัติในหน้าที่ของตนเองผ่านการวิเคราะห์สะท้อนผลการปฏิบัติงาน เป็นวงจรทำงานที่ อาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ อย่างมีส่วนร่วม ซึ่งได้สรุปความหมายของวิจัย เชิงปฏิบัติการ 3 ประการ ได้แก่

1. การปฏิบัติงานของตนเอง (Action) กล่าวคือ การวิจัยเชิงปฏิบัติการเริ่มต้นจากการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการทำงานของตนเอง หรือการมีเป้าหมายใหม่เกี่ยวกับการทำงานของตนเอง เช่น งานของครูก็คือ เรื่องสภาพปัญหาในการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็ก

2. การวิจัย (Research) กล่าวคือ ในการทำงานปกติ อาจจะขาดการวางแผน รวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทำให้การแก้โจทย์ปัญหาไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ดังนั้น การวิจัยเชิงปฏิบัติการจำเป็นต้องออกแบบการเก็บข้อมูล เช่น การบันทึกหลังการสอนของครู หรือใช้วิธีการต่าง ๆ อันนำไปสู่เป้าหมายการสอนของครู

3. การมีส่วนร่วม (Participation) กล่าวคือ การทำงานที่ดีในแต่ละวงจรจำเป็นต้องอาศัยผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการสะท้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น ซึ่งกรณีตัวอย่างนี้ เช่น การสะท้อนผลจากกลุ่มเป้าหมายการวิจัย ซึ่งได้แก่ นักเรียนของครูผ่านเครื่องมือที่ครูเตรียมไว้ เช่น แบบสะท้อนการเรียนรู้ แบบบันทึกการเรียนรู้ ฯลฯ หรือการสะท้อนกลับจากผู้ร่วมวิจัย (Participant) ซึ่งหมายถึงเพื่อนครูที่ร่วมสะท้อนผลเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ไพศาล วรคำ (2565) ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เป็นการวิจัยที่มุ่งค้นหาความจริงเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำความรู้ความจริงที่ได้รับมาใช้ในการแก้ปัญหการเรียนรู้ของนักเรียนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการสอนของครู

สรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการศึกษารวบรวม หรือการแสวงหาที่มุ่งเน้นการค้นหาคำความจริง โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา การเรียนการสอน โดยผู้วิจัยสามารถดำเนินการได้หลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งผลการปฏิบัติงานนั้นบรรลุ วัตถุประสงค์ โดยกำหนดขั้นตอนของการวิจัยประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนกลับ (Reflection)

2. ลักษณะสำคัญของวิจัยเชิงปฏิบัติการ

นักวิชาการการศึกษาได้กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ไว้ดังนี้ ไพศาล วรคำ (2565) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการไว้ว่า เป็นการดำเนินการวิจัยไปพร้อม ๆ กันกับการจัดการเรียนการสอน มิได้แยกการวิจัยและการสอนออกจากกัน โดยทั่วไปจะมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนการสอนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. กำหนดแนวทางในการแก้ปัญหานั้น ๆ
3. ดำเนินการทดลองแก้ปัญหาตามแนวทางที่เลือก

4. ประเมินผลหรือสะท้อนกลับผลการแก้ปัญหา นั้น ๆ หากปัญหายังคงมีอยู่หรือ ยังไม่ได้รับการแก้ไขก็จะดำเนินการตามขั้นตอนเหล่านี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหมดสิ้นปัญหา

Mertler (2006, อ้างอิงจาก ซวลิต ชูกำแหง, 2565) ได้กล่าวว่าข้อสรุป 9 ประการ ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีดังนี้

1. ประเด็นการวิจัยเป็นปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (practical problem) ที่ผู้ปฏิบัติงานมีมักประสบขณะปฏิบัติงาน การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นกระบวนการเพื่อปรับปรุง คุณภาพการทำงาน การจัดการศึกษาหรืองานทั่วไป โดยเน้นการร่วมมือผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลง ทำความเข้าใจในการปรับปรุงการทำงาน ภายใต้เงื่อนไขกระบวนการวิจารณ์ และ สะท้อนตนเอง

2. การวิจัยเชิงปฏิบัติการเน้นการมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้บริหาร ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์เชิงพลังอำนาจ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน จะต้องอยู่ภายใต้บรรยากาศการมีส่วนร่วม การร่วมมือร่วมใจ การไว้วางใจ การเป็นมิตร และความเสมอภาคเท่าเทียมกัน การเปิดใจกว้างยอมรับความคิดเห็น

3. มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำความเข้าใจต่อสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน อย่างลุ่มลึก เป็นประเด็นที่ไม่เกินกำลังของนักวิจัย และกระจ่างชัดภายใต้กระบวนการใคร่ครวญ ตรวจสอบในลักษณะการสะท้อนกลับผล หรือวิธีการที่ใช้ในการปฏิบัติที่นักวิจัยได้ลงมือทำ อย่างวิเคราะห์ วิจารณ์โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอันนำไปสู่การแก้โจทย์ปัญหาในการปฏิบัติครั้งต่อไป ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมบริบทมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมุ่งศึกษาสภาวะการณ์เงื่อนไข การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

4. มุ่งเน้นการตีความตามเหตุการณ์ หรือสภาวะการณ์ของปัญหาที่เกิดขึ้นตาม ความคิดเห็นหรือทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน เนื่องจากมีความเชื่อว่า การกระทำ การสื่อสารพฤติกรรมของมนุษย์ที่สถานการณ์หรือเหตุการณ์ใด ๆ สามารถตีความได้โดยพิจารณาจาก แรงจูงใจ ความเชื่อ เจตนาหรือจุดมุ่งหมายของการแสดงพฤติกรรม ประกอบกับบริบทสิ่งแวดล้อมที่ ก่อให้เกิดพฤติกรรมนั้น การวิจัยเชิงปฏิบัติการซึ่งอิงแนวคิดดังกล่าวมากกว่าการอาศัยแนวคิดทฤษฎี หรือหลักการทางวิทยาศาสตร์

5. การดำเนินการวิจัย มักใช้แนวคิดผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทั่วไปแล้วงานวิจัยปฏิบัติการมีแนวโน้มจะเป็นวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่า วิจัยเชิงปริมาณ เนื่องจากมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำความเข้าใจกับการปฏิบัติหรือการดำเนินการเรื่องใด ๆ ที่มีความเฉพาะกับสถานที่และเวลา โดยเน้นสาระสนเทศเพื่อการปรับปรุงการปฏิบัติซึ่งหลักวิธีวิทยา วิจัยกล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการสามารถใช้วิธีการเชิงปริมาณเชิงคุณภาพและวิเคราะห์ ข้อมูลที่เป็น ตัวเลขและไม่ใช่ตัวเลข โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการปฏิบัติให้บรรลุตามเป้าหมาย

6. การวิจัยเชิงปฏิบัติการในกระบวนการหลักหลักคือวางแผน (Plan) ปฏิบัติ (Act) สังเกต (Observe) ปรับปรุงและสะท้อนผล (Reflect) มีคำย่อว่า PAOR หรือวงจรปฏิบัติการ การทำงานอื่น ๆ ที่สอดคล้องกัน เช่น การประยุกต์การพัฒนาบทเรียนร่วมกันมาเป็นวงจรในการวิจัย ดังกล่าว ซึ่งเปรียบเสมือนวงจรการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นที่นิยมในประเทศญี่ปุ่นและเป็นกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

7. การเสนอผลการวิจัยเน้นการเสนอในรูปแบบที่ง่ายต่อการเข้าใจ การนำเสนอ มักใช้รูปแบบสำนวนในระดับที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถเข้าใจได้ หลีกเลี่ยงการใช้ศัพท์วิชาการเฉพาะ ที่บุคคลทั่วไปไม่เข้าใจ คำอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการวิจัย ตลอดจนผลงานวิจัยสามารถตรวจสอบ ความตรงและจากการสนทนาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนกระบวนการวิจัย

8. ผ่อนคลายความเข้มงวด ในระเบียบวิธีวิจัยการดำเนินการปฏิบัติไม่มียึดติดกับ กรอบของการจัดกระทำ และควบคุมตัวแปรแบบเคร่งครัดเหมือนกับการวิจัยเชิงทดลองหรือใช้สถิติ ที่ซับซ้อนในการควบคุมตัวแปรได้อย่างไร การวิจัยเชิงปฏิบัติการก็ยิ่งให้ความสำคัญกับการควบคุม คุณภาพด้านความตรงภายใน ไม่ละเลยความสำคัญทั้งการศึกษาค้นคว้าตามแนวทางการค้นคว้าทาง วิทยาศาสตร์ หากแต่มีวิธีการศึกษาที่ปรับให้สอดคล้อง กลมกลืนกับธรรมชาติของการปฏิบัติที่แท้จริง ตามสภาวะการณ์ทางสังคมและบริบททางวัฒนธรรม รูปแบบการวิจัยคล้ายการวิจัยเชิงทดลองร่วมกับ การวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การศึกษากรณี การศึกษาชาติพันธุ์พรรณนามากกว่าการวิจัยเชิงทดลองจริง

9. ผลของการวิจัยไม่เน้นการอ้างอิงข้อสรุป การวิจัยไปยังต่างบริบทการวิจัย เชิงปฏิบัติการไม่เน้นการขยายผลการวิจัย หรือข้อสรุปไปยังสถานที่หรือบริบทอื่นที่มีความแตกต่าง จากบริบทที่ได้ทำวิจัย เพราะการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการไม่เน้นการควบคุมแล้วดูผลที่เกิดขึ้น เหมือนการวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงปฏิบัติการจะสรุปอ้างอิงได้เฉพาะในขอบเขตของการศึกษา แต่การอ้างอิงจะมีแนวโน้มทำได้เมื่อบริบทหรือสภาวะที่ใกล้เคียงกัน

สรุปได้ ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการกำหนดปัญหาและแก้ไขในเฉพาะเรื่องและ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ไม่มีการควบคุมของตัวแปรต่าง ๆ และมีการปรับปรุงแก้ไขปัญหา เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาให้ได้ประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้การแก้ไขปัญหามันต้องเกิดจาก การร่วมมือจากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนครู ผู้บริหาร หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันวางแผน นำไปสู่การปฏิบัติ สังเกตการณ์ และสะท้อนผลกลับ

2. รูปแบบวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ชวลิต ชุกาแพง (2565) กล่าวว่า นักวิจัยเชิงปฏิบัติการ ได้พัฒนากระบวนการ การดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความคิด ความเชื่อของตนเอง รูปแบบวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติที่เป็นที่นิยม ดังนี้

รูปแบบวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการของ Carr และ Kemmis มีขั้นตอน ดังนี้ (Kemmis, 1988 อ้างอิงจาก ชวลิต ชุกก่าแพง, 2565)

ขั้นที่ 1 การวางแผน (Plan) เริ่มต้นด้วยสำรวจปัญหาาร่วมกันระหว่างบุคคลภายในโรงเรียนให้ได้ปัญหาที่สำคัญที่ต้องการให้แก้ไข ตลอดจนการแยกแยะรายละเอียดของปัญหานั้นเกี่ยวกับลักษณะของปัญหาเกี่ยวกับใครกำหนดแนวทางการปฏิบัติการไว้ก่อนล่วงหน้า โดยอาศัยการคาดคะเนแนวโน้มของผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการลงมือปฏิบัติตามแผน ภายใต้การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง หรือจากการศึกษาที่คิดถึงเหตุการณ์ในอดีตของผู้วางแผนปฏิบัติ ภายใต้การตระหนักถึงปัจจัยสนับสนุนหรือขัดขวางความสำเร็จในการปฏิบัติ โดยคำนึงถึงความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในขั้นตอนการปฏิบัติ

ขั้นที่ 2 การปฏิบัติเป็นการนำแนวคิดที่กำหนดเป็นกิจกรรมในขั้นวางแผนมาดำเนินการในการปฏิบัติจริง ทำให้การปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผนจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นร่วมกันของทีมงาน ประกอบไปด้วย เพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงแผนที่กำหนดขึ้นควรจะต้องมีความยืดหยุ่น เปิดช่องให้ผู้ปฏิบัติสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามเงื่อนไขปัจจัยที่เป็นจริงได้ขนาดนั้น การปฏิบัติที่ดีจะต้องมีการดำเนินการต่อเนื่อง เป็นระบบ ภายใต้การตัดสินใจว่าสิ่งใดควรดำเนินการตามแผนสิ่งใดควรปรับเปลี่ยน ซึ่งในการปฏิบัติอาจเกิดสมมุติฐานชั่วคราวเกิดขึ้นได้ซึ่งสมมุติฐานดังกล่าวอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาผ่านไป

ขั้นที่ 3 การสังเกตเป็นการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยความรอบคอบ ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นอาจเป็นสิ่งที่คาดหวังและไม่คาดหวัง อาศัยเครื่องมือการเก็บข้อมูลเข้าช่วย ตลอดจนการสังเกตการณ์ ปัจจัยสนับสนุน ปัจจัยขัดขวางการดำเนินการตามแผนที่วางไว้ โดยการสังเกตที่ดีจะต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า โดยมีขอบเขตไม่กว้างหรือแคบจนเกินไป เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการสะท้อนกลับ ผลการปฏิบัติการเชิงปฏิบัติการจะต้องมีความยืดหยุ่นไวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งจะรับรู้และเข้าใจ

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล การประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการแก้ไขปัญหาก็หรือสิ่งที่เป็นข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการวิจัยร่วมกับกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง จะต้องตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ ในการคิดไตร่ตรองในเชิงวิพากษ์กระบวนการและผลการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้โดยใคร่ครวญถึงความสัมพันธ์กับสภาพของสังคมและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน และของระบบการศึกษาที่ประกอบการอยู่ โดยผ่านการถูกอภิปรายปัญหา การประเมินโดยกลุ่ม ที่ทำให้ได้แนวทางการพัฒนาการดำเนินกิจกรรมและเป็นข้อมูลนำไปสู่การปรับปรุงและ การวางแผนการปฏิบัติในวงจรต่อไป

รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการของ Kurt Lewin มีขั้นตอน ดังนี้ (Lewin, 1948 อ้างอิงจาก ชวลิต ชุกก่าแพง, 2565)

ขั้นที่ 1 กำหนดความคิดทั่วไปหรือความคิดริเริ่มหรือประเด็นปัญหาที่ต้องการพัฒนา เป็นการเริ่มต้นด้วยการพิจารณาว่าจะปรับปรุงส่วนไหนในการทำงาน โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ว่า อะไรเป็นปัญหาที่ต้องการแก้ไขหรือพัฒนา ในการเริ่มต้นจะเน้นการตัดสินใจร่วมกันบนพื้นฐานความเป็นไปได้

ขั้นที่ 2 ตรวจสอบหรือค้นหาข้อเท็จจริง เป็นการตรวจสอบเพื่อความรอบคอบให้ทราบข้อเท็จจริงของปัญหาอันจะนำไปสู่การวางแผนเพื่อแก้ไขหรือพัฒนา

ขั้นที่ 3 การวางแผน โดยผู้วิจัยต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าวิธีการนั้นสามารถปฏิบัติได้จริง จากนั้นจึงวางแผนในการปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติการ ในวงจรแรกเป็นการเริ่มต้นดำเนินการเพื่อแก้ไขปรับปรุงการทำงาน ซึ่งเมื่อดำเนินการผู้วิจัยจะได้รับข้อมูลข้อเท็จจริงใหม่เพื่ออธิบายและประเมินผลการปฏิบัติในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 5 การประเมินผลเป็นการติดตามผลการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติ ในขั้นนี้กลุ่มเป้าหมายและผู้ร่วมวิจัยทุกคนต้องมีการสะท้อนกลับข้อมูลที่น่าสนใจอย่างชัดเจน เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศมาปรับปรุงแผนปฏิบัติการในขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแผนปรับปรุงแผนเพื่อจะนำไปวางแผนปฏิบัติในขั้นตอนต่อไป

สรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การแก้ปัญหาเฉพาะเรื่องทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา ผ่านการวางแผนจากการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น สร้างและนำเครื่องมือแก้ไขหรือพัฒนาไปใช้จริง มีการสังเกตผลตอบรับหรือปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้ แล้วนำผลที่ได้ไปพัฒนาและแก้ไขในวงจรต่อไป ผู้วิจัยใช้รูปแบบ วงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการของ Kemmis McTaggart มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning) เป็นขั้นตอนการเตรียมการจัดการเรียนรู้ เช่น การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การเตรียมสื่อ การเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต เป็นต้น
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากขั้นตอนการวางแผน คือ การดำเนินการจัดการเรียนรู้หรือดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน
3. ขั้นการสังเกต (Observation) เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นขณะดำเนินการจัดการเรียนรู้หรือดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาผู้เรียน จะใช้การสังเกตผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน มีการดำเนินการทดสอบหรือสัมภาษณ์พูดคุยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งในขั้นตอนนี้จะดำเนินการขณะจัดการเรียนรู้หรือจัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียน

4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการสังเกต โดยนำข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์หรือข้อมูลมาไตร่ตรอง เปรียบเทียบกับผลหรือเกณฑ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้

บริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา

โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2466 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จัดการเรียนการสอน 2 ระดับ คือระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 - 3 และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ป.1 - ม.3) จำนวน 217 คน

วิสัยทัศน์ของโรงเรียน คือ เป็นผู้นำในการพัฒนาผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์ ภายใต้วัฒนธรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความเป็นไทย วิถีพุทธ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาของโรงเรียน คือ ธมมจารี สุขุ เสติ “ผู้ประพฤติธรรมย่อมอยู่เป็นสุข”

พันธกิจของโรงเรียน

1. ผลิตนักเรียนที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม
2. บริการวิชาการชุมชนและสังคมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
3. ส่งเสริมความก้าวหน้าของครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นผู้มืออาชีพ มีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงาน
4. ดำรงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ไทย วิถีพุทธ ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงาม
5. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ
6. บริหารจัดการสถานศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ของโรงเรียน

1. ผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางของการเรียนรู้ ได้เรียนและลงมือปฏิบัติ (School for Practice) อย่างมีความสุข ฉลาดทั้งสติปัญญา (IQ) อารมณ์ (EQ) และคุณธรรม (MQ)
2. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นมืออาชีพ มีขวัญกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงานและมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของโรงเรียนและผู้เรียน
3. คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน/สังคม ให้การยอมรับและร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษา

คุณธรรมอัตลักษณ์ของโรงเรียน คือ “มีวินัย รับผิดชอบ จิตอาสา ซื่อสัตย์”

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ

โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ขนาดกลาง มีนักเรียนจำนวนทั้งหมด 217 คน ปีการศึกษา 2567 มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม จากการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านมา นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดพื้นฐานภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนมีพื้นฐานในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร (2560) ได้ทำการศึกษา ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบ กลุ่ม (Cluster Random Sampling) แล้วดำเนินการทดลองโดยใช้กลุ่มละ 2 คาบเรียน ในระยะเวลา 5 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test for Independent Samples และ t-test for Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการ เนื้อหาและภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษามีความสามารถในการฟัง-พูด หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูด ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญแต่มีความ

สนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กัลยา จันทร์พราหมณ์ (2562) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามแนวการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) ได้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามแนวการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอแกลง จังหวัดระยอง ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.47 2) ผลการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เป็นดังนี้ 2.1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหลักสูตร พบว่า ผลการประเมินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2.2) ด้านเจตคติในการเรียนหลังเรียนด้วยหลักสูตรพบว่า ผลการประเมินคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.89 อยู่ในระดับดีมาก 2.3) ด้านกระบวนการทำงานกลุ่มหลังเรียนด้วยหลักสูตร พบว่า ผลการประเมินมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.87 อยู่ในระดับดีมาก

อรุณ เมียดสีนา (2563) ได้ทำการศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็น ในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนทักษะทางภาษาอังกฤษ 2) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็น ระยะที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสม (Mixed Method) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบสอบถามนักเรียน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง 4) แบบประเมินวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยโดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณอธิบาย ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยการหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (t-test) และใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลสนับสนุนด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อ การเรียนรู้ของนักเรียน ลำดับแรก คือ ด้านทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด ลำดับที่ 2 คือ ด้านการประเมินผลและสะท้อนผล ลำดับที่ 3 คือ ด้านครูผู้สอน ลำดับที่ 4 คือ ด้านการจัดการ เรียนการสอน และลำดับสุดท้าย คือ ด้านการใช้ภาษา 2. รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะ ทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญประกอบด้วย 1) หลักการ แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 4) ระบบ สังคม 5) หลักการตอบสนอง 6) ระบบ สนับสนุน ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ 24 ชั่วโมง โดยขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 4 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ชั้นที่ 2 ชี้นำเสนอ ความรู้ ชั้นที่ 3 ชี้นำกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นที่ 4 ชี้นำสะท้อนผล และเมื่อนำรูปแบบการเรียนการสอนไป ตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า คุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก 3. ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนว การเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า 3.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า การเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการ ภาษาและเนื้อหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.3 นักเรียนที่ได้รับการ สอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ตามแนว การเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาหลังเรียน โดยภาพรวมระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.70

ฉันทภัทร ฤทธิ์ละคร (2563) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและ หลังการเรียนรู้อยู่โดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2563 ในโรงเรียนขยายโอกาสแห่งหนึ่ง ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 21 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test for Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68

พรประภา ชัยนา (2563) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุกและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารวิทยา แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 1 ห้องเรียน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนั้นทำการสุ่มเลือกนักเรียนแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และได้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนแผนการเรียนศิลป์-คำนวณ จำนวน 36 คน ใช้เวลาในการทดลอง 18 คาบเรียน รวม 8 สัปดาห์ โดยใช้แผนการทดลองแบบ One group pretest – posttest design เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงรุกวิชาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช่วิธีแบบ t-test for dependent samples ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุกตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุกตาม แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58

ปาริฉัตร ไกรสนาม (2565) ได้ทำการศึกษารูปแบบการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนใต้ จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนใต้ จังหวัดสงขลา โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สังเคราะห์องค์ความรู้ในชุมชน 2) สร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้และหาประสิทธิภาพ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 3) หาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 โรงเรียนบ้านทุ่งไพล อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Amazing Songkhla จำนวน 7 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 3) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะพอเพียงของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. หลักการ 2. จุดมุ่งหมาย 3. เนื้อหาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในบริบทชุมชน โดยบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร 4. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ (2w4c) แยกย่อย ได้ 6 ชั้นได้แก่ ชั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม (Warm up) ชั้นที่ 2 องค์ความรู้ชุมชน (Content) ชั้นที่ 3 โครงสร้างการสื่อสาร (Cognition) ชั้นที่ 4 สื่อสาร (Communication) ชั้นที่ 5 การเรียนรู้ร่วมกันเพื่อ สร้างสรรค์ (Co - Creation) ชั้นที่ 6 ขึ้นสรุป (Wrap up) และ 5. การวัดและประเมินผล ทักษะการฟัง - การพูดภาษาอังกฤษและคุณลักษณะพอเพียง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับดี ที่ค่าเฉลี่ย 4.45 มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ที่ 81.86/82.00 ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีพัฒนาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการใช้รูปแบบการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและมีคุณลักษณะพอเพียง

พัทธ์ธนันต์ แสงพลอย (2565) ได้ทำการศึกษาผลของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนระดับ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการสอนบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลบางแพ (ชุมชนวัดบางแพใต้ วันชัย ประชาสรรค์) ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2565 ด้วยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 29 คน ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ15101 โดยใช้การสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) จำนวน 3 แผน ใช้เวลาในการทดลองสอน 3 ชั่วโมง ได้แก่ 1) Solar System 2) Food and Nutrients และ 3) Love Our Environment 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) 3) แบบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) อยู่ในระดับมากที่สุด

วงศ์วธู เสงประเสริฐ (2566) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความรู้ด้านเนื้อหาวิทยาศาสตร์ ด้วยการจัดการเรียนการสอนกลวิธีเป็นฐาน ร่วมกับแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียน ด้วยการเรียนการสอนกลวิธีเป็นฐานร่วมกับแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา และ 2) เปรียบเทียบความรู้ด้านเนื้อหาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียน ด้วยการเรียนการสอนกลวิธีเป็นฐานร่วมกับแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกรับใหญ่องค์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการเรียนการสอนกลวิธีเป็นฐานร่วมกับแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 3) แบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาวิทยาศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 และ 2) ความรู้ด้านเนื้อหาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรวิศ จินานุรักษ์ (2566) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารและความเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) สร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารและความเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารและความเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (research and development) มี 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการ ซึ่งพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 คน เพื่อ ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา และเวลา จากนั้นทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 9 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สูตร E_1/E_2 ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 18 คน โดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการ 2) แบบประเมินทักษะการพูด สื่อสารภาษาญี่ปุ่น 3) แบบทดสอบความเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่น และ 4) แบบสังเกตการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนนักเรียนด้วยสถิติ t-test dependent ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การ วิเคราะห์หัวข้อบท 2) การจัดองค์ความรู้ 3) การสื่อสารภาษา และ 4) ภาระงาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.78, SD = 0.42) และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.46/81.17 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ผลการใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการ 1) ทักษะการพูดสื่อสารภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษา

บูรณาการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีทักษะการพูดสื่อสารและความเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นระหว่างปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยุภาษาบูรณาการด้วยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์กับ ครู นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารและความเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านการเรียนรู้วัฒนธรรมญี่ปุ่น ด้วยภาษาญี่ปุ่น และสร้างบทสนทนาภาษาญี่ปุ่นในหัวข้อที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมญี่ปุ่นจนเกิดการ เรียนรู้ที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการพูดสื่อสารและความเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นอย่าง ลึกซึ้ง

งานวิจัยต่างประเทศ

Celaya และ Zarobe (2010) ศึกษาเปรียบเทียบการรับภาษาต่างประเทศด้านการยืมคำ และการสร้างคำใหม่ งานวิจัยจัดให้ผู้เรียนสองภาษาที่ใช้ภาษาสเปน ภาษาบาสก์ และภาษาคาตาลัน เป็นภาษาแม่ มีความแตกต่างกันระหว่างแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นที่มีใช้การเรียนการสอน แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา รวมถึงจัดให้ผู้เรียนแตกต่างกันเรื่องอายุ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเรื่องแนวทางการสอนที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับการรับภาษาต่างประเทศในเรื่องการยืมคำ โดยที่กลุ่มที่เรียนตามแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาจะมีอัตราการใช้คำยืมน้อยกว่าผู้เรียนตามแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นที่มีใช้การเรียนการสอน แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาส่วนปัจจัยด้านอายุมีผลโดยตรงต่อการสร้างคำใหม่ โดยที่ผู้เรียนทั้งสองแนวทางจะมีอัตราการสร้างคำใหม่มากกว่าเมื่อมีอายุน้อยกว่า และอัตรา การสร้างคำใหม่น้อยกว่าเมื่อมีอายุมากกว่า

Várkuti (2010) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นที่มีใช้การเรียนการสอน แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาโดยกลุ่มผู้เรียนที่นำมาศึกษาใช้ภาษาอังกฤษการเรียนเป็นภาษาแม่ และใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง งานวิจัยได้จัดการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งในเชิงวิชาการและเชิงในการสนทนาทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มที่ใช้แนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษามีความรู้เรื่องศัพท์กว้างขวางกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง ทั้งในเชิงปริบทการสนทนา การอธิบายกฎทางไวยากรณ์ ความเชื่อมโยงภายในตัวบทภาษา รวมถึงการเชื่อมโยงกับปริบททางสังคม ผลการศึกษาโดยภาพรวมกล่าวได้ว่าการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเอื้อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีกว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิม

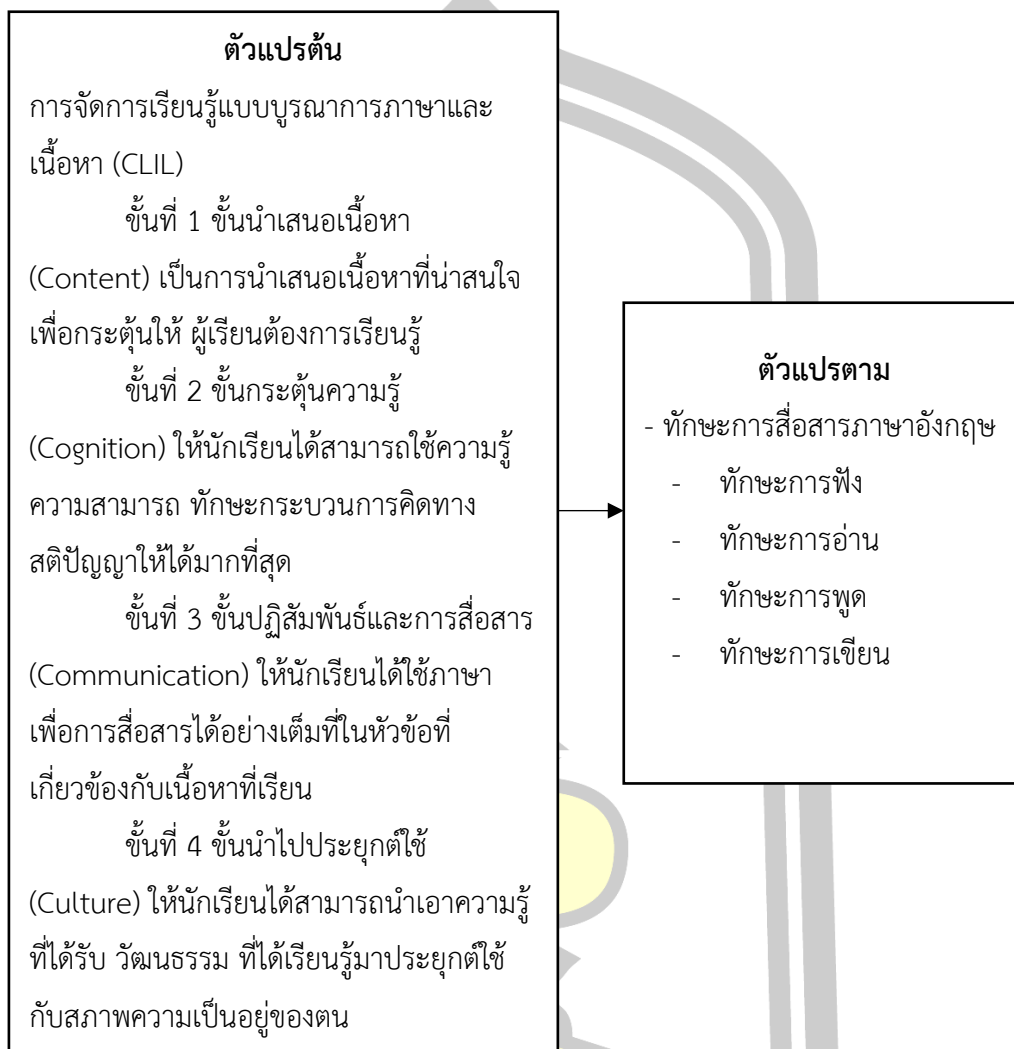
Ortiz (2014) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนชาวพื้นเมืองกาตาลูญา ประเทศสเปน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ด้วยการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยผู้วิจัยเปรียบเทียบผลของคะแนนการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีนักเรียนจำนวน 21 คน (1 คาบต่อสัปดาห์ จากการเรียนแบบปกติ) และกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ มีนักเรียนจำนวน 21 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลของการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยแบบทดสอบแบบ 2 ฉบับ นักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีผลคะแนนดีกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ ซึ่งอธิบายได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสร้างความเข้าใจ และทักษะการอ่านที่ลุ่มลึกให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ทำให้บทความที่นำมาสอนอ่านมาจากแหล่งที่มาที่หลากหลายและใกล้เคียงกับบริบทในชีวิตจริงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ข้อมูล ความเข้าใจ และภาษาได้ดีกว่า

Hamidavi และคณะ (2016) ได้ศึกษาผลของการใช้แนวคิดการเรียนรู้ แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชาวอิหร่านอายุ 12-14 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 60 คน โดยการเปรียบเทียบกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง และทั้ง 2 กลุ่ม ถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาสูง และต่ำ รวมเป็นทั้งหมด 4 กลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองทั้งกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาสูงและต่ำ ที่ได้รับการสอนอ่านผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบเนื้อหาและภาษา มีผลคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนรู้ด้วยการสอนอ่านแบบเข้มข้น แสดงให้เห็นว่า การสอนอ่านด้วยวิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษาช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ทุกระดับ ความสามารถในการใช้ภาษา

Koort (2018) ได้ศึกษา การสร้างการจัดการและการประเมินผลการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษารายวิชาวิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กเล็กในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้นได้ผลดีในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กเล็ก เนื่องมาจากการออกแบบสื่อการสอนที่เหมาะสม การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กวัยประถม และการจัดการเรียนรู้แบบ CLIL ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียน พร้อมทั้งจะเรียนรู้และร่วมกิจกรรม สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานี้สามารถนำมาปรับใช้กับผู้เรียนได้ทุกช่วงวัยและระดับของการเรียน ทั้งยังสามารถเพิ่มความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ได้อีก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้ วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 1 ภาคเรียน คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวม 9 คาบเรียน และใช้เวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 3 คาบเรียน รวมทั้งหมด 12 คาบเรียน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้พิจารณาโดยใช้เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้พิจารณาโดยใช้เนื้อหาจากแหล่งเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. วงจรปฏิบัติการที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วิชาภาษาอังกฤษบูรณาการวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Safe Surfing

2. วงจรปฏิบัติการที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วิชาภาษาอังกฤษบูรณาการวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Calories

3. วงจรปฏิบัติการที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วิชาภาษาอังกฤษบูรณาการวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Body Mass Index : BMI

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน ใช้เวลาแผนละ 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวม 9 คาบเรียน และใช้เวลาประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คาบเรียน รวมทั้งหมด 12 คาบเรียน

2. แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่ ด้านการฟัง ด้านการอ่าน ด้านการพูด และด้านการเขียน

- วงจรปฏิบัติการที่ 1 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1
- วงจรปฏิบัติการที่ 2 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2
- วงจรปฏิบัติการที่ 3 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ

1. แบบสัมภาษณ์นักเรียน ใช้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มเป้าหมายในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกอย่างไรในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเก็บข้อมูลว่านักเรียนพบปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียนในคาบเรียนนั้นอย่างไร และครูสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สารระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 เลือกเนื้อหาจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้

1.3 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานตัวชี้วัด และเวลาดังตาราง 12

ตาราง 12 ตารางวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานตัวชี้วัด และเวลา

มาตรฐานตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำ ขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน (จุดประสงค์ที่ 1, 2) ต 1.2 ม.3/4 ฟุดและเขียน เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรือ อ่านอย่างเหมาะสม (จุดประสงค์ที่ 3,4)	Technology literacy: Safe surfing	1. เรียงประโยคใหม่จาก เรื่องที่ฟังได้ 2. ตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่านได้ 3. ฟุดให้คำแนะนำสิ่งที่ ควรและไม่ควรทำจาก เรื่อง Safe surfing ได้ 4. เขียนสรุปข้อมูลจาก เรื่อง Safe surfing ได้	3 ชั่วโมง
ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (จุดประสงค์ที่ 3)			
ต 3.1 ม.3/1 ค้นคว้ารวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ			

ตาราง 12 (ต่อ)

มาตรฐานตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน (จุดประสงค์ที่ 1-4)			
<p>ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน (จุดประสงค์ที่ 1, 2)</p> <p>ต 1.2 ม.3/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม (จุดประสงค์ที่ 3, 4)</p> <p>ต 2.1 ม.3/1 เลือกลงใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (จุดประสงค์ที่ 3)</p> <p>ต 3.1 ม.3/1 ค้นคว้ารวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน (จุดประสงค์ที่ 1-4)</p>	Nutrition : Calories	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ 2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 3. พูดอภิปรายโต้แย้งเกี่ยวกับอาหารไทยหรืออาหารต่างชาติมีประโยชน์มากกว่ากัน โดยให้เหตุผลเกี่ยวปริมาณแคลอรีในอาหารอย่างน้อย 3 ข้อได้ 4. เขียนแนะนำประโยชน์ของการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และแนะนำวิธีการบริโภคอาหารที่เหมาะสม 	3 ชั่วโมง

ตาราง 12 (ต่อ)

มาตรฐานตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
<p>ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน (จุดประสงค์ที่ 1, 2)</p> <p>ต 1.2 ม.3/4 พุดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม (จุดประสงค์ที่ 3, 4)</p> <p>ต 1.2 ม.3/5 พุดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม (จุดประสงค์ที่ 3, 4)</p> <p>ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (จุดประสงค์ที่ 3)</p> <p>ต 3.1 ม.3/1 ค้นคว้ารวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน (จุดประสงค์ที่ 1-4)</p>	Health: Body Mass Index	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ 2. ระบุคำตอบและแก้ไขประโยคได้ถูกต้องจากเรื่องที่อ่านได้ 3. พุดอธิบายผลลัพธ์ของ BMI และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสุขภาพของตนเองได้ 4. เขียนสรุปข้อมูลผลลัพธ์ของ BMI ของเพื่อนในห้องได้ 	3 ชั่วโมง

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) จำนวน 3 ชุด

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ
ความถูกต้อง ความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและ
การสอน จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้อง เหมาะสม ดังนี้

1.6.1 ดร.ณัฐธิดา ตาชัยภูมิ PhD in Education, University of Waikato, New
Zealand, Lecturer and Programme Leader, Bachelor of Education Programme in
English, Director Centre for International Affairs Faculty of Education, Mahasarakham
University ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ

1.6.2 นายก่อกิจบุญ พุค้ำ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตำแหน่ง อาจารย์ ภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินทักษะการ
สื่อสารภาษาอังกฤษ

1.6.3 นายณวัฒน์ จันทเขต กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยบูรพา
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผล

โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต
(Likert) คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อย
ที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 121) ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์พิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ความเหมาะสม/ถูกต้องที่ใช้ได้คือผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ซึ่งผลการประเมินปรากฏว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เท่ากับ 4.52 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจากการประเมิน จากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน ได้รับข้อเสนอแนะ คือ ผู้วิจัยควรปรับจุดประสงค์ให้ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา และวางแผนขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมให้ดี

1.7 ปรับปรุง แก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีความถูกต้อง เหมาะสม

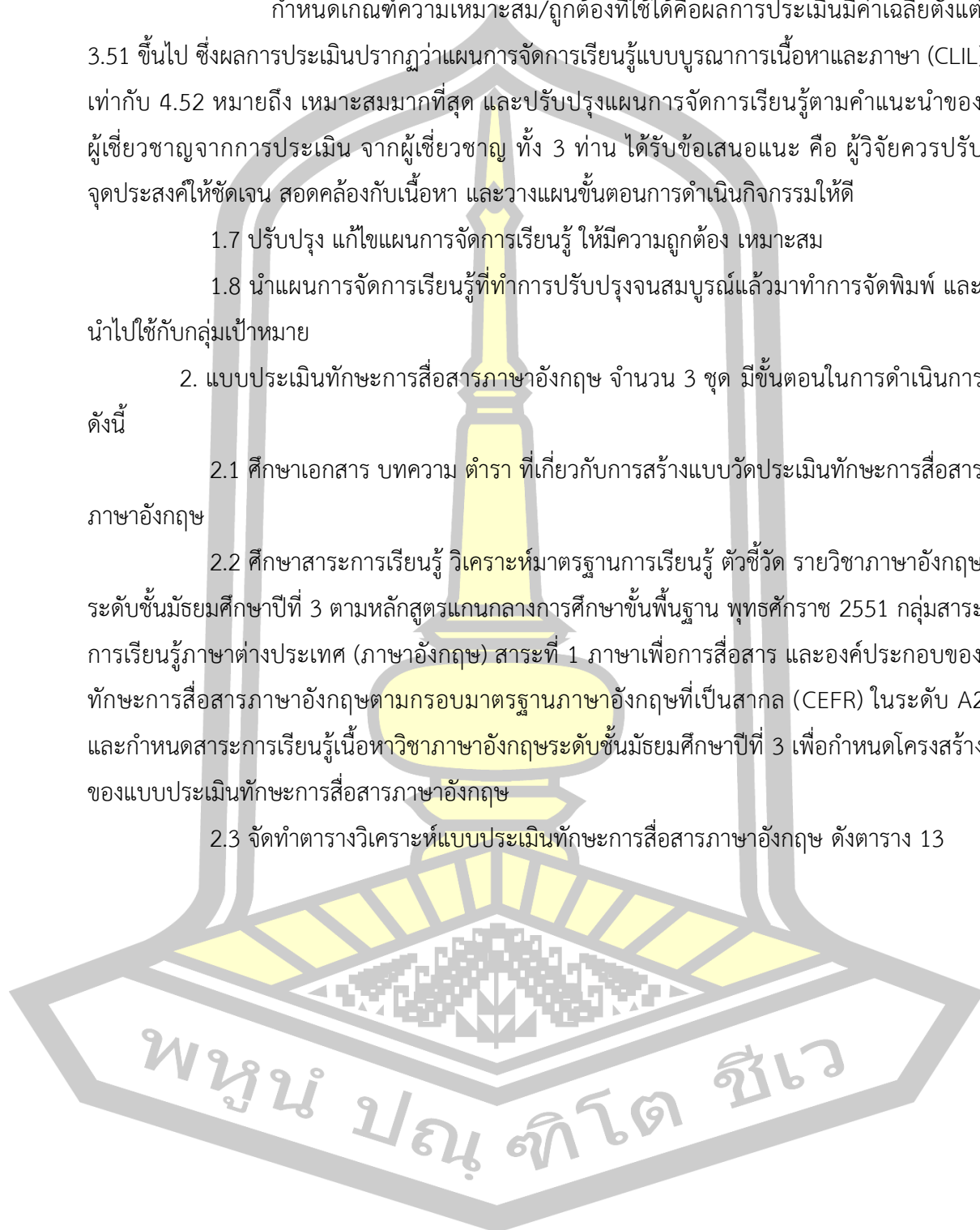
1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทำการปรับปรุงจนสมบูรณ์แล้วมาทำการจัดพิมพ์ และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2. แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ชุด มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร บทความ ตำรา ที่เกี่ยวกับการสร้างแบบวัดประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร และองค์ประกอบของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในระดับ A2 และกำหนดสาระการเรียนรู้เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อกำหนดโครงสร้างของแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.3 จัดทำตารางวิเคราะห์แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

มาตรฐานตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ
<p>ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน (จุดประสงค์ที่ 1, 2)</p> <p>ต 1.2 ม.3/4 พุดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม (จุดประสงค์ที่ 3, 4)</p> <p>ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (จุดประสงค์ที่ 3)</p> <p>ต 3.1 ม.3/1 ค้นคว้ารวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน (จุดประสงค์ที่ 1-4)</p>	<p>Technology literacy: Safe surfing</p>	<p>1. ตอบคำถามจากเรื่อง ที่ฟังได้ถูกต้อง</p> <p>2. ตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง</p> <p>3. พุดให้คำแนะนำและ อธิบาย สิ่งที่ควรและไม่ ควรทำจากเรื่อง Safe surfing ได้ถูกต้อง</p> <p>4. เขียนสรุปข้อมูล และ อธิบายจากเรื่อง Safe surfing ได้ถูกต้อง</p>	<p>1. ด้านการฟัง จำนวน 10 ข้อ</p> <p>2. ด้านการอ่าน จำนวน 10 ข้อ</p> <p>3. ด้านการพูด จำนวน 2 ข้อ (เลือกเพียง 1 ข้อ)</p> <p>4. ด้านการเขียน จำนวน 2 ข้อ (เลือกเพียง 1 ข้อ)</p>

ตาราง 13 (ต่อ)

มาตรฐานตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ
<p>ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน (จุดประสงค์ที่ 1, 2)</p> <p>ต 1.2 ม.3/4 พุดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม (จุดประสงค์ที่ 3, 4)</p> <p>ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (จุดประสงค์ที่ 3)</p> <p>ต 3.1 ม.3/1 ค้นคว้ารวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน (จุดประสงค์ที่ 1-4)</p>	Nutrition: Calories	<p>1. ตอบคำถามจากเรื่อง ที่ฟังได้ถูกต้อง</p> <p>2. ตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง</p> <p>3. พุดให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับเรื่อง Nutrition : Calories พร้อมให้เหตุผลประกอบได้ ถูกต้อง</p> <p>4. เขียนให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับเรื่อง Nutrition : Calories พร้อมให้เหตุผลประกอบได้ ถูกต้อง</p>	<p>1. ด้านการฟัง จำนวน 10 ข้อ</p> <p>2. ด้านการอ่าน จำนวน 10 ข้อ</p> <p>3. ด้านการพูด จำนวน 2 ข้อ (เลือกเพียง 1 ข้อ)</p> <p>4. ด้านการเขียน จำนวน 2 ข้อ (เลือกเพียง 1 ข้อ)</p>

ตาราง 13 (ต่อ)

มาตรฐานตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ
<p>ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน (จุดประสงค์ที่ 1, 2)</p> <p>ต 1.2 ม.3/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม (จุดประสงค์ที่ 3, 4)</p> <p>ต 1.2 ม.3/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม (จุดประสงค์ที่ 3, 4)</p> <p>ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (จุดประสงค์ที่ 3)</p>	Health: Body Mass Index	<p>1. ตอบคำถามจากเรื่อง ที่ฟังได้ถูกต้อง</p> <p>2. ตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง</p> <p>3. พูดให้ข้อมูล อธิบาย ผลลัพธ์ของ BMI และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับสุขภาพได้ ถูกต้อง</p> <p>4. เขียนพูดให้ข้อมูล อธิบายผลลัพธ์ของ BMI และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับสุขภาพได้ ถูกต้อง</p>	<p>1. ด้านการฟัง จำนวน 10 ข้อ</p> <p>2. ด้านการอ่าน จำนวน 10 ข้อ</p> <p>3. ด้านการพูด จำนวน 2 ข้อ (เลือกเพียง 1 ข้อ)</p> <p>4. ด้านการเขียน จำนวน 2 ข้อ (เลือกเพียง 1 ข้อ)</p>

ตาราง 13 (ต่อ)

มาตรฐานตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ
<p>ต 3.1 ม.3/1 คั่นคว่ำรวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน (จุดประสงค์ที่ 1-4)</p>			

2.4 สร้างแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 4 ตอน ได้แก่

2.4.1 ตอนที่ 1 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบประเมินที่ให้นักเรียนได้ฟังไฟล์เสียงการสนทนา หรือสถานการณ์ต่าง ๆ จากไฟล์เสียง ฟังแต่ละสถานการณ์ จำนวน 2 ครั้ง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบไม่ได้ ได้ 0 คะแนน

2.4.2 ตอนที่ 2 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน เป็นข้อสอบ ปรนัย มี 4 ตัวเลือก โดยเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้อ่านเรื่องสั้น และสัญลักษณ์เกี่ยวกับคำ วลี และประโยคง่าย ๆ ที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน แบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐาน ส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ ข้อความสั้น ๆ ที่ปรากฏในสถานการณ์ประจำวัน จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบ ผิดหรือตอบไม่ได้ ได้ 0 คะแนน

2.4.3 ตอนที่ 3 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการพูด เป็นการสอบปฏิบัติ โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้พูดแสดงบทบาทสมมติหรือพูดสนทนาเกี่ยวกับการขอและให้ข้อมูล อธิบาย หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ อย่างเหมาะสม มีจำนวน 2 ข้อ ให้ผู้เรียนเลือกพูดเพียง 1 ข้อ 8 คะแนน มีเกณฑ์การวัดทักษะการพูด 2 ประเด็น ประเด็นละ 4 ระดับ คือ ความถูกต้องด้านเนื้อหา และทักษะในการพูด

2.4.4 ตอนที่ 4 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน เป็นแบบอัตนัย โดยกำหนดสถานการณ์เกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว จำนวน 2 ข้อ ให้ผู้เรียนเลือกเขียนเพียง

1 ข้อ แล้วนำมาเขียน 16 คะแนน มีเกณฑ์การวัดทักษะการเขียน 4 ประเด็น ประเด็นละ 4 ระดับ คือ โครงสร้างทางไวยากรณ์ การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำศัพท์ และการนำเสนอเนื้อหา

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด และด้านการเขียน ให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ตาราง 14 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	4	3	2	1	คะแนน รวม
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องตาม หัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้างภาษา ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ ออกเสียง ได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเป็น บางส่วน เนื้อหา และการออก เสียงถูกต้องเป็น บางส่วน	สื่อสารได้ เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	4
ทักษะ ในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้าและท่าทาง อย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้าและท่าทาง บ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือน ท่องจำ มีการ ประสานสายตา กับผู้ฟังบ้างเป็น ระยะ	4
					รวม 8

เกณฑ์การประเมินการสอบปฏิบัติ (สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ., 2558 : 151)

ตาราง 15 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน (อัตนัย)

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	4	3	2	1	คะแนน รวม
โครงสร้างทาง ไวยากรณ์	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้ ถูกต้องทุก ประโยค	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ ผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ ผิดพลาด หลายแห่ง	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ผิดพลาด เกินครึ่งหนึ่งของ งานเขียน	4
การสะกดคำ และการใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดพลาด เล็กน้อย	สะกดคำและ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอน ผิดพลาดหลายแห่ง	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดพลาดเกิน ครึ่งหนึ่งของงาน เขียน	4
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และ สำนวนเหมาะสม อ่านแล้วเข้าใจ ชัดเจนทั้งเรื่อง	มักใช้คำศัพท์ และสำนวน เหมาะสม แต่ อ่านแล้วไม่เข้าใจ บางแห่ง	มีปัญหาอยู่ บ้างในการใช้ คำศัพท์และ สำนวน อ่าน แล้วไม่เข้าใจ หลายแห่ง	การใช้คำศัพท์และ สำนวนผิดพลาด หลายแห่ง อ่านแล้ว ไม่เข้าใจ เป็นส่วนมาก	4
การนำเสนอ เนื้อหา	เขียนได้ตรง ประเด็นตามที่ กำหนด และ สามารถเรียบ เรียงเนื้อหา ตามลำดับ เหมาะสม	เขียนได้ค่อนข้าง ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และสามารถ เรียบเรียงเนื้อหา ได้ค่อนข้าง เหมาะสม	เขียนไม่ค่อย ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และเรียบเรียง เนื้อหาได้ไม่ ค่อยเหมาะสม เท่าที่ควร	เขียนไม่ตรง ประเด็นตามที่ กำหนด และ ไม่เรียบเรียงเนื้อหา ตามลำดับ	4
		รวม			16

เกณฑ์การประเมินการสอบข้อสอบอัตนัย (สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ., 2558 : 151)

2.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นชุดเดียวกับการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้

2.5 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามและตัวเลือกบางข้อตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำผลการประเมินที่ได้มาทำการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ซึ่งมีผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับ 0.66.-1.00 และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญคือ ให้แก้ไขรูปแบบคำศัพท์ ให้ถูกต้องในข้อคำถามของแบบประเมิน

2.7 คัดเลือกข้อสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์

2.8 จัดพิมพ์แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. แบบสัมภาษณ์นักเรียน

การสร้างแบบสัมภาษณ์นักเรียน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกอย่างไรในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเก็บข้อมูลว่านักเรียนพบปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียนในคาบเรียนนั้นอย่างไร และครูสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบสัมภาษณ์นักเรียนจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2 กำหนดขอบข่ายรายละเอียดการสัมภาษณ์ตามประเด็นต่อไปนี้

3.2.1 ความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.2 ความคิดเห็นต่อครูผู้สอน

3.2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ดีและสิ่งที่ควรปรับปรุง

3.2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมกิจกรรม

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์นักเรียนตามขอบข่ายที่กำหนด

3.4 นำแบบสัมภาษณ์นักเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถามและการใช้ภาษา และทำการแก้ไขแบบสัมภาษณ์นักเรียนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5 นำแบบสัมภาษณ์นักเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อพิจารณาประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสัมภาษณ์กับจุดประสงค์ข้อคำถาม

3.6 กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินแบบสัมภาษณ์โดยถือเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.7 วิเคราะห์ผลค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถามในแบบสัมภาษณ์ Item Coherence (IC) โดยเลือกข้อที่มีค่า 0.5 ขึ้นไป พบว่า มีค่า 0.66 – 1.00 ซึ่งมีข้อคำถามมีค่า IC ที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงคำถาม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.8 ดำเนินการจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์นักเรียนและนำเครื่องมือเครื่องมือไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้กระบวนการ PAOR ของ Carr และ Kemmis (1988 อ้างอิงจาก ขวลิขิต ชูกำแพง, 2565) โดยนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน เวลา 9 ชั่วโมง ซึ่งมีวงจรปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นวางแผน (Planning) เป็นขั้นตอนการเตรียมการจัดการเรียนรู้การเตรียมสื่อเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) จำนวน 3 แผน โดยทำการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวม 9 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

ขั้นการปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากขั้นตอนการวางแผน คือ การดำเนินการจัดการเรียนรู้หรือดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน

ขั้นการสังเกต (Observation) เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นขณะดำเนินการจัดการเรียนรู้หรือดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาผู้เรียน จะใช้การสังเกตผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน มีการดำเนินการทดสอบหรือสัมภาษณ์พูดคุยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งในขั้นตอนนี้ จะดำเนินการขณะจัดการเรียนรู้หรือจัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียน

ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการสังเกต โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์หรือข้อมูลมาไตร่ตรอง นำข้อมูลที่ได้จากการการสัมภาษณ์ และแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์และประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาเทียบกับเกณฑ์ว่า เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อจะได้เตรียมปรับแผนในการดำเนินการต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบแต่ละชุดไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากเครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติการวิจัย โดยผู้วิจัยนำข้อมูลมาประเมินสภาพเพื่อหาข้อบกพร่อง ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น แล้วหาทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งจะนำไปสู่การอภิปรายผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ}}{\text{จำนวนเต็ม}} \times 100$$

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับนิยามศัพท์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 1
- ตอนที่ 2 ผลการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 2
- ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 2
- ตอนที่ 4 ผลการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 3

ตอนที่ 5 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 3

ตอนที่ 6 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 1

ตาราง 16 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 1

นักเรียน คนที่	คะแนน (44 คะแนน)				คะแนน รวม	ร้อยละ	ผลการ ประเมิน	สาเหตุหลักของ ปัญหา
	ฟัง (10)	อ่าน (10)	พูด (8)	เขียน (16)				
1	8	9	6	10	33	75.00	ผ่าน	-
2	4	5	4	7	20	45.45	ไม่ผ่าน	ฟังไม่ทัน เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการพูดและเขียนไม่ได้
3	7	8	6	10	31	70.45	ผ่าน	-
4	7	8	4	10	29	65.91	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการเขียนไม่ได้
5	5	6	4	7	22	50.00	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการเขียนไม่ได้

ตาราง 16 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนน (44 คะแนน)				คะแนน รวม	ร้อยละ	ผลการ ประเมิน	สาเหตุหลักของ ปัญหา
	ฟัง (10)	อ่าน (10)	พูด (8)	เขียน (16)				
6	8	7	5	10	30	68.18	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์ และประโยคใน การเขียนไม่ได้
7	7	9	6	11	33	75.00	ผ่าน	-
8	6	5	4	7	22	50.00	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์ และประโยคใน การเขียนไม่ได้
9	5	6	3	7	21	47.73	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์ และประโยคใน การเขียนไม่ได้
10	4	4	4	7	19	43.18	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์ และประโยคใน การเขียนไม่ได้
11	8	9	6	12	35	79.55	ผ่าน	-
12	7	9	5	10	31	70.45	ผ่าน	-
13	6	5	4	9	24	54.55	ไม่ผ่าน	ฟังไม่ทัน เรียบ เรียงคำศัพท์และ ประโยคในการพูด และเขียนไม่ได้
14	8	8	5	10	31	70.45	ผ่าน	-
15	9	8	6	11	34	77.27	ผ่าน	-

ตาราง 16 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนน (44 คะแนน)				คะแนน รวม	ร้อยละ	ผลการ ประเมิน	สาเหตุหลักของ ปัญหา
	ฟัง (10)	อ่าน (10)	พูด (8)	เขียน (16)				
16	6	6	5	7	24	54.55	ไม่ผ่าน	ฟังไม่ทัน เรียบ เรียงคำศัพท์และ ประโยคในการพูด และเขียนไม่ได้
17	7	8	6	10	31	70.45	ผ่าน	-
18	9	8	6	11	34	77.27	ผ่าน	-
19	9	9	6	8	32	72.73	ผ่าน	-
20	8	8	6	8	30	68.18	ไม่ผ่าน	เรียงเรียงคำศัพท์ และประโยคใน การพูดและเขียน ไม่ได้
รวม	138	145	101	182	566	1415.00	-	-
\bar{X} ทั้งหมด	6.9	7.25	5.05	9.10	28.30	64.32	-	-
\bar{X} สอบผ่าน	7.90	8.50	5.80	10.30	32.50	73.86	-	-
S.D.	1.51	1.58	0.97	1.64	5.14	-	-	-
จำนวนนักเรียนที่สอบผ่าน				10 คน	ร้อยละของจำนวน นักเรียนที่สอบผ่าน		50%	
จำนวนนักเรียนที่สอบ ไม่ผ่าน				10 คน	ร้อยละของจำนวน นักเรียนที่สอบไม่ผ่าน		50%	

จากตาราง 16 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 เสร็จสิ้นแล้ว ผลปรากฏว่านักเรียนทั้งหมด 20 คน มีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่มีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ในวงจรรอบที่ 1 มีคะแนนรวมเฉลี่ย 32.50 คิดเป็นร้อยละ 73.86 ของคะแนนเต็ม สาเหตุสำคัญที่ทำให้

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์คือ นักเรียนยังไม่คุ้นชินกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ยังไม่ใส่ใจในการเรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียน และไม่มีสมาธิจดจ่อกับการเรียน เนื่องจากขาดพื้นฐานทางภาษา นักเรียนจึงไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมได้ ทำให้สับสนความหมายของ คำศัพท์หรือจำคำศัพท์ทั้งคำศัพท์ที่เคยเรียนไปแล้วและคำศัพท์ที่เรียนในคาบเรียนไม่ได้ สับสน การเรียงลำดับโครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษ ใช้ไวยากรณ์ผิดในการพูดและเขียนอธิบายเล่าเรื่อง และเนื่องจากนักเรียนไม่ได้ฝึกออกเสียงหรือสื่อสารได้เนื้อหาบ่อยออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ เมื่อทำการทดสอบทักษะด้านการพูดภาษาภาษาอังกฤษ จึงรู้สึกตื่นเต้นและกังวล พูดเสียงเบาเพราะอายเพื่อนหรือกลัวพูดผิด รวมทั้งขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเมื่อสบตาครูจึงลืมนสิ่งที่กำลังพูด พูดติดขัด และใช้น้ำเสียงไม่เป็นธรรมชาติ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ประเด็น ดังต่อไปนี้

ผลจากการสัมภาษณ์นักเรียน วงจรปฏิบัติการที่ 1

“...สนุกที่ได้เรียน เพราะเป็นการเรียนแบบใหม่ สามารถทำให้เรียนภาษาอังกฤษจากวิชาอื่นได้มากขึ้น...”

(นักเรียนเลขที่ 12, วันที่ 21 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...ดีใจและสนุกกับการเรียนรู้ที่ไม่เคยได้เรียน ทำให้รู้สึกตื่นเต้น...”

(นักเรียนเลขที่ 17, วันที่ 21 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...บางครั้งยังฟังคุณครูไม่ทัน เพราะยังไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนรู้...”

(นักเรียนเลขที่ 2, วันที่ 21 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...หนูเข้าใจในขั้นตอนการทำใบกิจกรรม แต่พอมาเขียนเป็นแผนผัง ไม่รู้จะต้องเริ่มแบบไหน...”

(นักเรียนเลขที่ 7, วันที่ 21 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...สื่อที่ให้เรียนสนุกดีค่ะ ช่วยทำให้เรียนรู้ทั้งภาษาและวิชาวิทยาการคำนวณ เนื้อเรื่องเข้าใจมากขึ้น...”

(นักเรียนเลขที่ 19, วันที่ 21 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...อยากให้คุณครูพูดให้ช้าลง เพราะฟังคุณครูไม่ทัน มีแต่ภาษาอังกฤษ...”

(นักเรียนเลขที่ 3, วันที่ 21 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...บางทีเวลาที่ให้เตรียมพุดน้อยไปคะ เตรียมตัวไม่ทัน ในกิจกรรมมีพุด...”

(นักเรียนเลขที่ 1, วันที่ 21 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...ชอบที่คุณครูสอนแบบนี้ เพราะเป็นการเรียนที่ไม่เคยเรียนมาก่อน มีการเปิดวิดีโอให้ดูทำให้รู้สึก สนุกกับเรื่องที่จะได้เรียน...”

(นักเรียนเลขที่ 4, วันที่ 21 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 1: การสัมภาษณ์)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเมื่อจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 พบว่า ดำเนินการสอนไปได้ค่อนข้างช้า เพราะความไม่คุ้นเคยกับการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้ทำให้นักเรียนบางคนไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าที่จะเสนอความคิดเห็น แต่นักเรียนส่วนใหญ่ชอบและสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้ เพราะมีการเชื่อมโยงกับความรู้รายวิชาอื่น มีการเสริมแรง มีเกม มีสื่อการสอนที่หลากหลายแปลกใหม่ และได้สัมผัสกับสื่อ นักเรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาและกิจกรรมที่เรียน นักเรียนมีความสามารถในการฟังเพื่อเข้าใจเนื้อหาและทำกิจกรรม แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะได้เท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีพื้นฐานทางภาษา รวมทั้งนักเรียนบางคนไม่มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการทำกิจกรรม ทำให้ไม่สนุกในการทำภาระงานในกิจกรรมนั้น ผู้สอนจึงต้องพิจารณาบูรณาการเนื้อหาในรายวิชาที่ใกล้ตัวนักเรียนทุกคนมากขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 2

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงและแก้ไขกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ Nutrition เรื่อง Calories สำหรับใช้ในวงจรปฏิบัติการที่ 2 โดยเลือกบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา รายวิชาสุขศึกษา ซึ่งเป็นหัวข้อและเนื้อหาที่มีความใกล้เคียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง อ่าน พุด และเขียน และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนเป็นคู่และเป็นกลุ่มคละความสามารถ เพื่อช่วยกัน เรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่นเดียวกับในวงจรปฏิบัติการที่ 1 เนื่องจากผลการจัดกิจกรรมในวงจรปฏิบัติการที่ 1 พบว่านักเรียนให้ความสนใจร่วมทำกิจกรรมฟัง และอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น แต่ยังไม่มีความกล้าในการออกเสียงพุด และยังไม่สามารถเรียบเรียงประโยคในกิจกรรมการเขียนได้ จึงต้องปรับปรุงแก้ไขคำศัพท์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม ในขั้นนำเสนอเนื้อหา (Content)

และขั้นขั้นกระตุ้นความรู้ (Cognition) ให้เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง อยู่ในขอบข่ายความสนใจของนักเรียน ในขั้นปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร (Communication) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ไม่กดดัน เพื่อไม่ให้นักเรียนที่เรียนอ่อนหรือตามไม่ทันเกิดความรู้สึกเครียด โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือกันได้ตลอดเวลา เมื่อนักเรียนออกเสียงผิดหรือเขียนผิด อาจให้นักเรียนออกเสียงใหม่อีกครั้งหรือออกเสียงใหม่ และแก้ไขคำที่ผิด เขียนใหม่อีกครั้งด้วยกันทั้งกลุ่มหรือทั้งห้องแล้วแต่สถานการณ์และธรรมชาติของนักเรียนคนนั้น ๆ เพื่อเพิ่มความสนุก และกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนกล้าสื่อสาร ไม่อายหรือ กลัวการออกเสียงผิด และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้โดยไม่ก่อให้เกิดความเครียดหรือความกดดัน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกคุ้นเคยกับการสื่อสารภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และในขั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Culture) จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ใช้เนื้อหาที่เรียนมาให้สอดคล้องกับอาหารในท้องถิ่นของตนเอง เพื่อสร้างความคุ้นเคย กระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกการพูดและเขียนสื่อสาร รวมทั้งนักเรียนช่วยเสริม นักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบความสามารถด้านการพูดและเขียนภาษาอังกฤษในวงจรปฏิบัติการที่ 1 ด้วย บรรยากาศที่เป็นกันเอง ไม่เคร่งเครียดหรือกดดันนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเปิดใจเรียนรู้ และทำการประเมินอีกครั้งจนนักเรียนผ่านเกณฑ์ครบทุกคนก่อนดำเนินการเริ่มกระบวนการวงจรปฏิบัติการที่ 2 ต่อไป

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 2

ตาราง 17 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 2

นักเรียนคนที่	คะแนน (44 คะแนน)				คะแนนรวม	ร้อยละ	ผลการประเมิน	สาเหตุหลักของปัญหา
	ฟัง (10)	อ่าน (10)	พูด (8)	เขียน (16)				
1	8	9	6	11	34	77.27	ผ่าน	-
2	6	6	4	7	23	52.27	ไม่ผ่าน	ฟังไม่ทัน เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการพูดและเขียนไม่ได้
3	8	9	6	10	33	75.00	ผ่าน	-
4	8	8	6	9	31	70.45	ผ่าน	-
5	7	6	4	7	24	54.55	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการเขียนไม่ได้
6	8	7	6	10	31	70.45	ผ่าน	-
7	8	8	6	11	33	75.00	ผ่าน	-
8	8	7	5	9	29	65.91	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการเขียนไม่ได้
9	7	7	4	10	28	63.64	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการเขียนไม่ได้
10	5	5	4	7	21	47.73	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการเขียนไม่ได้
11	8	9	6	13	36	81.82	ผ่าน	-

ตาราง 17 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนน (44 คะแนน)				คะแนนรวม	ร้อยละ	ผลการประเมิน	สาเหตุหลักของปัญหา
	ฟัง (10)	อ่าน (10)	พูด (8)	เขียน (16)				
12	7	9	5	9	30	68.18	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการพูดและเขียนไม่ได้
13	6	7	4	9	26	59.09	ไม่ผ่าน	ฟังไม่ทัน เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการพูดและเขียนไม่ได้
14	8	8	5	10	31	70.45	ผ่าน	-
15	9	8	6	11	34	77.27	ผ่าน	-
16	6	7	4	9	26	59.09	ไม่ผ่าน	ฟังไม่ทัน เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการพูดและเขียนไม่ได้
17	7	8	6	11	32	72.73	ผ่าน	-
18	9	8	6	11	34	77.27	ผ่าน	-
19	9	9	7	9	34	77.27	ผ่าน	-
20	8	7	7	9	31	70.45	ผ่าน	-
รวม	150	152	107	192	601	1502.50	-	-
\bar{X} ทั้งหมด	7.5	7.6	5.35	9.6	30.05	68.30	-	-
\bar{X} สอบผ่าน	8.17	8.17	6.08	10.42	32.83	74.62	-	-
S.D.	1.07	1.11	1.01	1.50	4.06	-	-	-
จำนวนนักเรียนที่สอบผ่าน	12 คน				ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่สอบผ่าน	60%		
จำนวนนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน	8 คน				ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน	40%		

จากตาราง 17 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ที่ทำการปรับปรุงแก้ไขเสร็จสิ้นแล้ว ผลปรากฏว่านักเรียนทั้งหมด 20 คน มีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่มีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ในวงจรปฏิบัติการที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย 32.83 คิดเป็นร้อยละ 74.62 ของคะแนนเต็ม สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์คือ นักเรียนยังขาดการทบทวนความรู้เดิมที่เรียนไปแล้วและยังไม่ให้ ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเท่าที่ควรเนื่องจากจำคำศัพท์ไม่ได้ สับสนกฎไวยากรณ์และการเลือกใช้ไวยากรณ์ เมื่อประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงยังคงใช้คำศัพท์ สำนวน และ ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง ซึ่งส่งผลทำให้ไม่มั่นใจในการพูดและเขียนสื่อสารทางภาษา เนื่องจากกลัวออกเสียงหรือพูดภาษาอังกฤษผิด รวมทั้งนักเรียนยังไม่พยายามฝึกออกเสียงหรือพูดภาษาอังกฤษมากพอจึงเกิดความกังวลทำให้พูดติดขัด พูดเบา และใช้น้ำเสียงไม่เป็นธรรมชาติ รวมทั้งเขียนคำ และเรียบเรียงประโยคเพื่อสื่อสารความหมายไม่ได้ โดยนักเรียนทั้ง 7 คนที่ไม่ผ่าน เกณฑ์ร้อยละ 70 ในวงจรปฏิบัติการที่ 2 เป็นนักเรียนกลุ่มเรียนอ่อน ยังไม่เปิดใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร รวมทั้งนักเรียนบางคนไม่มีความมั่นใจในตนเองและขี้อายจึงยังไม่กล้าแสดงออกหรือกล้าสื่อสารภาษาอังกฤษมากเท่าที่ควร

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ดังต่อไปนี้

“...ประทับใจที่ได้เรียนแบบนี้ เพราะได้หาคำตอบร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม...”

(นักเรียนเลขที่ 11, วันที่ 28 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

“...ชอบ สนุกดี เพราะเป็นการเรียนรู้ที่สนุก น่าเรียน...”

(นักเรียนเลขที่ 14, วันที่ 28 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

“...ยังไม่เข้าใจ ฟังคุณครูไม่เข้าใจ เพราะยังไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนรู้...”

(นักเรียนเลขที่ 2, วันที่ 28 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

“...คุณครูสอนเรื่องอาหาร น่าสนใจดีค่ะ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับแคลอรี่ที่สนใจ...”

(นักเรียนเลขที่ 9, วันที่ 28 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

“...คุณครูอธิบายขั้นตอนการทำและยกตัวอย่างให้เห็นซ้ำ ๆ ดีมากค่ะ...”

(นักเรียนเลขที่ 7, วันที่ 28 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

“...คุณครูคอยให้คำแนะนำตลอด ตอนให้พูด และเขียนครับ...”

(นักเรียนเลขที่ 6, วันที่ 28 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

“...แต่แต่ละทักษะแบ่งเวลาขั้นตอนในการทำชัดเจน คุณครูจับเวลาขึ้นหน้าจอด้วย...”

(นักเรียนเลขที่ 6, วันที่ 28 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเมื่อจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหา และภาษา (CLIL) ในวงจรปฏิบัติการที่ 2 พบว่า วงรอบนี้ขั้นตอนต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว โดยเฉพาะขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียน นักเรียนสนใจและริบเร่งที่จะทำกิจกรรมเพื่อให้ความรู้และรางวัล และในขั้นทักษะการพูด นักเรียนให้ความสนใจและร่วมมือ นักเรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาที่เรียน และมีความมุ่งมั่นในการทำงานร่วมกันและ รู้ขั้นตอนในการทำกิจกรรมมากขึ้น นักเรียนมีความสามารถในการฟังเพื่อเข้าใจเนื้อหาและทำกิจกรรมได้ดีขึ้น แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการพูดและเขียน

ตอนที่ 4 ผลการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 3

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงและแก้ไขกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ Health เรื่อง Body Mass Index : BMI สำหรับใช้ในวงรอบที่ 3 บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา รายวิชาสุขศึกษา ซึ่งนักเรียนให้ความสนใจในเนื้อหาที่เกี่ยวกับสุขภาพและรูปร่างในช่วงวัยรุ่นของตนเอง โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง อ่าน พูด และเขียน รวมทั้งทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มละความสามารถ เพื่อช่วยกันเรียนรู้ผ่านการสื่อสาร ถามตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และฝึกทักษะการเขียนในขั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Culture) จากกิจกรรม BMI Survey สำนวนค่า BMI ของคนในครอบครัวและชุมชน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงเพื่อฝึกทักษะการเขียน เพิ่มความน่าสนใจของรูปแบบกิจกรรมให้มีความสนุกและหลากหลายมากขึ้น โดยให้นักเรียนได้ทำเป็นโครงการเล็ก ๆ จากการสำรวจข้อมูลของคนในท้องถิ่นตนเอง และเพิ่มกิจกรรมการเขียนให้ไม่น่าเบื่อโดยให้นักเรียนทำเป็นโปสเตอร์ และออกแบบกิจกรรมโดยใช้คำศัพท์ที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันในการทำกิจกรรม เพื่อให้ นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถร่วมกิจกรรมโดยใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างสนุกสนาน ไม่รู้สึกกดดัน และกล้าทำกิจกรรมมากขึ้น รวมทั้งเพิ่มกิจกรรมให้นักเรียนได้ ฝึกพูดภาษาอังกฤษในชั้น

ขั้นปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร (Communication) ด้วยกิจกรรม Discussing BMI Results โดยการกำหนดค่า BMI เป็นบทบาทสมมติให้นักเรียนแต่ละคนได้สลับ บทบาทฝึกพูดถาม-ตอบ พูดอธิบาย BMI ของตนเอง รวมทั้งอธิบายผลลัพธ์ ผลกระทบ และคำแนะนำ โดยใช้ไวยากรณ์ที่เรียนในคาบเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกคุ้นเคยกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่เรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลช่วยให้นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นด้วย และนักเรียนซ่อมเสริมนักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ด้วยบรรยากาศที่เป็นกันเอง ไม่เคร่งเครียดหรือกดดันนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเปิดใจเรียนรู้ และทำการทดสอบอีกครั้งจนนักเรียนผ่านเกณฑ์ครบทุกคนก่อน ดำเนินการเริ่มกระบวนการวงจรปฏิบัติการที่ 3 ต่อไป

ตอนที่ 5 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 3

ตาราง 18 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงจรปฏิบัติการที่ 3

นักเรียน คนที่	คะแนน (44 คะแนน)				คะแนน รวม	ร้อยละ	ผลการ ประเมิน	สาเหตุหลักของ ปัญหา
	ฟัง (10)	อ่าน (10)	พูด (8)	เขียน (16)				
1	8	9	7	11	35	79.55	ผ่าน	-
2	6	6	4	8	24	54.55	ไม่ผ่าน	ฟังไม่ทัน เรียบเรียงคำศัพท์และประโยคในการพูดและเขียนไม่ได้
3	9	8	6	9	32	72.73	ผ่าน	-
4	8	9	7	11	35	79.55	ผ่าน	-
5	7	9	5	11	32	72.73	ผ่าน	-
6	8	8	6	9	31	70.45	ผ่าน	-
7	9	8	7	11	35	79.55	ผ่าน	-
8	8	8	5	11	32	72.73	ผ่าน	-

ตาราง 18 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนน (44 คะแนน)				คะแนน รวม	ร้อยละ	ผลการ ประเมิน	สาเหตุหลักของ ปัญหา
	ฟัง (10)	อ่าน (10)	พูด (8)	เขียน (16)				
9	7	8	5	9	29	65.91	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์ และประโยคใน การเขียนไม่ได้
10	5	5	4	8	22	50.00	ไม่ผ่าน	เรียบเรียงคำศัพท์ และประโยคใน การเขียนไม่ได้
11	8	9	7	13	37	84.09	ผ่าน	-
12	8	9	6	9	32	72.73	ผ่าน	-
13	7	8	6	9	30	68.18	ไม่ผ่าน	ฟังไม่ทัน เรียบ เรียงคำศัพท์และ ประโยคในการพูด และเขียนไม่ได้
14	8	8	6	9	31	70.45	ผ่าน	-
15	9	8	7	11	35	79.55	ผ่าน	-
16	6	7	4	8	25	56.82	ไม่ผ่าน	ฟังไม่ทัน เรียบ เรียงคำศัพท์และ ประโยคในการพูด และเขียนไม่ได้
17	8	8	6	11	33	75.00	ผ่าน	-
18	9	8	7	11	35	79.55	ผ่าน	-
19	9	9	7	11	36	81.82	ผ่าน	-
20	8	8	7	9	32	72.73	ผ่าน	-
รวม	155	160	119	199	633	1582.50	-	-

ตาราง 18 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนน (44 คะแนน)				คะแนน รวม	ร้อยละ	ผลการ ประเมิน	สาเหตุหลักของ ปัญหา
	ฟัง (10)	อ่าน (10)	พูด (8)	เขียน (16)				
\bar{X} ทั้งหมด	7.75	8	5.95	9.95	31.65	71.93	-	-
\bar{X} สอบผ่าน	8.27	8.40	6.40	10.47	33.53	76.21	-	-
S.D.	1.09	1.00	1.07	1.36	3.95	-	-	-
จำนวนนักเรียนที่สอบผ่าน			15 คน	ร้อยละของจำนวน นักเรียนที่สอบผ่าน		75%		
จำนวนนักเรียนที่สอบ ไม่ผ่าน			5 คน	ร้อยละของจำนวน นักเรียนที่สอบไม่ผ่าน		25%		

จากตาราง 18 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 ที่ทำการปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติม กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้นแล้ว ผลปรากฏว่านักเรียนทั้งหมด 20 คน มีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่มีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ในวงรอบที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย 33.53 คิดเป็นร้อยละ 76.21 ของคะแนนเต็ม สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียน 5 คน ไม่ผ่านเกณฑ์คือนักเรียนยังขาดพื้นฐานทางภาษา ขาดการทบทวนความรู้เดิมที่เรียนไปแล้วและยังไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเท่าที่ควร

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 5 ประเด็น ดังนี้

ผลจากการสัมภาษณ์นักเรียน วงจรปฏิบัติการที่ 3

1. กิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้ นักเรียน ชอบหรือไม่ เพราะอะไร

“...หนูชอบทำกิจกรรมที่คุณครูพาทำ เพราะได้ฝึกพูด ฝึกเขียนจริง ๆ และได้ทำงานเป็นกลุ่มช่วยกันกับเพื่อน ๆ ด้วยค่ะ...”

(นักเรียนเลขที่ 4, วันที่ 4 กันยายน 2567 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

“...ได้ความรู้ และสนุกกับการถามตอบเพื่อน ๆ ได้ทั้งความรู้ที่เอาไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้...”

(นักเรียนเลขที่ 7, วันที่ 4 กันยายน 2567 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

“...เข้าไปในเรื่องมากขึ้น ทำให้ผมทำใบงานและทำกิจกรรมได้ครบ เพราะเป็น
เรื่องของน้ำหนัก และส่วนสูงของตัวเองและพ่อแม่...”

(นักเรียนเลขที่ 18, วันที่ 4 กันยายน 2567 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

“...คุณครูยกตัวอย่างให้เห็นภาพ เพราะแสดงที่หน้าจอด้วย และได้ช่วยกันหา
คำตอบภายในกลุ่ม

(นักเรียนเลขที่ 12, วันที่ 4 กันยายน 2567 ครั้งที่ 3: การสัมภาษณ์)

“...เวลาเหมาะสม เพราะคุณครูให้นำกลับไปทำการสำรวจ BMI ที่บ้านด้วย...”

(นักเรียนเลขที่ 13, วันที่ 4 กันยายน 2567 ครั้งที่ 3: การสัมภาษณ์)

“...สนุกกับเนื้อหาที่คุณครูสอน ทำให้ได้รู้ว่าคนเรามีสัดส่วนเท่าไร๋ สามารถ
ประเมินสุขภาพตัวเองได้ด้วย...”

(นักเรียนเลขที่ 19, วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2567 ครั้งที่ 3: การสัมภาษณ์)

“...อยากให้สอนแบบนี้อีก เพราะทั้งสนุก และได้ความรู้ อาจจะยากตอนทำ
กิจกรรมบ้าง แต่ก็ได้ประโยชน์...”

(นักเรียนเลขที่ 11, วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2567 ครั้งที่ 3: การสัมภาษณ์)

“...อยากให้คุณครูพาทำกิจกรรมกับวิชาอื่นด้วย เช่น วิชาพลศึกษา หรือศิลปะก็
ได้ครับ...”

(นักเรียนเลขที่ 17, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2567 ครั้งที่ 3: การสัมภาษณ์)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเมื่อจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหา
และภาษา (CLIL) ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 พบว่า ดำเนินไปได้เหมาะสมกับเวลาเพราะนักเรียนคุ้นเคย
กับการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้ นักเรียนหลายคนกล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงออก โดยเฉพาะ
นักเรียนในกลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลาง กล้าที่จะพูดมากขึ้นกว่าเดิม ส่วนนักเรียนกลุ่มอ่อนมี

พฤติกรรมที่เริ่มกล้าแสดงออกบ้าง เช่น การพยายามถามครู การยกมือเพื่ออยากตอบคำถาม เพราะเนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนในรอบที่ 3 นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนมีความสามารถในการฟังเพื่อเข้าใจเนื้อหาและทำกิจกรรมได้ดีมากขึ้น เมื่อคุณครูตรวจสอบความเข้าใจโดยการถามคำถามง่าย ๆ ในรูปแบบ yes/no questions คำถามเลือกตอบ หรือคำถามที่ให้ตอบสั้น ๆ ซึ่งนักเรียนสามารถตอบได้ รวมทั้งรู้ขั้นตอนในการทำกิจกรรมมากขึ้น มีความมุ่งมั่นในการทำงานร่วมกัน

ตอนที่ 6 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการที่

ตาราง 19 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ

นักเรียน คนที่	วงจรปฏิบัติการที่ 1		วงจรปฏิบัติการที่ 2		สรุป		วงจรปฏิบัติการที่ 3			สรุป	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	ผลการ ประเมิน	คะแนน	คะแนน	ร้อยละ	ผลการ ประเมิน	คะแนน	
1	33	75	34	77.27	เพิ่ม	1	35	79.55	เพิ่ม	1	
2	20	45.45	23	52.27	เพิ่ม	3	24	54.55	เพิ่ม	1	
3	31	70.45	33	75	เพิ่ม	2	32	72.73	ลด	-1	
4	29	65.91	31	70.45	เพิ่ม	2	35	79.55	เพิ่ม	4	
5	22	50	24	54.55	เพิ่ม	2	32	72.73	เพิ่ม	8	
6	30	68.18	31	70.45	เพิ่ม	1	31	70.45	คงเดิม	0	
7	33	75	33	75	คงเดิม	0	35	79.55	เพิ่ม	2	
8	22	50	29	65.91	เพิ่ม	7	32	72.73	เพิ่ม	3	
9	21	47.73	28	63.64	เพิ่ม	7	29	65.91	เพิ่ม	1	
10	19	43.18	21	47.73	เพิ่ม	2	22	50	เพิ่ม	1	
11	35	79.55	36	81.82	เพิ่ม	1	37	84.09	เพิ่ม	1	
12	31	70.45	30	68.18	คงเดิม	0	32	72.73	เพิ่ม	2	
13	24	54.55	26	59.09	เพิ่ม	3	30	68.18	เพิ่ม	4	
14	31	70.45	31	70.45	คงเดิม	0	31	70.45	คงเดิม	0	
15	34	77.27	34	77.27	คงเดิม	0	35	79.55	เพิ่ม	1	
16	24	54.55	26	59.09	เพิ่ม	2	25	56.82	ลด	-1	

ตาราง 19 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	วงจรถอบปฏิบัติการที่ 1		วงจรถอบปฏิบัติการที่ 2		สรุป		วงจรถอบปฏิบัติการที่ 3			สรุป	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	ผลการ ประเมิน	คะแนน	คะแนน	ร้อยละ	ผลการ ประเมิน	คะแนน	
17	31	70.45	32	72.73	เพิ่ม	1	33	75	เพิ่ม	1	
18	34	77.27	34	77.27	คงเดิม	0	35	79.55	เพิ่ม	1	
19	32	72.73	34	77.27	เพิ่ม	2	36	81.82	เพิ่ม	2	
20	30	68.18	31	70.45	เพิ่ม	1	32	72.73	เพิ่ม	1	
รวม	566	1286.36	601	1365.91			37	633		1438.64	
\bar{X}	28.30	64.32	30.05	68.30			1.85	31.65		71.93	
S.D.	5.14	11.68	4.06	9.22			1.96	3.95		8.98	
ร้อยละของจำนวน นักเรียนที่ผ่าน		50		60		-		75		-	

จากตาราง 19 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เสร็จสิ้นครบทั้ง 3 วงจรถอบปฏิบัติการ เรียบร้อยแล้ว ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งหมดจำนวน 20 คน มีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้จำนวน 15 คน โดยมีนักเรียนที่มีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ในวงจรถอบปฏิบัติการที่ 1 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 วงจรถอบปฏิบัติการที่ 2 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และวงจรถอบปฏิบัติการที่ 3 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และมีคะแนนรวมเฉลี่ยการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในวงจรถอบปฏิบัติการที่ 1 เท่ากับ 32.50 คิดเป็นร้อยละ 73.86 วงจรถอบปฏิบัติการที่ 2 เท่ากับ 32.83 คิดเป็น ร้อยละ 74.68 และวงรอบที่ 3 เท่ากับ 33.53 คิดเป็นร้อยละ 76.21 ของคะแนนเต็ม โดยมีคะแนนเฉลี่ยในวงจรถอบปฏิบัติการที่ 2 เพิ่มขึ้นจากวงจรถอบปฏิบัติการที่ 1 เท่ากับ 37 คะแนน ($\bar{X} = 1.85$) และวงรอบที่ 3 เพิ่มขึ้น จากวงจรถอบปฏิบัติการที่ 2 เท่ากับ 32 คะแนน ($\bar{X} = 1.60$) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 70

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าในวงจรถอบปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เนื่องจากนักเรียนไม่ใส่ใจในการเรียน ขาดแรงจูงใจและไม่มีสมาธิกับการเรียน จำคำศัพท์หรือไวยากรณ์ที่เรียนไม่ได้ ขาดความมั่นใจในการสื่อสารทางภาษา พูดเสียงเบา ติดขัด

ใช้น้ำเสียงไม่เป็นธรรมชาติเนื่องจากกังวลและอายเพื่อน และเรียบเรียงประโยคเพื่อใช้ในการเขียนอธิบายไม่ได้ จึงทำการปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 สำหรับวงรอบที่ 2 โดยปรับเนื้อหาวิชาที่นักเรียนสนใจและใกล้ตัว คือรายวิชาสุขศึกษา ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้จับคู่ และกิจกรรมกลุ่มละความสามารถนักเรียน ปรับปรุงแก้ไขคำศัพท์ที่ใช้ในการทำกิจกรรมให้เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันหรือ คำศัพท์ที่อยู่ในขอบข่ายความสนใจของนักเรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ไม่เคร่งเครียด ลดความ กัดดัน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ยังไม่ผ่านในวงรอบที่ 1 และทดสอบอีกครั้งจนนักเรียนผ่าน เกณฑ์ครบทุกคนก่อนเริ่มวงรอบต่อไป เมื่อดำเนินการวงรอบที่ 2 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว พบว่าในวงรอบที่ 2 นักเรียนมีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เนื่องจากนักเรียนไม่ได้ทบทวนความรู้เดิม ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเนื่องจากจำคำศัพท์ไม่ได้ สับสนกฎการผันและการเลือกใช้ไวยากรณ์ ไม่พยายามฝึกออก เสียงหรือพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เรียนจึงเกิดความกังวล พูดติดขัด และใช้น้ำเสียงไม่เป็นธรรมชาติ จึงทำการปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 สำหรับวงรอบที่ 3 โดยใช้เนื้อหาวิชาสุขศึกษาเช่นเดิม แต่เพิ่มความน่าสนใจของกิจกรรมให้มีความสุขและหลากหลายมากขึ้น ออกแบบกิจกรรมให้ใช้คำศัพท์ที่เคยเรียนแล้วและคำศัพท์ที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันในการทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถร่วมกิจกรรมได้อย่างสนุกสนาน ไม่รู้สึกกดดัน และกล้าทำกิจกรรมมากขึ้น และเพิ่มกิจกรรมให้นักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนผ่านการจับคู่พูดสนทนา เพื่อให้นักเรียนรู้สึกคุ้นเคยมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ยังไม่ผ่านใน วงรอบที่ 2 และทดสอบอีกครั้งจนนักเรียนผ่านเกณฑ์ครบทุกคนก่อนเริ่มวงรอบที่ 3 หลังจาก ดำเนินการวงรอบที่ 3 เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว พบว่านักเรียนมีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด จากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เสร็จสิ้นครบ ทั้ง 3 วงรอบเรียบร้อยแล้ว โดยมีคะแนนเฉลี่ย 28.30 คิดเป็นร้อยละ 64.32, 30.05 คิดเป็นร้อยละ 68.30 และ 31.65 คิดเป็นร้อยละ 71.93 ของคะแนนเต็มตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผล
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน ใช้เวลาแผนละ 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวม 9 คาบเรียน และใช้เวลาประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คาบเรียน รวมทั้งหมด 12 คาบเรียน
2. แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่ ด้านการฟัง ด้านการอ่าน ด้านการพูด และด้านการเขียน
 - วงจรปฏิบัติการที่ 1 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1
 - วงจรปฏิบัติการที่ 2 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2
 - วงจรปฏิบัติการที่ 3 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้กระบวนการ PAOR ของ Carr และ Kemmis (1988 อ้างอิงจาก ชวลิต ชูกำแหง, 2565) โดยนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน เวลา 9 ชั่วโมง ซึ่งมีวงจรปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นวางแผน (Planning) เป็นขั้นตอนการเตรียมการจัดการเรียนรู้ การเตรียมสื่อ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) จำนวน 3 แผน โดยทำการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวม 9 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

ขั้นการปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากขั้นตอนการวางแผน คือ การดำเนินการจัดการเรียนรู้หรือดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน

ขั้นการสังเกต (Observation) เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นขณะดำเนินการจัดการเรียนรู้ หรือดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาผู้เรียน จะใช้การสังเกตผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนมีการดำเนินการทดสอบหรือสัมภาษณ์พูดคุยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งในขั้นตอนนี้ จะดำเนินการขณะจัดการเรียนรู้หรือจัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียน

ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการสังเกต โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์หรือข้อมูลมาไตร่ตรอง นำข้อมูลที่ได้จากการการสัมภาษณ์และแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์และประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาเทียบกับเกณฑ์ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อจะได้เตรียมปรับแผนในการดำเนินการต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบแต่ละชุดไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากเครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติการวิจัย โดยผู้วิจัยนำข้อมูลมาประเมินสภาพเพื่อหาข้อบกพร่อง ปัญหา

หรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น แล้วหาทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งจะนำไปสู่ การอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผล

ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) หลังเสร็จสิ้นทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ พบว่านักเรียนมีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 15 คน จากนักเรียนทั้งหมด 20 คน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 33.53 จากคะแนนเต็ม 44 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.21 ของคะแนนเต็ม ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) พบประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 15 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน คิดเป็นร้อยละ 76.21 ของคะแนนเต็ม สาเหตุประการหนึ่งอาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษา ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) อย่างละเอียด ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาที่สามารถส่งเสริมทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนและเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยเป็นแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้ครูใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการดำเนินการเรียนการสอน ในขณะที่เกิดกระบวนการเรียนรู้เนื้อหา ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักภาษาไปด้วยในเวลาเดียวกัน ผ่านกรอบแนวคิด 4Cs ซึ่งประกอบด้วย Content เนื้อหาที่ใช้สอน Communication การเรียนรู้และการใช้ภาษา Cognition การเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้ภาษา และ Culture การเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจวัฒนธรรม (Coyle, Hood and Marsh, 2010) ผู้วิจัยออกกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Content) เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ ขั้นกระตุ้นความรู้ (Cognition) ให้นักเรียนได้สามารถใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะกระบวนการคิดทาง

สติปัญญาให้ได้มากที่สุด ชั้นปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร (Communication) ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเต็มที่ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน และชั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Culture) ให้นักเรียนได้สามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับ วัฒนธรรมที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับสภาพความเป็นอยู่ของตน ผู้วิจัยใช้แนวทางที่เน้นกระบวนการที่มีความหลากหลาย (Multiple Focus) สนับสนุนการเรียนรู้ภาษา ในห้องเรียน เนื้อหาวิชาต่าง ๆ เช่น รายวิชาวิทยาการคำนวณ รายวิชาสุขศึกษา การเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง โดยมีการบูรณาการหลากหลายวิชา และมีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการข้ามหลักสูตร และเน้นการเรียนรู้ในเชิงบวก (Active Learning) ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้การสื่อสารมากกว่าผู้สอนเป็นผู้สื่อสาร โดยให้ผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ในเนื้อหา ภาษาและทักษะการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสังเกตการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกกับผู้เรียน Pérez Cañado (2016) อีกทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน ช่วยกันทำความเข้าใจความหมาย ซึ่งความสามารถในการเข้าใจคำพูดของผู้พูดถือเป็นส่วนหนึ่ง of ความสามารถในการสื่อสาร ความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องในการใช้ภาษาเป็นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ความแม่นยำ และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาถือเป็นความสำเร็จในการใช้ภาษา ผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษาในระหว่างการจัดกิจกรรมเท่านั้น

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในบริบทของการสื่อสาร ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษา ในศตวรรษที่ 21 การที่นักเรียนร้อยละ 75 (15 คนจาก 20 คน) สามารถผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือเป็นผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจและแสดงให้เห็นว่า CLIL ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้จริง คะแนนเฉลี่ยที่ 33.53 จากคะแนนเต็ม 44 (คิดเป็นร้อยละ 76.21) ยังสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากลักษณะการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ผสมผสานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับเนื้อหาสาระอื่น ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาในบริบทที่มีความหมายและน่าสนใจ นอกจากนี้ CLIL ยังอาจช่วยเพิ่มความมั่นใจและแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า นักเรียนอีก 5 คนหรือร้อยละ 25 ไม่สามารถผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งอาจสะท้อนถึงปัจจัยที่เป็นอุปสรรค เช่น ความแตกต่างในพื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียน ความซับซ้อนของเนื้อหาที่เรียนรู้ หรือความยากของกิจกรรมที่จัดในชั้นเรียน การวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับนักเรียนกลุ่มนี้อาจช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนทุกกลุ่มได้มากขึ้น ในภาพรวม

การใช้ CLIL ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเป็นแนวทางที่มีศักยภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาที่ต้องการทั้งความรู้ด้านภาษาและเนื้อหา การวิจัยเพิ่มเติมในบริบทที่หลากหลาย เช่น ระดับชั้นอื่น หรือเนื้อหาที่แตกต่างกัน อาจช่วยยืนยันถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ในระยะเวลา และช่วยปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียนในอนาคตต่อไป การใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เป็นแนวทางที่มีศักยภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาที่ต้องการทั้งความรู้ด้านภาษาและเนื้อหา อาจช่วยให้ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ในระยะเวลา และช่วยปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียนในอนาคตต่อไป ผลจากงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรุณ เมียดสีนา (2563) ได้ทำการศึกษา การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ ปาริฉัตร ไกรสนาม (2565) ได้ทำการศึกษา รูปแบบการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ที่พบว่า การวัดและประเมินผลทักษะการฟัง - การพูดภาษาอังกฤษและคุณลักษณะพอเพียง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับดี ที่ค่าเฉลี่ย 4.45 ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐสิริ เดชาติวงศ์ ณอยุธยา (2565) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เป็นวิธีสอนที่มีพื้นฐานแนวคิดมาจากการศึกษาสองภาษา (bilingual education) เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ใช้สองภาษาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน การศึกษาสองภาษามีประโยชน์ต่อผู้เรียนทุกระดับอย่างกว้างขวาง (Mcgroarty, 1998) วิธีสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาภาษาแม่กับภาษาที่เรียนที่กว้าง และใช้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายในบริบททางการศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการ

เนื้อหาและภาษา ประกอบไปด้วย 4 ประโยชน์ที่เห็นได้ชัด คือ เสริมสร้างให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่สองมากขึ้น เสริมสร้างให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ศัพท์ในภาษาที่สองหลากหลายมากขึ้น เสริมสร้างให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารมากขึ้น และเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาที่สองเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนควรจัดหาเนื้อเรื่องที่น่าสนใจที่สามารถบูรณาการได้หลากหลายสาระวิชา และเป็นเนื้อหาที่อยู่ในช่วงวัยของนักเรียน และที่เนื้อหานั้น ๆ อาจให้นักเรียนนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้ในบางคาบเรียน เพื่อการเรียนรู้จะเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีต่อไป

1.2 ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์โดยตรงนอกห้องเรียน หรือสถานที่อื่น ๆ นอกโรงเรียนได้ เช่น มอบหมายงานให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นงานเดี่ยว งานกลุ่ม ไปสถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำกิจกรรมนั้น ๆ และนำมานำเสนอในห้องเรียน

1.3 ผู้สอนควรกระตุ้น แนะนำหรือให้กำลังใจผู้เรียนทุกคนอย่างเท่าเทียม และสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจ กล่าวพูด กล่าวถาม และกล่าวสื่อสาร ภาษาอังกฤษที่เรียนสร้างสรรค์ประโยคใหม่ ๆ ด้วยตนเอง

1.4 ผู้สอนควรชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อตกลง เงื่อนไขหรือวิธีการทำกิจกรรม ในแต่ละกิจกรรม ให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกันทุกคนก่อนเริ่มทำกิจกรรม โดยในการทำกิจกรรมให้ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนคละความสามารถ และให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

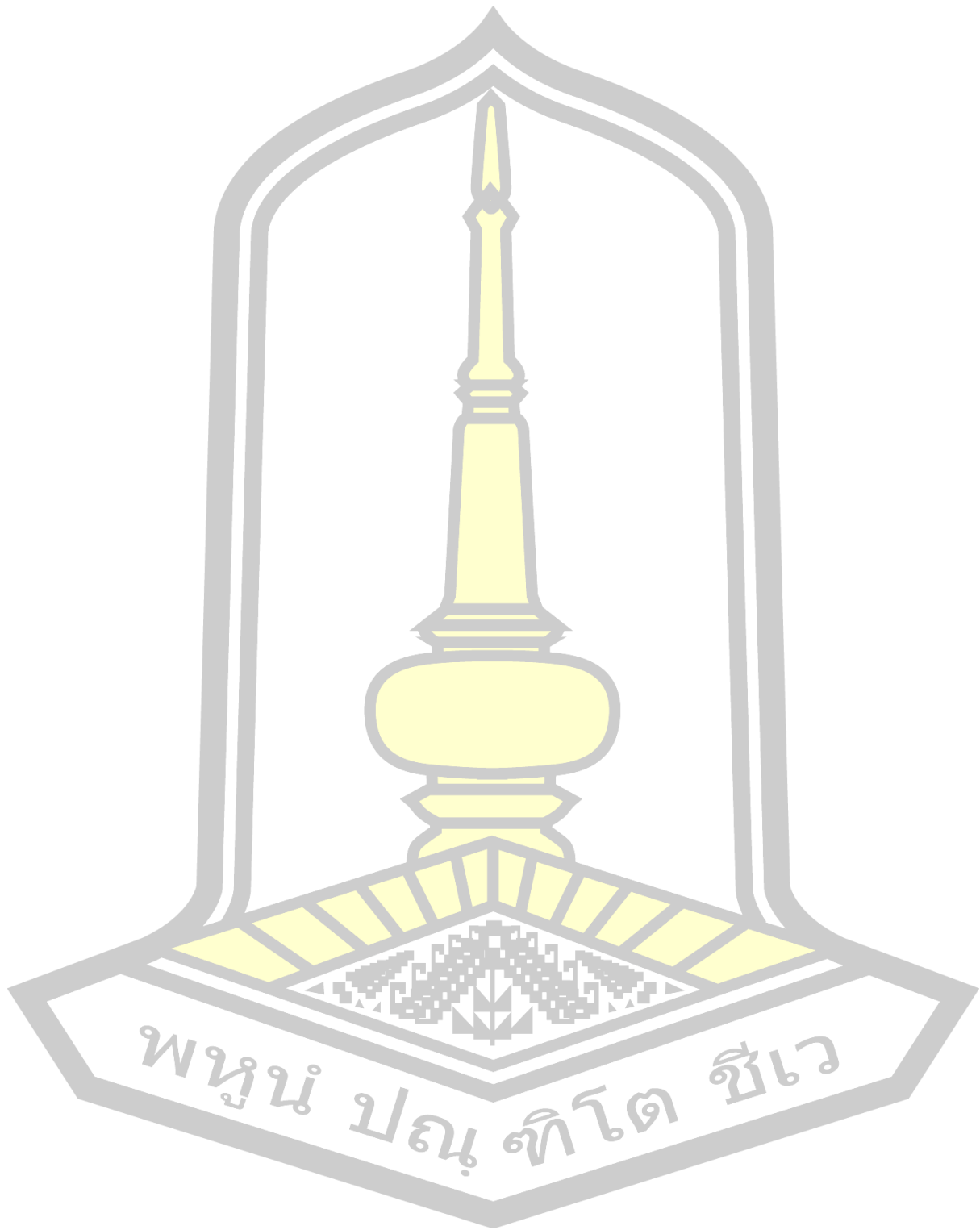
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ควรพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับวิธีการสอนอื่น ๆ

2.3 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) เพื่อพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ โดยเฉพาะทักษะด้านการฟัง-พูด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). *การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- กรมวิชาการ. (2542). *กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้.* กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์ จำกัด.
- กรมวิชาการ. (2546). *คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษา.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548.* กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษดา บุญหมื่น. (2555). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- กฤษดา บุญหมื่น. (2558). *ประโยชน์ของบทเรียนสำเร็จรูป.* [ออนไลน์]. ได้จาก blogspot.com/2013/01/blog-post_6159.html. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 16 พฤษภาคม 2563].
- กัณฑ์ฤทัย พิพัฒน์ชยากร. (2562). *การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.*
- กัลยา จันทร์พรหมณ์. (2562). *การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามแนวการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- เกษมพัฒน์ พูลสวัสดิ์. (2560). *ประวัติศาสตร์ภาษาอังกฤษในการทำงานจุดกำเนิดและวิวัฒนาการจาก อดีตถึงปัจจุบัน. วารสารศิลปศาสตร์, 5(2), 99-115.*
- จรัสโสม ศิริรัตน์. (2559). *ปัญหาการติดต่อสื่อสารของบุคลากรในองค์กร: กรณีศึกษาสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารบรรณศาสตร์ มศว, 9(1), 57-66.*

- ชนันท์ วิเชียรชม, มาลินี ประพิณวงศ์ แล อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์. (2561). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัท โดยใช้แนวทางการเรียนการสอนรายบุคคล. *วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 46(3), 100-117.
- ชนิตา ปัญญาพงศ์ชัย. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม : ทีคิวพีจำกัด.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2565). *ชุมชนแห่งการเรียนรู้สู่การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชญญนิษฐ์ อินทร. (2563). *ปัญหาและความจำเป็นด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ในเขตเมืองพัทยา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณรุทธ์ สุทนต์จิตต์. (2560). *ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง. (2555). *ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : เบลโล่การพิมพ์.
- ณัฐสิริ เดชาติวงศ์ ณ ออยุธยา. (2565). *การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารจัดการศึกษาทางไกลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ณิชากัทร ฤทธิ์ละคร. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการใช้การสอนตามแนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*, 10(4), 37-43.
- ทวีศักดิ์ ชูมา. (2560). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ*, 3(1), 366-376.

- ทศพร ดิษฐ์ศิริ. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยวิธีการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู. *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 15(2), 197-209.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- ปองรัตน์ ศรีสีบ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2553). การศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน จังหวัดนราธิวาส. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 2(3), 84-98.
- ปิ่นต้นพ ผจญทรพรค. (2564). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทย. *วารสาร มจร.อุบล ประทรรศน์*, 6(2), 911-920.
- ปาริฉัตร ไกรสนาม. (2565). “รูปแบบการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัด ชายแดนใต้ จังหวัดสงขลา.” *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 13, 12 พฤษภาคม 2565*. สงขลา : มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่.
- พรประภา ชัยนา. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการ เรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพิมล ประสงค์พร และจิตรา จันทร์หาเกตุวิ. (2560). แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหากับภาษา. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 20(1), 139-152.
- พระมหาสังเวช ศรีโคตร และนายทวิศักดิ์ ชูมา. (2559). *แนวทางการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ ในการทำงานเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร*. สารนิพนธ์ พุทธศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พัทธ์ธนันต์ แสงพลอย. (2565). *ผลของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อส่งเสริม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พันทิพา อุทัยสุข. (2552). *ระบบการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมนเนจเม้นท์.

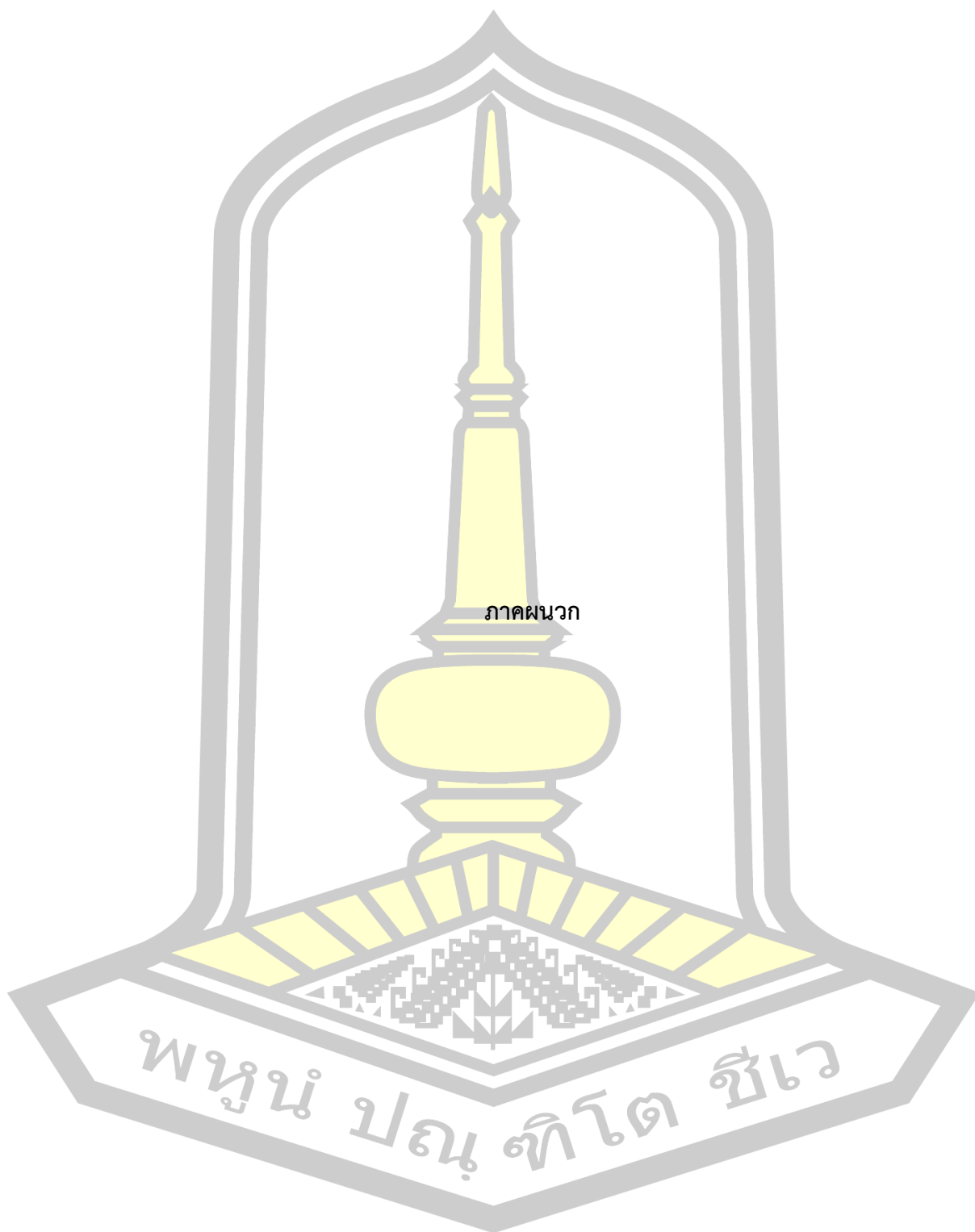
- พิชญ์ชลิตา วงศ์สิริบวรกุล. (2560). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ไพศาล วรคำ. (2565). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.
- วงศ์วธู เสงประเสริฐ. (2566). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความรู้ ด้านเนื้อหาวิทยาศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนการสอนกลวิธีเป็นฐานร่วมกับแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย*, 14(1), 38-56.
- วรางคณา เค้าอัน. (2560). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design*. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระยุทธ์ ชาตะกาญจน์. (2558). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการ*. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 2, 29-49, มกราคม – มิถุนายน.
- แหวววัน มนูญาราม. (2564). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่*. กรุงเทพฯ : องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศ.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2555). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2556). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สรวิศ จินานุรักษ์. (2566). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิทยภาษาบูรณาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารและความเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบาย การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักส์.

- สิริพงศ์ พรหมมา. (2560). *การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนการศึกษานอก
ระบบ กองทัพอากาศที่ 3 ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช โดยการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอน
ภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.*
- สุจิตรา สวัสดิวงศ์. (2539). *การจัดกิจกรรมเพื่อ การสื่ อสารในแนวคิดและเทคนิควิธีการสอน
ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุจินดา คำเงิน, ลำไย สีหามาตย์ และเกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ. (2562). การสังเคราะห์
ความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา
(CLIL). *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 14(1), 249-260.
- สุปรีย์ สุวรรณบุญณ์. (2555). *ความรู้พื้นฐานเรื่อง การสื่อสาร. [ออนไลน์] สืบค้นจาก
<http://www.ipesp.ac.th/learning/thai/chapter1-1.html>.*
- สุพจ หุตายน. (2558). *การเตรียมการเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. [ออนไลน์] ได้จาก :
<https://www.senate.go.th/assets/portals/49/files/handbook/km55>. [สืบค้นเมื่อ
วันที่ 16 พฤษภาคม 2563].*
- สุวิมล สุวรรณจันดี. (2554). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้สาระพุทธศาสนาโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริม
การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดอรัญญาราม อำเภอแม่ทา
จังหวัดลำพูน. การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคม
ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- อภิญา จิตมโนวรรณ. (2563). *รูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
ชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ปริทัศน์*, 8(1),
53-65.
- อรรวรรณ ปวนแดง. (2561). *รายงานการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราชภู
วิทยาการ). โรงเรียนสันป่าตอง(สุวรรณราชภูวิทยาการ).*
- อรุณ เมียดสีนา. (2563). *การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ
ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

- อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร. (2560). ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์*, 1(2), 174-186.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2552). *ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- Amila, D. (2019). Teaching English language to students of diverse cultures. *Journal of Education and Humanities*, 2(2), 65-75.
- Anderson, L.W. and Krathwohl, D.R. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives: Complete Edition*. New York : Longman.
- Bailey, N. (2015). Attaining Content and Language Integrated Learning (CLIL) in the Primary School Classroom. *American Journal of Educational Research*, 3(4), 418-426.
- Bialystok, E. (2018). Bilingual education for young children: review of the effects and consequences. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 21(6), 666-679.
- Black, P. and William, D. (1998). Assessment and Classroom Learning. *Assessment in Education*, 5(1), 7-74.
- Bloom, B.S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives, the classification of educational goals – Handbook I: Cognitive Domain*. New York : McKay.
- Brinton, B.M., Snow, M.A. and Wesche, M. (2003). *Content-based second language instruction*. Michigan : University of Michigan Press.
- Brown, H.D. (2007). *Principles of language learning and teaching*. 5th ed. New York : Longman.
- Celaya, M.L. and Ruiz de Zarobe, Y. (2010). First languages and age in CLIL and nonCLIL contexts. *International CLIL Research Journal*, 1(3), 60-66.
- Cimermanova, I. (2017). *CLIL-a Dialogue between the Language and Subject Teachers*. Institute of English and American Studies. Faculty of Arts, University of Prešov. *Scientia et Erudition*, 1(1), 1-15. <https://www.researchgate.net>.

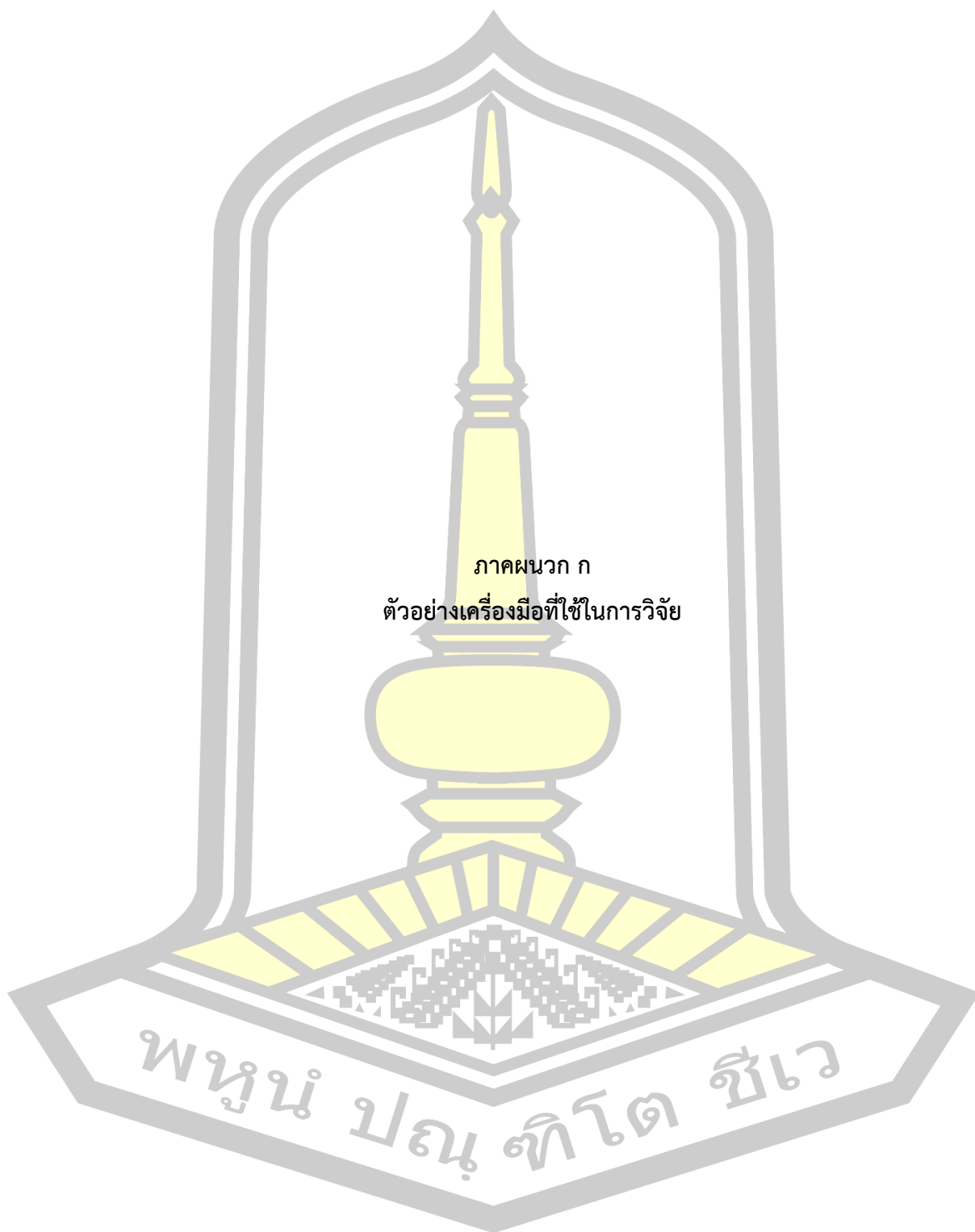
- Coyle, D., Hood, P. and Marsh, D. (2010). *CLIL: Content: Content and Language Integrated Learning*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Dale, L. and Tanner, R. (2012). *CLIL Activities: A resource for subject and language teachers*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Dalton-Puffer, C. (2007). *Discourse in Content and Language Integrated Learning (CLIL) classrooms*. Amsterdam/Philadelphia : John Benjamins.
- Deller, S., and Price, C. (2007). *Teaching Other Subjects Through English*. Oxford : Oxford University Press.
- Erreygers, G. and Jacobs G. (2006). *Language communication and the economy*. Amsterdam, Philadelphia : John Benjamins.
- Gottlieb, S.R. (2004). Open city, and Neorealism. In S. Gottlieb, (Ed.), *Roberto Rosselini's Rome Open city*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Graddol, D.(2006). *The future of English?: A guide to forecasting the popularity of English in the 21st century*. London, UK : British Council.
- Guth, D. (1970). *Curriculum : Design and Development*. New York : Harcourt Brace.
- Hamidavi, N., Amiz, M. and Gorjian, B. (2016). The Effect of Clil Method on Teaching Reading Comprehension to Junior High School Students. *Bulletin De La Société Royale Des Sciences De Liège*, 85, 1642-165.
- Hughes, T.P. (1994) Catastrophes, Phase Shifts, and Large-Scale Degradation of a Caribbean Coral Reef. *Science*, 265, 1547-1551.
- Hymes, D.H. (1972). On Communicative Competence In: J.B. Pride and J. Holmes (eds). *Sociolinguistics. Selected Readings*. Harmondsworth : Penguin.
- Juliane, H. (2012). English as a lingua franca and linguistic diversity. *Journal of English as a Lingua Franca*, 1(1), 73–175.
- Koort, K. (2018). *Implementing CLIL with young learners in primary school: Creating, conducting and evaluating a science-English CLIL project*. Master's Thesis, Department of English studies, University Tartu.
- Marsh, C. (2000). *Innovation and change. Handbook for beginning teachers*. 2nd ed. NSW : Pearson Education.
- Marsh, D. (2002). *CLIL/EMILE the European Dimension: actions, trends and foresight potential*. Jyväskylä : University of Jyväskylä.

- Mary McGroarty. (1998). Constructive and constructivist challenges for applied linguistics. *Journal Language learning*, 48(4), 591-622.
- Ortiz, C.C. (2014). *THE IMPACT OF ADOPTING A CLIL APPROACH ON EFL LEARNERS READING SKILLS IN A CATALONIAN SCHOOL*. Spain : The University of Vic.
- Pérez Cañado, M.L. (2016). From the CLIL craze to the CLIL conundrum: Addressing the current CLIL controversy. *Bellaterra Journal of Teaching & Learning Language & Literature*, 9(1), 9-31.
- Porter, R. (2017). *Forked tongue: The politics of bilingual education*. British : Routledge.
- Rea-Dickins, P. (2004). Understanding teachers as agents of assessment. *Editorial : Language Testing*, 21(3), 249-258.
- Richards, J.C. and Rodgers, T.S. (2006). *Communicative language teaching Today*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Ross, A. (2005). *The transition of psychology students from FE/School to HE*. Workshop run at the Association of Teachers of Psychology (Scotland) annual conference February 2005.
- Savignon, S. (1978). Teaching for communication. *English Teaching Forum*, 16(2), 2-5.
- Savignon, S.J. (1983). *Communicative competence: Theory and classroom practice*. Reading, MA : Addison-Wesley.
- Scarcella, R. (2003). *Academic English: A conceptual framework*. University of California Linguistic Minority Research Institute, Irvine : University of California.
- University of Jyväskylä. (2004). Using language to learn and learning to use language.
- Valette, R.M. and Disick, R.S. (1972). *Modern Language Performance Object and Individualization*. New York : Harcourt Inc.
- Várkuti, A. (2010). Linguistic benefits of the CLIL approach: Measuring linguistic competences. *International CLIL Research Journal*, 1(3), 67-79.
- Williams, R.L. (1994). *Essentials of Total Quality Management*. New York : Amacom.
- Wishom, L. (2004). *Relationship communication: Understanding communication barriers*. New York : Houston.

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณฺ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามรูปแบบ

Content and Language Integrated Learning (CLIL)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
บูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สาระเทคโนโลยี
รหัสวิชา อ 32101	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ Technology literacy	เวลา 3 ชั่วโมง
เรื่อง Safe surfing	ผู้สอน นางสาวกชกร ฮารีเนน

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ต 1.2 ม.3/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคล และโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด ต 3.1 ม. 3/1 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน

ตัวชี้วัดตามเกณฑ์ของกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ระดับ A2

ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวัน (ในระดับกลาง) เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความคิดฝัน ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ

1.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สาระที่ 4 เทคโนโลยี

มาตรฐาน ว 4.2 เข้าใจและใช้แนวคิดเชิงคำนวณในการแก้ปัญหาที่พบในชีวิตจริงอย่างเป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนรู้การทำงานและการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้เท่าทัน และมีจริยธรรม

ตัวชี้วัด ว 4.2 ม.3/4 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ ต่อสังคม ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ใช้ลิขสิทธิ์ของผู้อื่นโดยชอบธรรม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ ความคิด (Knowledge)

- เรียงประโยคใหม่จากเรื่องที่ฟังได้ (Listening Skill)
- ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ (Reading Skill)

ด้านทักษะกระบวนการ (Process)

- พูดให้คำแนะนำสิ่งที่ควรและไม่ควรทำจากเรื่อง Safe surfing ได้ (Speaking Skill)
- เขียนสรุปข้อมูลจากเรื่อง Safe surfing ได้ (Writing Skill)

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

- นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีความมุ่งมั่นในการทำงานและการใช้ภาษาอังกฤษ

3. สาระสำคัญ

ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับ ที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์และสามารถประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

4.1 ใฝ่เรียนรู้

4.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สมรรถนะสำคัญ

- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. สาระการเรียนรู้

6.1 คำศัพท์ (Vocabulary)

Vocabulary: share, hang out, remain, origin, in doubt, stick to, track down, adult, face to face

6.2 ไวยากรณ์โครงสร้างประโยค (Structure)

Structure: auxiliary verbs (You should never share personal information.)

7. ภาระ/ชิ้นงาน/ร่องรอย/หลักฐานการเรียนรู้

- 7.1 Unscramble Sentence
- 7.2 Read and Answer
- 7.3 An ICT teacher
- 7.4 Let's summarize

8. สื่อการสอน

- 8.1 วิดีโอ นำเข้าสู่บทเรียนวิดีโอเกี่ยวกับการใช้ Social Media
- 8.2 Power point อธิบาย เนื้อหา ศัพท์
- 8.3 อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น โทรทัศน์ ลำโพง
- 8.4 ใบงาน

9. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

- 9.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Action ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 9.2 Power point อธิบาย เนื้อหา ศัพท์
- 9.3 อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น โทรทัศน์ ลำโพง
- 9.4 ใบงาน
- 9.5 กระดาษบรูฟ
- 9.6 ปากกาเมจิก/สี
- 9.7 กาว/เทปใส

10. การกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเสนอเนื้อหา (Content)

กิจกรรม Unscramble Sentence (Listening Skill)

ครู	ผู้เรียน
1. ครูกล่าวทักทายผู้เรียน 2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเปิดวิดีโอเกี่ยวกับ social media เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียน โดยถามคำถามเกี่ยวกับวิดีโอที่ได้ชมไป 3. ครูแจก เนื้อหาและคำศัพท์ ให้นักเรียน 4. ครูอธิบาย เนื้อหาโดยใช้ power point ประกอบการตั้งคำถามง่ายๆด้วยประโยค Yes/No Question 5. ครูอธิบายการทำกิจกรรม Unscramble Sentence (Listening) จากการฟังเนื้อหา Safe Surfing <ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียนจับคู่ - ให้นักเรียนฟัง audio เรื่อง Safe Surfing - ให้นักเรียนเรียงประโยคใหม่จากเรื่อง Safe Surfing ที่ฟัง 6. ครูประเมินและตรวจคำตอบ	1. นักเรียนกล่าวทักทายครู 2. นักเรียนตั้งใจดูวิดีโอเกี่ยวกับ social media นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียน โดยตอบคำถามเกี่ยวกับวิดีโอที่ได้ชมไป 3. นักเรียนรับเนื้อหาและคำศัพท์จากครู 4. ผู้เรียนฟังครูอธิบายอย่างตั้งใจ พร้อมตอบคำถาม 5. นักเรียนฟังและทำความเข้าใจ <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนจับคู่ - นักเรียนฟัง audio เรื่อง Safe Surfing - นักเรียนเรียงประโยคใหม่จากเรื่อง Safe Surfing ที่ฟัง

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นกระตุ้นความรู้ (Cognition)

กิจกรรม Read and Answer (Reading Skill)

ครู	ผู้เรียน
1.ครูอธิบายการทำกิจกรรม Read and Answer (Reading) จากการทำอ่านเนื้อหา Safe Surfing <ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียนจับคู่ - ครูแจกใบความรู้และใบงาน - ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่อง Safe Surfing ที่อ่าน 3. ครูตรวจใบงานและให้คะแนน	1. นักเรียนฟังและทำความเข้าใจ <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนจับคู่ทำกิจกรรม - นักเรียนอ่านใบความรู้และทำใบงาน - นักเรียน ตอบคำถามจากเรื่อง Safe Surfing ที่อ่าน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร (Communication)

กิจกรรม An ICT teacher (Speaking Skill)

ครู	ผู้เรียน
1.ครูอธิบายการทำกิจกรรม An ICT teacher (Speaking) <ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียนจับคู่ - ครูให้ guideline เพื่อใช้ในการกิจกรรมการพูด - ให้นักเรียนสมมติบทบาทตนเองเป็นครู พูดแนะนำเพื่อนในการใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม จากนั้นสลับบทบาทกัน - ครูฟังนักเรียนแต่ละคู่พูดสมมติบทบาท - ครูให้ feedback และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม 2. ครูประเมินผลและให้คะแนน	1. นักเรียนฟังและทำความเข้าใจ <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนจับคู่ - นักเรียนศึกษา guideline เพื่อใช้ในการกิจกรรมการพูด - นักเรียนสมมติบทบาทตนเองเป็นครู พูดแนะนำเพื่อนในการใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม จากนั้นสลับบทบาทกัน - นักเรียนแต่ละคู่พูดสมมติบทบาท - นักเรียนฟัง feedback และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากครู

ชั่วโมงที่ 4

ชั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Culture)

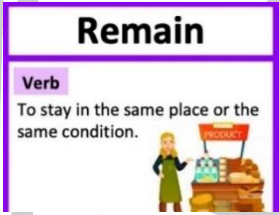

กิจกรรม Let's summarize (Writing Skill)

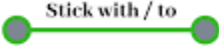

ครู	ผู้เรียน
1.ครูอธิบายการทำกิจกรรม Let's summarize (Writing) ` <ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียนจับคู่ - ครูแจกกระดาษบรู๊ฟเพื่อใช้ในการเขียน - ให้นักเรียนเขียนสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนมาผ่านแผนผังความคิด 2. ครูประเมินและให้คะแนน	1. นักเรียนฟังและทำความเข้าใจ <ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียนจับคู่ - นักเรียนรับกระดาษบรู๊ฟเพื่อใช้ในการเขียน - ให้นักเรียนเขียนสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนมาผ่านแผนผังความคิด

11. การวัดและประเมินผล

ทักษะที่จะประเมิน/กิจกรรม	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัด
ด้านความรู้ ความคิด (Knowledge) <ul style="list-style-type: none"> - เรียงประโยคใหม่จากเรื่องที่ฟังได้ - ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 	-ประเมินจากใบงาน -ประเมินจากใบงาน	- ใบงาน - ใบงาน	นักเรียนร้อยละ 70 ประเมินอยู่ในเกณฑ์ผ่าน หมายเหตุ: นักเรียนเรียงประโยคในใบงาน 3 ประโยคขึ้นไป จาก 5 ประโยคถือว่าผ่าน
ด้านทักษะกระบวนการ (Process) <ul style="list-style-type: none"> - พุดให้คำแนะนำสิ่งที่ควรและไม่ควรทำจากเรื่อง Safe surfing ได้ - เขียนสรุปข้อมูลจากเรื่อง Safe surfing ได้ 	-การสังเกต -การสังเกต	-แบบประเมินทักษะการพูด --แบบประเมินทักษะการเขียน	ผ่านเกณฑ์ระดับดี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

Vocabulary

<p>1. Share</p> 	<p>(v.) to have or use something at the same time as someone else</p> <p>An example: You should never share personal information.</p>
<p>2. Hang out</p> 	<p>(phrasal verb) to spend a lot of time in a place or with someone</p> <p>An example: the town you live in and where you hang out.</p>
<p>3. Remain</p> 	<p>(v.) to stay in the same place or in the same condition</p> <p>An example: Remain as anonymous as possible.</p>
<p>4. Origin</p> 	<p>(n.) the beginning or cause of something</p> <p>An example: Don't run programs of unknown origin.</p>
<p>5. In doubt</p> 	<p>(phrase) If the future or success of someone or something is in doubt</p> <p>An example: Don't visit sites you are in doubt about.</p>

<p>6. Stick to</p> <p style="text-align: center;">Stick with / to</p> <p>Definition: To keep doing something. Example: I have to stick with my diet if I want to lose weight.</p> 	<p>(phrasal verb) to limit yourself to doing or using one particular thing and not change to anything else</p> <p>An example: Stick to the ones you know.</p>
<p>7. Track down</p> 	<p>(phrasal verb) to find something or someone after looking for it, him, or her in a lot of different places</p> <p>An example: The way, no one will be able to track you down.</p>
<p>8. adult</p> 	<p>(n.) a person or animal that has grown to full size and strength</p> <p>An example: You should tell an adult.</p>
<p>9. Face to face</p> 	<p>(adv.) directly, meeting someone in the same place</p> <p>An example: It's better to avoid meeting online friends face to face.</p>

Structure

Auxiliary verbs

Auxiliary verbs are always used along with a main verb to indicate tense, mood, and voice. Auxiliary verbs typically come before the main verb in a sentence. The primary auxiliary verbs are be, have, and do. Some sentences (e.g., those in the perfect continuous tenses) contain more than one auxiliary verb.

AUXILIARY VERBS

They help to form compound tenses, questions and negations as well as the passive voice together with main verbs.

am
is
are
was
were
be
been
being
be able to
going to

do
does
did
dare
have
have to
has
had
had better
ought to

can
could
need
may
might
must
should
shall
will
would

englishingeneral.com

<https://englishingeneral.com/auxiliary-verbs/>

พหุ ประโยค ขั้ว

Text

Curricular Cut 6f

ICT

S@fe Surfing

The Internet is an amazing tool! It helps us to keep in touch with our friends, find information for school projects or get the latest news. But it can also get you into trouble if you don't use it wisely. Here are some tips that will help you develop some good surfing habits.

- 1 Privacy please**
You should never **share** personal information such as your name, the name of your school or sports teams, the town you live in and where you **hang out**. **Remain** as anonymous as possible.
- 2 Protect your system**
Use a good antivirus program and keep it up to date. Don't run programs of unknown **origin** and make backups of your data regularly.
- 3 Stick to what you know**
Don't visit sites you are **in doubt** about. **Stick to** the ones you know. There are plenty of interesting sites for teens like you which are safe.
- 4 Beware of social media**
When you use social media, always use a nickname that is different from your real name. That way, no one will be able to **track you down**. If you find yourself in a conversation that makes you feel uncomfortable, you should tell an **adult**.
- 5 Keep online friendships in the virtual world**
Remember that people online may not be who they say they are. It is better to avoid meeting online friends **face-to-face**. If you choose to do so, never meet someone without letting your parents know.

Now you're ready to grab a mouse and start safe surfing!

ที่มา: หนังสือ Your Space ม.3 Student's book ภาษาอังกฤษ พว.

กิจกรรมที่ 1

Unscramble Sentence (Listening)

Direction: Work in pairs, listen to the audio about safe surfing, the unscramble sentences.

1. Information/ or sports teams./You / the name of your school/ share/ should never/ personal/ such as/ your name,

.....

2. program/ a good /up to date./ Use/ and/ keep it/ antivirus

.....

3. sites /are/ visit/ you/ Don't/ in doubt./ the ones /know. /you/ Stick to

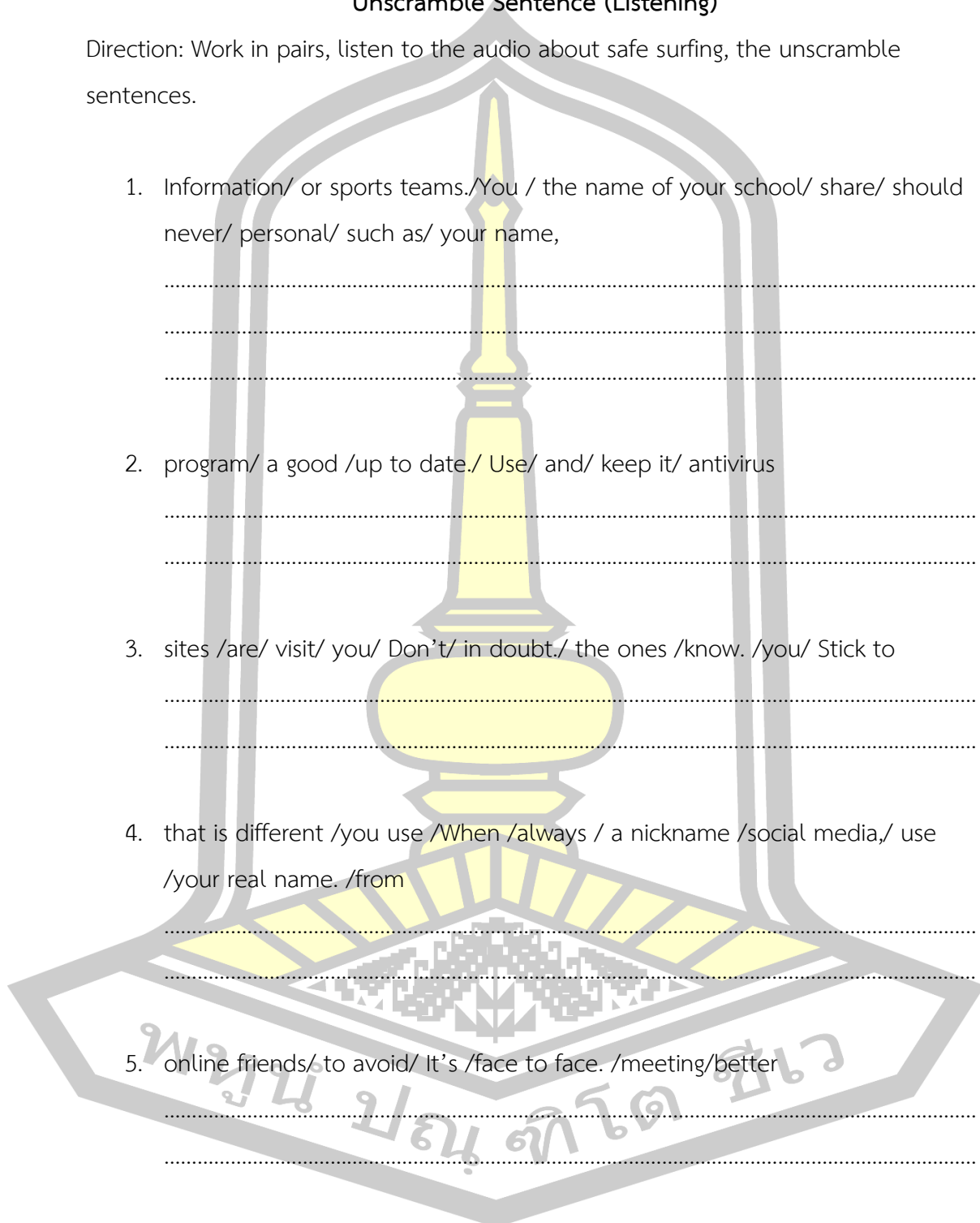
.....

4. that is different /you use /When /always / a nickname /social media,/ use /your real name. /from

.....

5. online friends/ to avoid/ It's /face to face. /meeting/better

.....

กิจกรรมที่ 2

Read and Answer (Reading)

Direction: Work in pairs, read “safe surfing” and answer the following questions.

1. What is its purpose of this article?

.....

.....

.....

.....

2. Who is it addressed to?

.....

.....

.....

.....

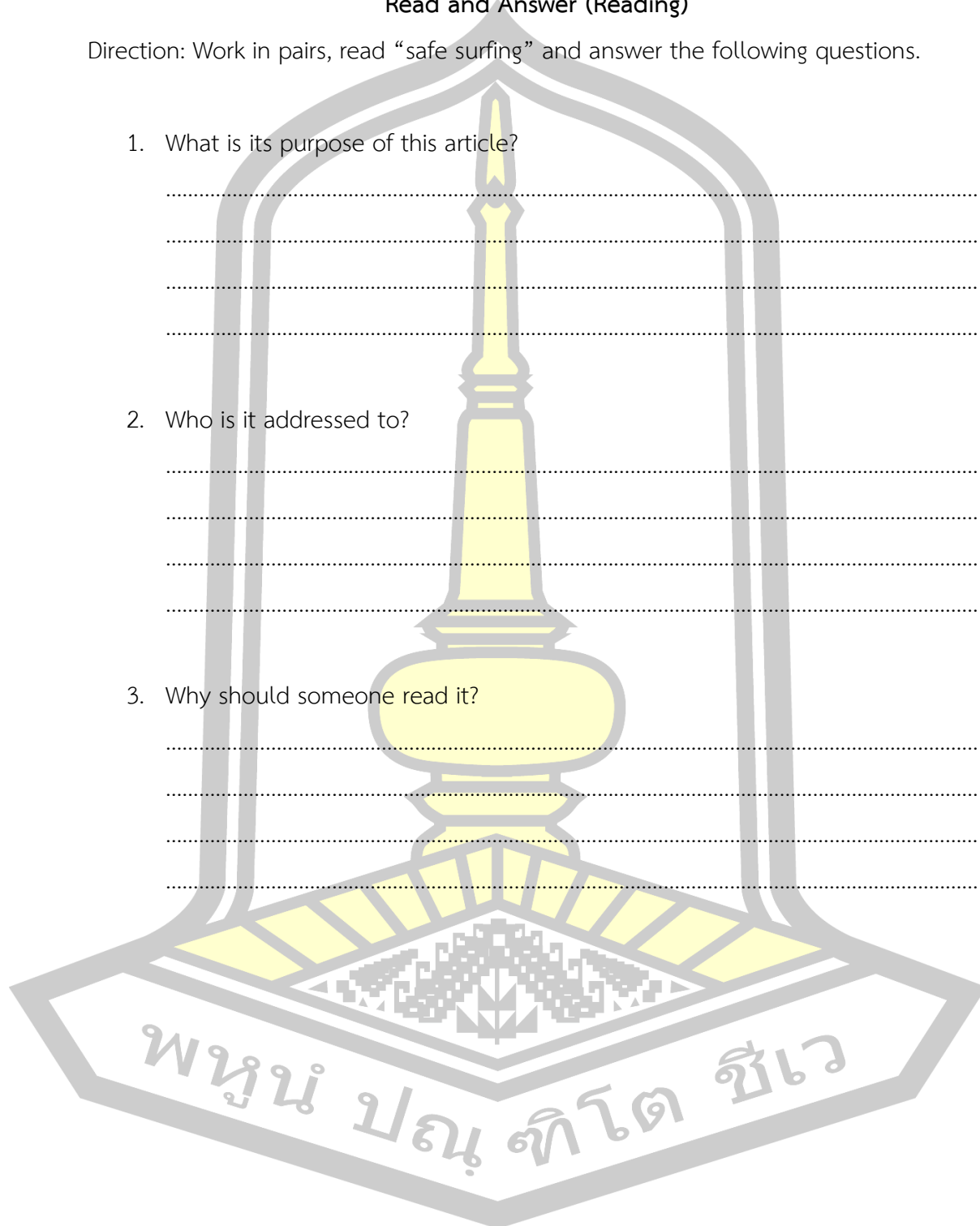
3. Why should someone read it?

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 3

An ICT teacher (Speaking)

Direction: Imagine you are an ICT teacher. Use the text to tell the class what they *should/should not* do when online.

Guideline

Introduction:

"Good morning, class! Today, I'm your ICT teacher, and we're going to talk about something very important: how to stay safe when you're online. What you should and should not do."

What you should do

.....

.....

.....

.....

What you should not do

.....

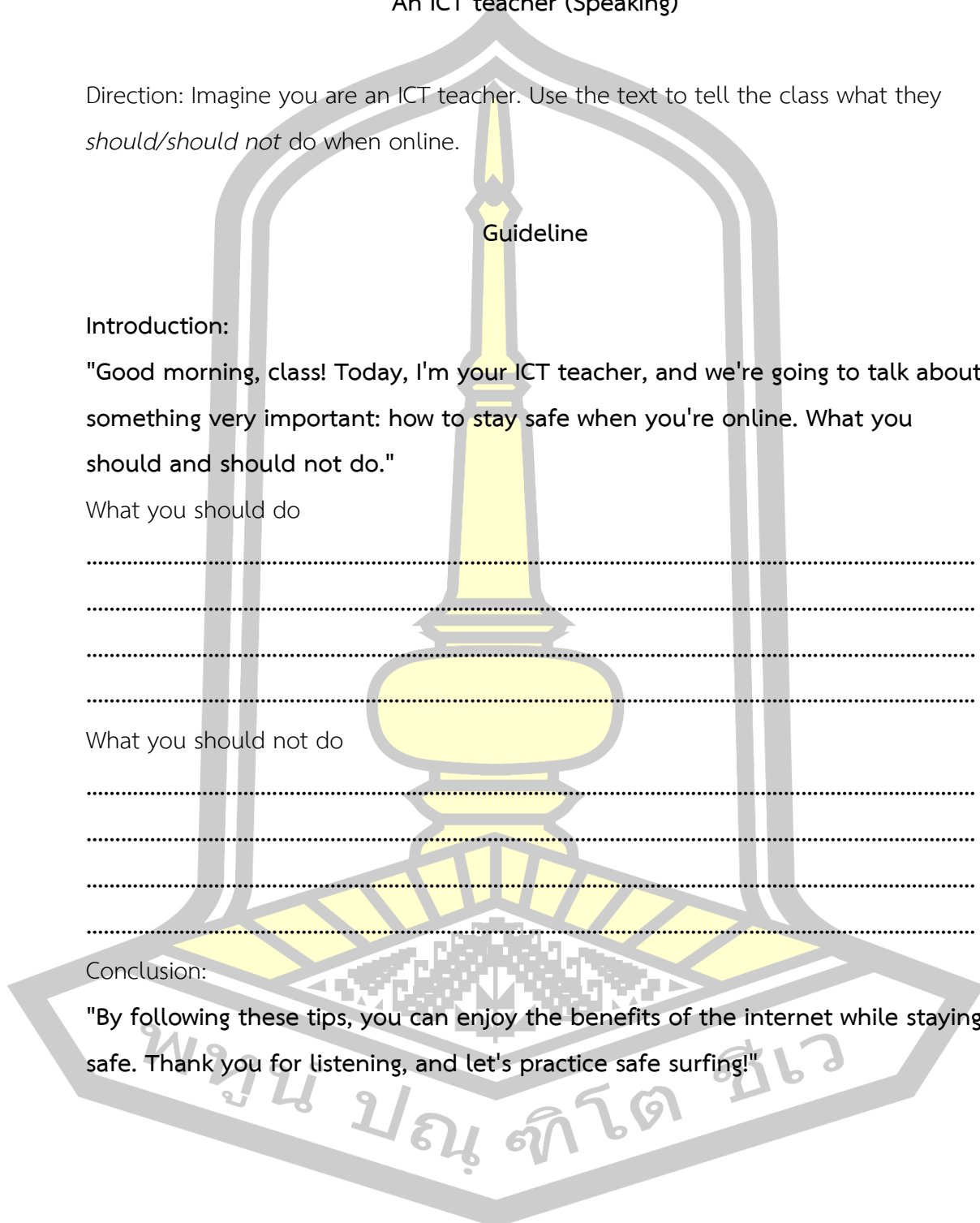
.....

.....

.....

Conclusion:

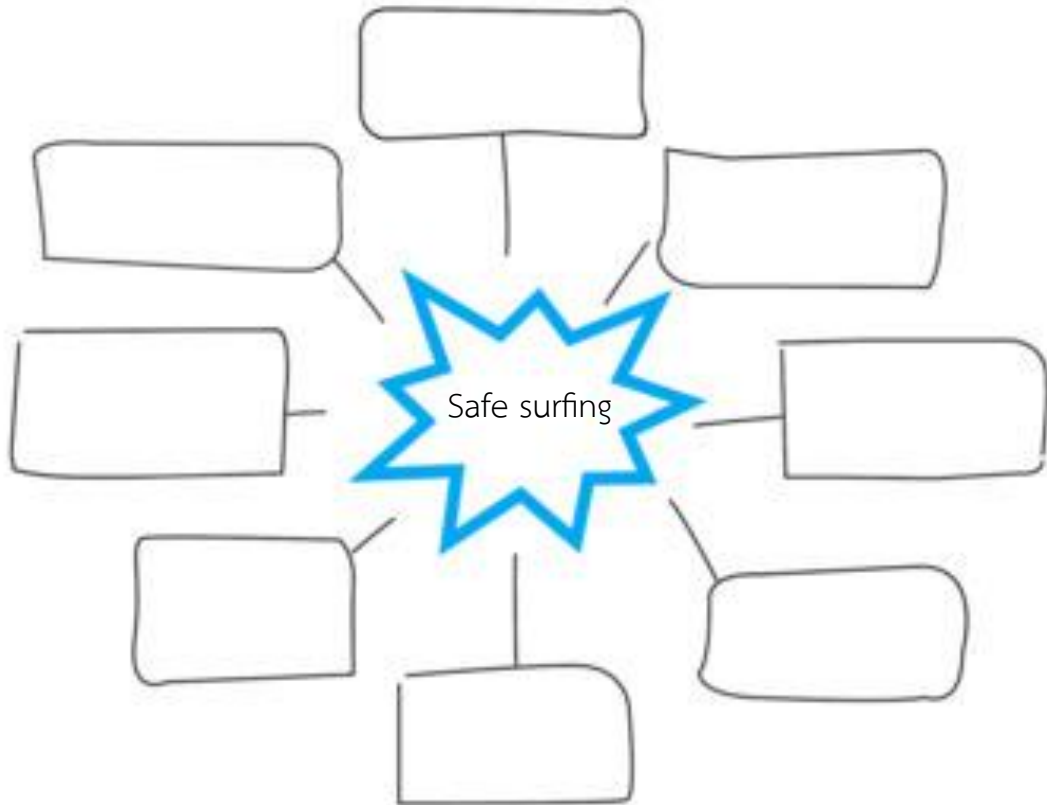
"By following these tips, you can enjoy the benefits of the internet while staying safe. Thank you for listening, and let's practice safe surfing!"

กิจกรรมที่ 4

Let's summarize (Writing)

Direction: Work in pairs, read the text and summarize by using mind mapping.

การประเมินจากใบงาน

กิจกรรม Unscramble Sentence (Listening)

ที่	ชื่อ-สกุล	ผ่าน	ไม่ผ่าน	แก้ไขเพื่อผ่าน	หมายเหตุ
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					นักเรียนเรียงประโยคในใบงาน 3 ประโยคขึ้นไปจาก 5 ประโยคถือว่าอยู่ในเกณฑ์ผ่าน
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

หมายเหตุ นักเรียนที่เรียงประโยคในใบงานน้อยกว่า 3 ประโยคให้ดำเนินการแก้ไขเพื่อให้อยู่ในเกณฑ์ผ่าน

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน
(_____)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการพูด

ที่	ประเด็น/ คะแนน ชื่อ-สกุล	ความถูกต้องด้าน เนื้อหา	ทักษะในการพูด	รวม คะแนน
		4	4	8
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

การให้คะแนนขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้ประเมินการสอบปฏิบัติ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	4	3	2	1	คะแนน รวม
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องตาม หัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้างภาษา ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ ออกเสียง ได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเป็น บางส่วน เนื้อหา และการออก เสียงถูกต้องเป็น บางส่วน	สื่อสารได้ เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	4
ทักษะ ในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้าและท่าทาง อย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้าและท่าทาง บ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือน ท่องจำ มีการ ประสานสายตากับผู้ฟังบ้างเป็น ระยะ	4
		รวม			8

โดยเกณฑ์การประเมินการสอบปฏิบัติ มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ., 2558, น. 151)

แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน (อัตนัย)

ที่	ประเด็น/ คะแนน ชื่อ-สกุล	โครงสร้าง	การสะกดคำ และการใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน	การใช้คำศัพท์	การนำเสนอ เนื้อหา	รวม คะแนน
		ทาง ไวยากรณ์				
		4	4	4	4	16
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						

ลงชื่อ

(

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ผู้ประเมิน

)

เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน (อัตนัย)
การให้คะแนนขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้ประเมินงานเขียน โดยใช้เกณฑ์ประเมินทักษะ
การสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน (อัตนัย)

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	4	3	2	1	คะแนน รวม
โครงสร้างทาง ไวยากรณ์	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้ ถูกต้องทุก ประโยค	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ ผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ ผิดพลาด หลายแห่ง	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ผิดพลาด เกินครึ่งหนึ่งของงาน เขียน	4
การสะกดคำ และการใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดพลาด เล็กน้อย	สะกดคำและใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน ผิดพลาดหลาย แห่ง	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดพลาดเกิน ครึ่งหนึ่งของงาน เขียน	4
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และ สำนวนเหมาะสม อ่านแล้วเข้าใจ ชัดเจนทั้งเรื่อง	มักใช้คำศัพท์ และสำนวน เหมาะสม แต่ อ่านแล้วไม่เข้าใจ บางแห่ง	มีปัญหาอยู่บ้างใน การใช้คำศัพท์และ สำนวน อ่านแล้วไม่ เข้าใจหลายแห่ง	การใช้คำศัพท์และ สำนวนผิดพลาด หลายแห่ง อ่านแล้ว ไม่เข้าใจเป็น ส่วนมาก	4
การนำเสนอ เนื้อหา	เขียนได้ตรง ประเด็นตามที่ กำหนด และ สามารถเรียบ เรียงเนื้อหา ตามลำดับ เหมาะสม	เขียนได้ค่อนข้าง ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และสามารถ เรียบเรียงเนื้อหา ได้ค่อนข้าง เหมาะสม	เขียนไม่ค่อย ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และเรียงเรียง เนื้อหาได้ไม่ ค่อยเหมาะสม เท่าที่ควร	เขียนไม่ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และ ไม่เรียบเรียงเนื้อหา ตามลำดับ	4
					รวม
					รวม

โดยเกณฑ์การประเมินการสอบข้อสอบอัตนัย มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ., 2558 : 153)

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Safe surfing

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ความถูกต้อง					
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน					
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 นำไปปฏิบัติได้					
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม					
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน					
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา					
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย					
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม					
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น					
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้					
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา					
5. ด้านการวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ					
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม					
4.3 มีความเหมาะสมกับขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้					
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

พจนัน ปณ ทิโต ชีเว

แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1**รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3****(สำหรับนักเรียน)****ตอนที่ 1: ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง****คำชี้แจง: ให้นักเรียนฟังบทความจากไฟล์เสียง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว****(จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน)**

1. What is the main topic of the story?
 - A) Sports
 - B) Internet safety
 - C) Travel
 - D) Cooking
2. What advice is given about sharing personal information online?
 - A) Share freely
 - B) Never share
 - C) Share only with friends
 - D) Share in emergencies
3. What should you use to protect your system from viruses?
 - A) No software
 - B) Any free software
 - C) A good antivirus program
 - D) A firewall only
4. Why is it important to back up your data?
 - A) To save space
 - B) To avoid data loss
 - C) To share with friends
 - D) To make your computer faster
5. What should you do if you visit an unknown website?
 - A) Stay on the site
 - B) Leave the site immediately
 - C) Click on all links

- D) Enter personal information
6. When using social media, what should you use instead of your real name?
- A) Your friend's name
 - B) A nickname
 - C) Your full name
 - D) A celebrity's name
7. What action should you take if an online conversation makes you feel uncomfortable?
- A) Ignore it
 - B) Tell an adult
 - C) Continue chatting
 - D) Share more personal details
8. What is a potential danger of meeting online friends in person?
- A) Making new friends
 - B) Learning new things
 - C) They may not be who they say they are
 - D) Getting gifts
9. What is the safest way to meet an online friend in person?
- A) Alone
 - B) With friends
 - C) In secret
 - D) With parents' knowledge
10. What should you do before running a new program on your computer?
- A) Open it immediately
 - B) Check its origin
 - C) Ask a friend
 - D) Download more programs
-

ตอนที่ 2: ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านบทความ safe surfing แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
(จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน)

Safe Surfing

The Internet is an amazing tool! It helps us to keep in touch with our friends, find information for school projects or get the latest news. But it can also get you into trouble if you don't use it wisely. Here are some tips that will help you develop some good surfing habits.

1 Privacy please

You should never share personal information such as your name, the name of your school or sports teams, the town you live in and where you hang out. Remain as anonymous as possible.

2 Protect your system

Use a good antivirus program and keep it up to date. Don't run programs of unknown origin and make backups of your data regularly.

3 Stick to what you know

Don't visit sites you are in doubt about. Stick to the ones you know. There are plenty of interesting sites for teens like you which are safe.

4 Beware of social media

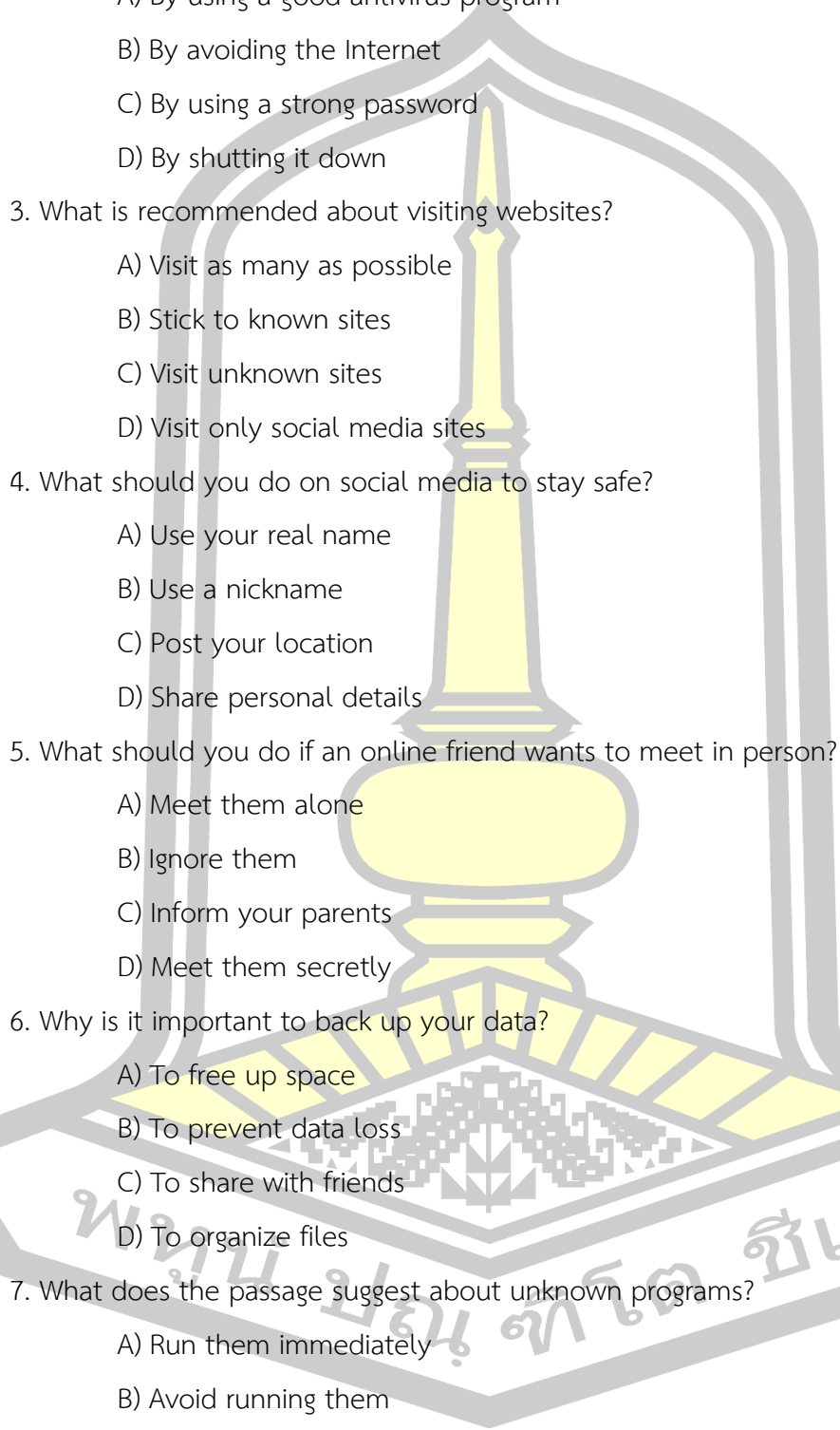
When you use social media, always use a nickname that is different from your real name. That way, no one will be able to track you down. If you find yourself in a conversation that makes you feel uncomfortable, you should tell an adult.

5 Keep online friendships in the virtual world

Remember that people online may not be who they say they are. It is better to avoid meeting online friends face-to-face. If you choose to do so, never meet someone without letting your parents know.

1. What should you never share online?

- A) Your hobbies
- B) Your personal information
- C) Your favorite color
- D) Your pets' names

-
2. How can you protect your computer from viruses?
- A) By using a good antivirus program
 - B) By avoiding the Internet
 - C) By using a strong password
 - D) By shutting it down
3. What is recommended about visiting websites?
- A) Visit as many as possible
 - B) Stick to known sites
 - C) Visit unknown sites
 - D) Visit only social media sites
4. What should you do on social media to stay safe?
- A) Use your real name
 - B) Use a nickname
 - C) Post your location
 - D) Share personal details
5. What should you do if an online friend wants to meet in person?
- A) Meet them alone
 - B) Ignore them
 - C) Inform your parents
 - D) Meet them secretly
6. Why is it important to back up your data?
- A) To free up space
 - B) To prevent data loss
 - C) To share with friends
 - D) To organize files
7. What does the passage suggest about unknown programs?
- A) Run them immediately
 - B) Avoid running them
 - C) Share them with friends
 - D) Install them on all devices

8. What should you do if you feel uncomfortable during an online conversation?
- A) Continue talking
 - B) Tell an adult
 - C) Ignore the feeling
 - D) Share more information
9. What is the main purpose of using antivirus software?
- A) To speed up your computer
 - B) To protect against viruses
 - C) To organize files
 - D) To download games
10. According to the passage, what is the benefit of staying anonymous online?
- A) Making more friends
 - B) Staying safe
 - C) Getting more followers
 - D) Sharing more information

ตอนที่ 3 ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

คำชี้แจง: ให้เลือกหัวข้อจากบทความ Safe Surfing และพูดอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ เวลาที่กำหนด 3-5 นาที (เลือกพูดเพียง 1 ข้อ 8 คะแนน)

1. Talk about what you should or should not do when online.
2. Share some ideas that can help you use the internet in a good way

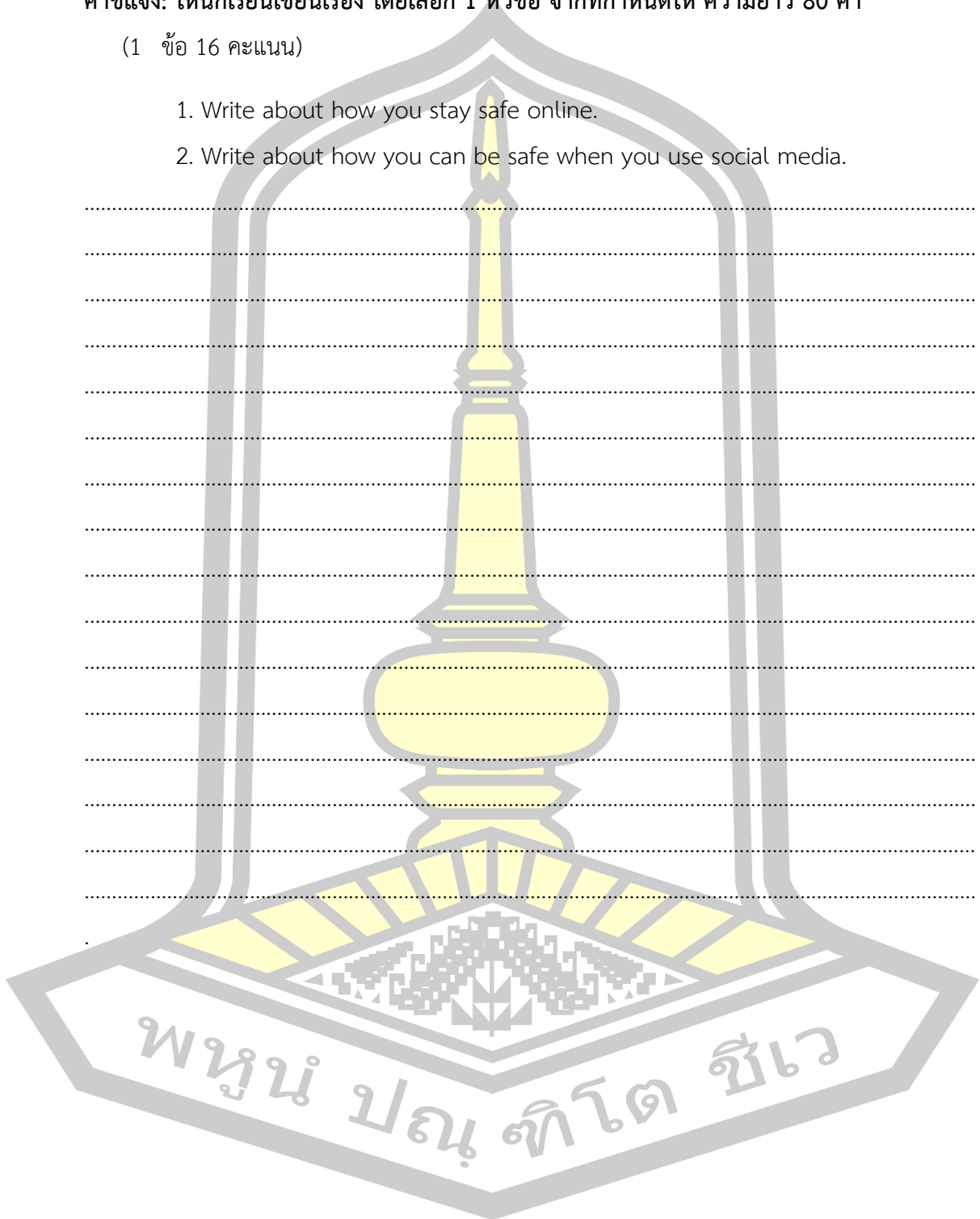
พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตอนที่ 4 ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนเรื่อง โดยเลือก 1 หัวข้อ จากที่กำหนดให้ ความยาว 80 คำ

(1 ข้อ 16 คะแนน)

1. Write about how you stay safe online.
2. Write about how you can be safe when you use social media.

เฉลยแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

เรื่อง Safe surfing

ตอนที่ 1: ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง (จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน)

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	B) Internet safety	6.	B) A nickname
2.	B) Never share	7.	B) Tell an adult
3.	C) A good antivirus program	8.	C) They may not be who they say they are
4.	B) To avoid data loss	9.	D) With parents' knowledge
5.	B) Leave the site immediately	10.	B) Check its origin

ตอนที่ 2: ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน (จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน)

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	B) Your personal information	6.	B) To prevent data loss
2.	A) By using a good antivirus program	7.	B) Avoid running them
3.	B) Stick to known sites	8.	B) Tell an adult
4.	B) Use a nickname	9.	B) To protect against viruses
5.	C) Inform your parents	10.	B) Staying safe

พหุ ประถมศึกษา

ตอนที่ 3: ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการพูด (1 ข้อ 8 คะแนน)

การให้คะแนนขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้ประเมินการสอบปฏิบัติ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	4	3	2	1	คะแนน รวม
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องตาม หัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้างภาษา ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ ออกเสียง ได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเป็น บางส่วน เนื้อหา และการออก เสียงถูกต้องเป็น บางส่วน	สื่อสารได้ เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	4
ทักษะ ในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้าและท่าทาง อย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้าและท่าทาง บ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือน ท่องจำ มีการ ประสานสายตากับผู้ฟังบ้างเป็น ระยะ	4
รวม					8

โดยเกณฑ์การประเมินการสอบปฏิบัติ มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ., 2558, น. 151)

พหุ ประถมศึกษา

ตอนที่ 4: ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน (1 ข้อ 16 คะแนน)

การให้คะแนนขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้ประเมินงานเขียน โดยใช้เกณฑ์ประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน (อัตร้อย)

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	4	3	2	1	คะแนน รวม
โครงสร้างทาง ไวยากรณ์	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้ ถูกต้องทุก ประโยค	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ ผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ ผิดพลาด หลายแห่ง	เขียนโดยใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ผิดพลาด เกินครึ่งหนึ่งของ งานเขียน	4
การสะกดคำ และการใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดพลาด เล็กน้อย	สะกดคำและใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน ผิดพลาดหลาย แห่ง	สะกดคำและใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดพลาดเกิน ครึ่งหนึ่งของงาน เขียน	4
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และ สำนวนเหมาะสม อ่านแล้วเข้าใจ ชัดเจนทั้งเรื่อง	มักใช้คำศัพท์ และสำนวน เหมาะสม แต่ อ่านแล้วไม่เข้าใจ บางแห่ง	มีปัญหาอยู่ บ้างในการใช้ คำศัพท์และ สำนวน อ่าน แล้วไม่เข้าใจ หลายแห่ง	การใช้คำศัพท์และ สำนวนผิดพลาด หลายแห่ง อ่านแล้ว ไม่เข้าใจเป็น ส่วนมาก	4
การนำเสนอ เนื้อหา	เขียนได้ตรง ประเด็นตามที่ กำหนด และ สามารถเรียบ เรียงเนื้อหา ตามลำดับ เหมาะสม	เขียนได้ค่อนข้าง ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และสามารถ เรียบเรียงเนื้อหา ได้ค่อนข้าง เหมาะสม	เขียนไม่ค่อย ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และเรียบเรียง เนื้อหาได้ไม่ ค่อยเหมาะสม เท่าที่ควร	เขียนไม่ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และ ไม่เรียบเรียงเนื้อหา ตามลำดับ	4
		รวม			16

โดยเกณฑ์การประเมินการสอบข้อสอบอัตร้อย มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ
สพฐ., 2558, น. 153)

แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการพูด

นักเรียนคนที่	ความถูกต้องด้านเนื้อหา	ทักษะในการพูด	รวมคะแนน
	4	4	8
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน (อัตนัย)

นักเรียน คนที่	โครงสร้างทาง ไวยากรณ์	การสะกดคำ และการใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน	การใช้คำศัพท์	การนำเสนอ เนื้อหา	รวม คะแนน
	4	4	4	4	16
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

1. แบบประเมินฉบับนี้มุ่งประเมินแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ขอความกรุณาจากท่านโปรดพิจารณาองค์ประกอบของการวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ใน 4 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง (ข้อสอบปรนัย 20 ข้อ)
 - ตอนที่ 2 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน (ข้อสอบปรนัย 20 ข้อ)
 - ตอนที่ 3 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการพูด (ข้อสอบภาคปฏิบัติ 3 ข้อ)
 - ตอนที่ 4 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน (ข้อสอบอัตนัย 3 ข้อ)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกถึงการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งการฟัง อ่าน พูด และเขียน โดยผู้เรียนควรได้ระดับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ที่อยู่ในระดับ A2 ประกอบด้วย

ทักษะการฟัง (Listening Skill) หมายถึง การฟังข้อมูล บทสนทนา หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจและสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องได้ การประเมินผลทักษะการฟังในการวิจัยครั้งนี้ โดยให้ผู้เรียนฟังไฟล์เสียงสนทนา หรือสถานการณ์ต่าง ๆ จากไฟล์เสียงฟังแต่ละสถานการณ์ จำนวน 2 ครั้ง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จากแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบไม่ได้ ได้ 0 คะแนน

ทักษะการอ่าน (Reading Skill) หมายถึง ความเข้าใจในบทความง่าย ๆ ที่ประกอบด้วย คำศัพท์ที่คุ้นเคย ข้อมูลที่สำคัญ รายงานสั้น ๆ ข่าวสั้น ๆ ง่าย ๆ คำแนะนำและขั้นตอนการใช้ และสามารถบอกประเด็นสำคัญได้ โดยการวิจัยในครั้งนี้วัดจากแบบทดสอบ ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบไม่ได้ ได้ 0 คะแนน

ทักษะการพูด (Speaking Skill) หมายถึง สามารถเริ่มต้นการสนทนา การพูดแลกเปลี่ยนข้อมูล การบรรยาย ได้แย้ม และพูดนำเสนอเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัวพร้อมให้เหตุผล รวมถึงสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการบอก แลกเปลี่ยนความคิดโดยใช้คำเชื่อม สามารถใช้วลีง่าย ๆ ได้

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสอบปฏิบัติ โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้พูดแสดงบทบาทสมมติหรือพูดสนทนาเกี่ยวกับการขอและให้ข้อมูล อธิบาย หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ อย่างเหมาะสม มีจำนวน 2 ข้อ ให้ผู้เรียนเลือกพูดเพียง 1 ข้อ 8 คะแนน มีเกณฑ์การวัดทักษะการพูด 2 ประเด็น ประเด็นละ 4 ระดับ คือ ความถูกต้องด้านเนื้อหา และทักษะในการพูด

ทักษะการเขียน (Writing Skill) หมายถึง การเขียนเกี่ยวกับตัวเองโดยใช้ภาษาง่าย ๆ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร การเขียนเกี่ยวกับสิ่งของและบุคคลที่ ตนเอง รู้จักเป็นอย่างดีด้วยการใช้ภาษาง่าย ๆ เช่น รายละเอียดของเพื่อน สิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน โดยวัดผลทักษะการเขียนการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบอัตนัย กำหนดสถานการณ์เกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว จำนวน 2 ข้อ ให้ผู้เรียนเลือกเขียนเพียง 1 ข้อ แล้วนำมาเขียน 16 คะแนน มีเกณฑ์การวัดทักษะการเขียน 4 ประเด็น ประเด็นละ 4 ระดับ คือ โครงสร้างทางไวยากรณ์ การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำศัพท์ และการนำเสนอเนื้อหา โดยสามารถวัดได้จากแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ขอความกรุณาท่านโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน +1 , 0 , หรือ -1 ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า รายการนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า รายการนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

-1 เมื่อแน่ใจว่า รายการนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

4. ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินความสอดคล้องในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

กชกร ฮาริเนน

นิสิตสาขาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พนุน ปรณ ทิโต ชิว

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.นักเรียน สามารถตอบ คำถามจากเรื่อง ที่ฟังได้	<p>1. What is the main topic of the story?</p> <p>A) Sports B) Internet safety C) Travel D) Cooking</p> <p>2. What advice is given about sharing personal information online?</p> <p>A) Share freely B) Never share C) Share only with friends D) Share in emergencies</p> <p>3. What should you use to protect your system from viruses?</p> <p>A) No software B) Any free software C) A good antivirus program D) A firewall only</p> <p>4. Why is it important to back up your data?</p> <p>A) To save space B) To avoid data loss C) To share with friends D) To make your computer faster</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>5. What should you do if you visit an unknown website?</p> <p>A) Stay on the site B) Leave the site immediately C) Click on all links D) Enter personal information</p> <p>6. When using social media, what should you use instead of your real name?</p> <p>A) Your friend's name B) A nickname C) Your full name D) A celebrity's name</p> <p>7. What action should you take if an online conversation makes you feel uncomfortable?</p> <p>A) Ignore it B) Tell an adult C) Continue chatting D) Share more personal details</p> <p>8. What is a potential danger of meeting online friends in person?</p> <p>A) Making new friends B) Learning new things C) They may not be who they say they are D) Getting gifts</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>9. What is the safest way to meet an online friend in person?</p> <p>A) Alone</p> <p>B) With friends</p> <p>C) In secret</p> <p>D) With parents' knowledge</p> <p>10. What should you do before running a new program on your computer?</p> <p>A) Open it immediately</p> <p>B) Check its origin</p> <p>C) Ask a friend</p> <p>D) Download more programs</p> <p>11. Why is it important to stay anonymous online?</p> <p>A) To make friends</p> <p>B) To stay safe</p> <p>C) To become famous</p> <p>D) To play games</p> <p>12. What can happen if you don't use antivirus software?</p> <p>A) Your computer will be faster</p> <p>B) You may get a virus</p> <p>C) You will save money</p> <p>D) You will have more storage</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>13. What should you avoid doing on social media?</p> <p>A) Posting photos B) Using your real name C) Liking posts D) Commenting on posts</p> <p>14. Why should you avoid visiting unknown websites?</p> <p>A) They are boring B) They may be unsafe C) They cost money D) They have no information</p> <p>15. How often should you update your antivirus program?</p> <p>A) Once a year B) Never C) Regularly D) Only when infected</p> <p>16. What is the main reason to back up data regularly?</p> <p>A) To keep your computer clean B) To prevent data loss C) To share with friends D) To save space</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>17. What should you do if you receive a suspicious email?</p> <p>A) Open it immediately B) Delete it C) Forward it to friends D) Reply to it</p> <p>18. What is the benefit of using a nickname on social media?</p> <p>A) It's fun B) It's safe C) It's popular D) It's trendy</p> <p>19. What is a key aspect of safe surfing?</p> <p>A) Using any website B) Sharing all information C) Staying anonymous D) Downloading everything</p> <p>20. Why should you inform your parents before meeting an online friend?</p> <p>A) To get permission B) To make them happy C) For safety D) For advice</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. นักเรียน สามารถตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้	<p>Passage 1: Safe Surfing</p> <p>The Internet is an amazing tool! It helps us to keep in touch with our friends, find information for school projects or get the latest news. But it can also get you into trouble if you don't use it wisely. Here are some tips that will help you develop some good surfing habits.</p> <p>1 Privacy please</p> <p>You should never share personal information such as your name, the name of your school or sports teams, the town you live in and where you hang out. Remain as anonymous as possible.</p> <p>2 Protect your system</p> <p>Use a good antivirus program and keep it up to date. Don't run programs of unknown origin and make backups of your data regularly.</p> <p>3 Stick to what you know</p> <p>Don't visit sites you are in doubt about. Stick to the ones you know. There are plenty of interesting sites for teens like you which are safe.</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>4 Beware of social media</p> <p>When you use social media, always use a nickname that is different from your real name. That way, no one will be able to track you down. If you find yourself in a conversation that makes you feel uncomfortable, you should tell an adult.</p> <p>5 Keep online friendships in the virtual world</p> <p>Remember that people online may not be who they say they are. It is better to avoid meeting online friends face-to-face. If you choose to do so, never meet someone without letting your parents know.</p> <p>1. What should you never share online?</p> <p>A) Your hobbies</p> <p>B) Your personal information</p> <p>C) Your favorite color</p> <p>D) Your pets' names</p> <p>2. How can you protect your computer from viruses?</p> <p>A) By using a good antivirus program</p> <p>B) By avoiding the Internet</p> <p>C) By using a strong password</p> <p>D) By shutting it down</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>3. What is recommended about visiting websites?</p> <p>A) Visit as many as possible</p> <p>B) Stick to known sites</p> <p>C) Visit unknown sites</p> <p>D) Visit only social media sites</p> <p>4. What should you do on social media to stay safe?</p> <p>A) Use your real name</p> <p>B) Use a nickname</p> <p>C) Post your location</p> <p>D) Share personal details</p> <p>5. What should you do if an online friend wants to meet in person?</p> <p>A) Meet them alone</p> <p>B) Ignore them</p> <p>C) Inform your parents</p> <p>D) Meet them secretly</p> <p>6. Why is it important to back up your data?</p> <p>A) To free up space</p> <p>B) To prevent data loss</p> <p>C) To share with friends</p> <p>D) To organize files</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>7. What does the passage suggest about unknown programs?</p> <p>A) Run them immediately B) Avoid running them C) Share them with friends D) Install them on all devices</p> <p>8. What should you do if you feel uncomfortable during an online conversation?</p> <p>A) Continue talking B) Tell an adult C) Ignore the feeling D) Share more information</p> <p>9. What is the main purpose of using antivirus software?</p> <p>A) To speed up your computer B) To protect against viruses C) To organize files D) To download games</p> <p>10. According to the passage, what is the benefit of staying anonymous online?</p> <p>A) Making more friends B) Staying safe C) Getting more followers D) Sharing more information</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>11. Why should you avoid meeting online friends face-to-face?</p> <p>A) It's boring B) It's risky C) It's too far D) It's expensive</p> <p>12. What should you do to ensure your online safety?</p> <p>A) Share your password B) Use a nickname C) Download unknown files D) Ignore antivirus updates</p> <p>13. What does the passage recommend about social media usage?</p> <p>A) Using your real name B) Using a nickname C) Sharing personal details D) Posting your location</p> <p>14. How often should you back up your data?</p> <p>A) Never B) Occasionally C) Regularly D) When you remember</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>15. What is the main idea of the passage?</p> <p>A) The importance of using the Internet</p> <p>B) How to stay safe online</p> <p>C) The dangers of social media</p> <p>D) How to make online friends</p> <p>16. Why should you stick to known websites?</p> <p>A) To find new information</p> <p>B) To avoid unsafe sites</p> <p>C) To make friends</p> <p>D) To spend more time online</p> <p>17. What should you do if you encounter a suspicious website?</p> <p>A) Stay and explore</p> <p>B) Leave immediately</p> <p>C) Share it with friends</p> <p>D) Enter your information</p> <p>18. What is the role of antivirus software?</p> <p>A) To create viruses</p> <p>B) To protect against viruses</p> <p>C) To slow down your computer</p> <p>D) To increase storage</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	19. How can you protect your identity online? A) Share all your details B) Use a nickname C) Use your real name D) Post your location 20. What should you do before meeting an online friend? A) Tell your parents B) Keep it a secret C) Go alone D) Ask your friends				

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการพูด	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. พูดให้ข้อมูล บรรยาย และ แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรือ อ่านอย่าง เหมาะสม	ข้อสอบภาคปฏิบัติ ให้นักเรียนศึกษาหัวข้อที่กำหนดให้และพูด เป็น ภาษาอังกฤษ เวลาที่กำหนด 5 - 7 นาที 1. Talk about what you should or should not do when online. 2. Share some ideas that can help you use the internet in a good way 3. Talk about what you learned from the text and how you will use it in your life.				

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. เขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรือ อ่านอย่าง เหมาะสม	ข้อสอบอัตนัย ให้นักเรียนเขียนเรื่อง โดยเลือก 1 หัวข้อ จากที่ กำหนดให้ ความยาว 80 คำ				
	1. Write about how you stay safe online.				
	2. Write about how you can be safe when you use social media.				
	3. Write a short paragraph about keeping your personal information safe online.				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบสัมภาษณ์นักเรียน

ผู้สัมภาษณ์.....ผู้ให้สัมภาษณ์.....

วงรอบที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด เพื่อให้ให้นักเรียนที่สัมภาษณ์ได้แสดงออกซึ่งความคิดเห็น และความรู้สึกของตนในเชิงรายละเอียดต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียนผ่านมาในแต่ละวงจรปฏิบัติ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวงจรปฏิบัติการต่อไป

กรอบคำถามในการสัมภาษณ์ชุดนี้

1. นักเรียนมีความรู้สึกหรือความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดให้

1.1 เนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร

.....

1.2 เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสมหรือไม่

.....

1.3 สื่อการสอนเป็นอย่างไร

.....

1.4 บรรยากาศในการเรียนเป็นอย่างไร

.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อครูผู้สอนอย่างไร

.....

3. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ดีและสิ่งที่ควรปรับปรุง

.....

พูน ปณ ติโต ชเว

(ลงชื่อ).....ผู้บันทึก

(นางสาวกชกร ฮาริเน่น)

แบบประเมินแบบสัมภาษณ์นักเรียน
การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินฉบับนี้ เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสัมภาษณ์นักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสัมภาษณ์นักเรียน ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกอย่างไรในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเก็บข้อมูลว่านักเรียนพบปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียนในคาบเรียนนั้นๆ อย่างไร และ ครูสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีประเมิน

ขอความกรุณาท่านโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน +1 , 0 , หรือ -1 ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

+1	เมื่อแน่ใจว่า	คำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
0	เมื่อไม่แน่ใจว่า	คำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
-1	เมื่อแน่ใจว่า	คำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินความสอดคล้องในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

กชกร ฮาริเนน

นิสิตสาขาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พหุ อนุ ทั โตะ ชเว

จุดประสงค์	คำถามสัมภาษณ์	ความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอน	1. เนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร				
	2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสมหรือไม่				
	3. สื่อการสอนเป็นอย่างไร				
	4. บรรยากาศในการเรียนเป็นอย่างไร				
2. ความคิดเห็นต่อครูผู้สอน	1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อครูผู้สอนอย่างไร				
	2. นักเรียนชอบกิจกรรมที่ผู้สอนสอนอย่างไร				
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมกิจกรรม	1. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ดีและสิ่งที่ควรปรับปรุง				
	2. นักเรียนอยากปรับเปลี่ยนกิจกรรมอย่างไร				

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

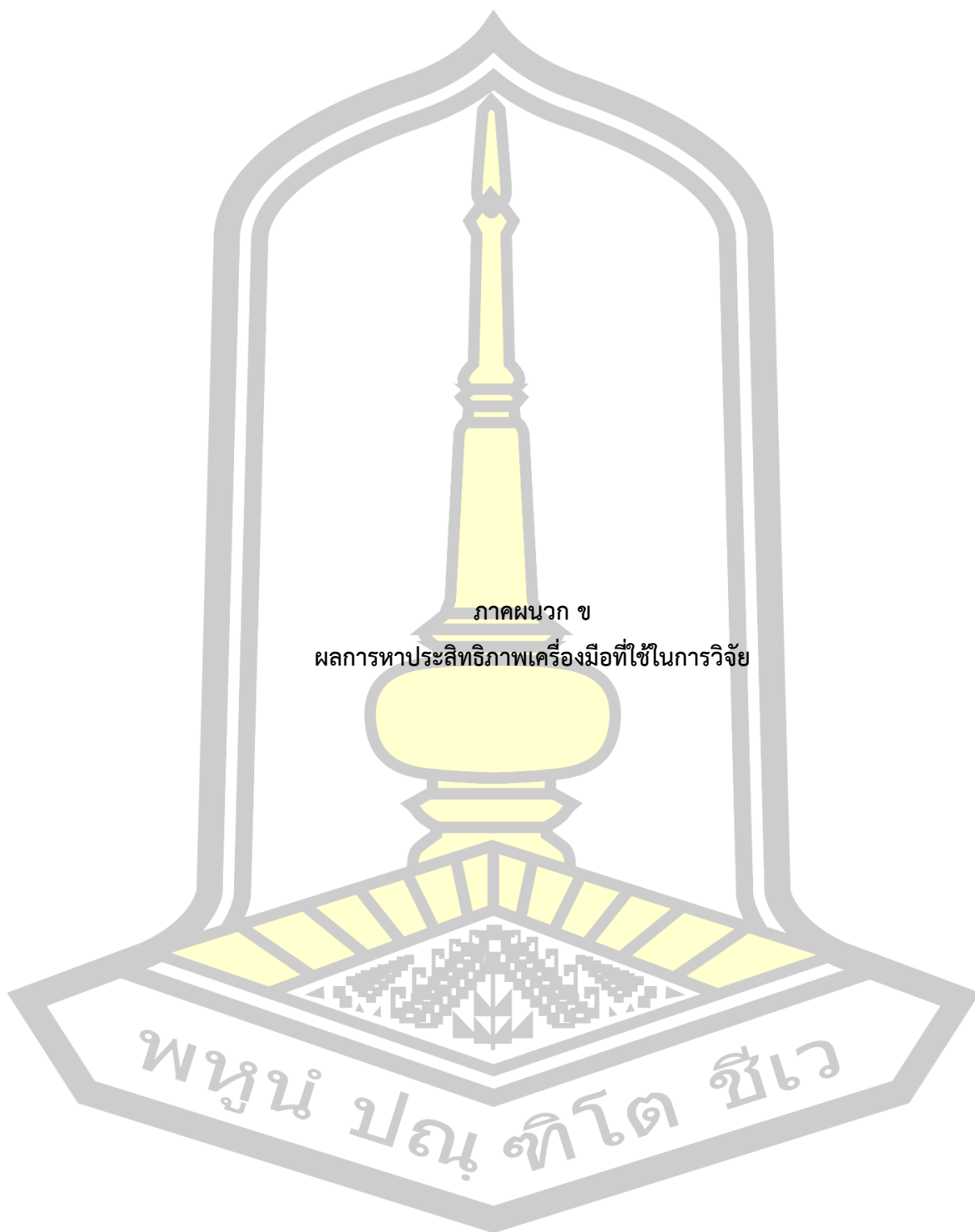
.....

(ลงชื่อ).....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

พจนัน ปณ ทิโต ชิว

ภาคผนวก ข
ผลการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

**ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)**

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 1

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ความถูกต้อง	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3	4	5	4.00	มีความเหมาะสมมาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 นำไปปฏิบัติได้	3	4	5	4.00	มีความเหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	3	5	4	4.00	มีความเหมาะสมมาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	5	5	5.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
รวม				4.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 2

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ความถูกต้อง	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3	4	5	4.00	มีความเหมาะสมมาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 นำไปปฏิบัติได้	3	4	5	4.00	มีความเหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	3	5	4	4.00	มีความเหมาะสมมาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	5	5	5.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และกิจกรรม	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และ เรียนรู้อย่างขึ้น	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การ เรียนการสอนและกิจกรรมการ เรียนรู้	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4.4 มีความทันสมัย ประหยัด ค่าใช้จ่ายและเวลา	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้และสาระสำคัญ	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและ ประเมินผลได้เหมาะสม	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง	5	5	5	5.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
รวม				4.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 3

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ความถูกต้อง	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4	5	4	4.33	มีความเหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3	4	5	4.00	มีความเหมาะสมมาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 นำไปปฏิบัติได้	3	4	5	4.00	มีความเหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	3	5	4	4.00	มีความเหมาะสมมาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	5	5	5.0	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และกิจกรรม	3	5	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และ เรียนรู้อย่างขึ้น	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์ การเรียนการสอนและกิจกรรม การเรียนรู้	4	4	5	4.33	มีความเหมาะสมมาก
4.4 มีความทันสมัย ประหยัด ค่าใช้จ่ายและเวลา	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้และสาระสำคัญ	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและ ประเมินผลได้เหมาะสม	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง	4	5	5	4.67	มีความเหมาะสมมากที่สุด
รวม				4.47	มีความเหมาะสมมาก

สรุป แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผนมีความเหมาะสม เท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุด

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตาราง 23 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการ
 สื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 (ด้านการฟัง)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
13	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 24 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 (ด้านการอ่าน)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 25 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 (ด้านการพูด)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 26 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 (ด้านการเขียน)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้

ตาราง 27 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการ
สื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 (ด้านการฟัง)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
13	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 28 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการ
สื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 (ด้านการอ่าน)

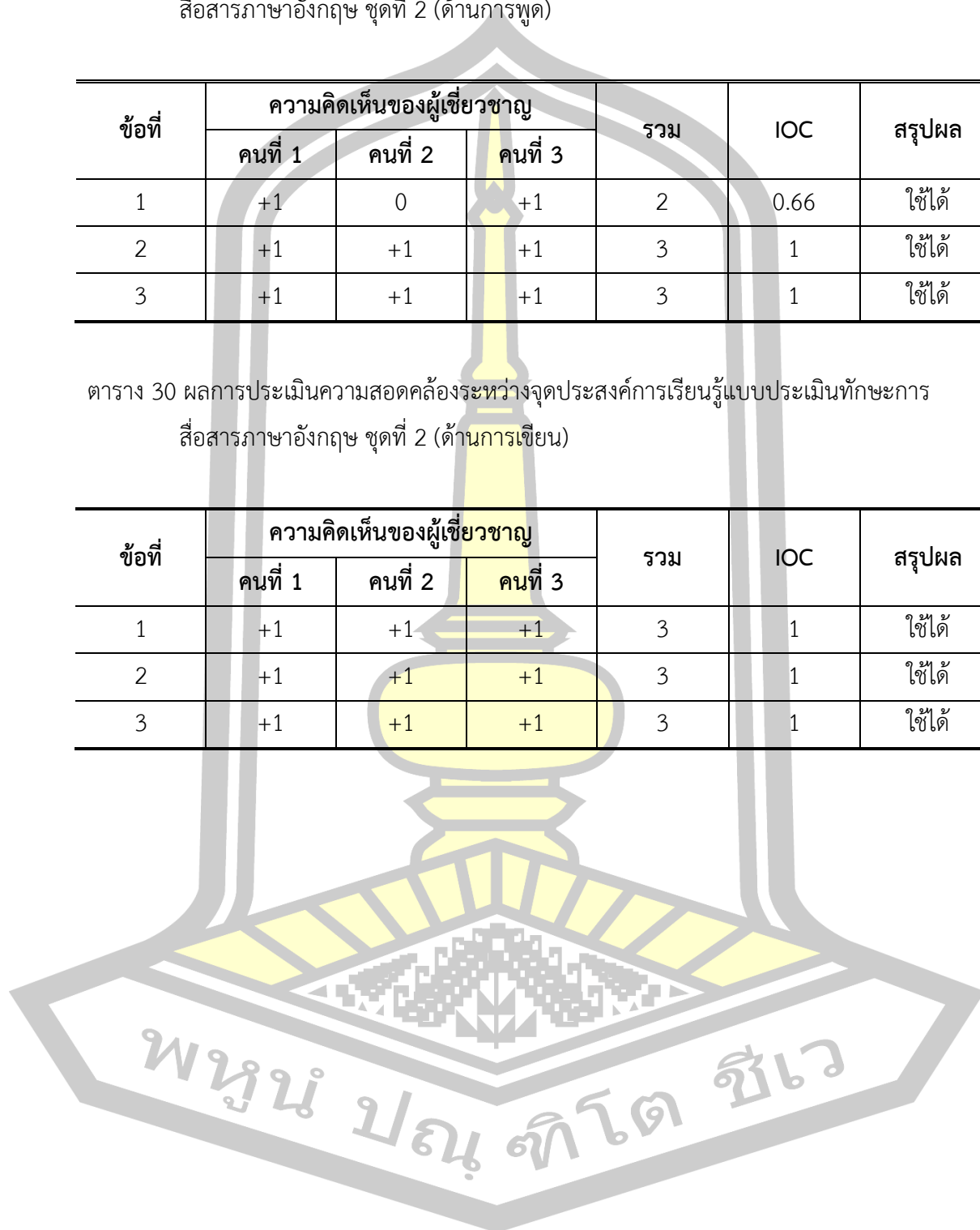
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
7	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
8	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	0	0	+1	1	0.33	ตัดทิ้ง
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 29 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการ
สื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 (ด้านการพูด)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 30 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการ
สื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 (ด้านการเขียน)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 31 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 (ด้านการฟัง)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	-1	+1	2	0.66	ใช้ได้
9	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
10	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
19	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้

ตาราง 32 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 (ด้านการอ่าน)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
9	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 33 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 (ด้านการพูด)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 34 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้แบบประเมินทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 (ด้านการเขียน)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์นักเรียน

ตาราง 35 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์นักเรียน

จุดประสงค์	คำถามสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
		คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3			
1. ความรู้สึก หรือความ คิดเห็นต่อ กิจกรรม การเรียนการ สอน	1. เนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
	2. เวลาในการทำกิจกรรม เหมาะสมหรือไม่	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3. สื่อการสอนเป็นอย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4. บรรยากาศในการเรียนเป็น อย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. ความคิดเห็น ต่อครูผู้สอน	1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อ ครูผู้สอนอย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. นักเรียนชอบกิจกรรมที่ผู้สอน สอนอย่างไร	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
3. ความคิดเห็น เกี่ยวกับการ ปรับเปลี่ยนหรือ เพิ่มเติมกิจกรรม	1. ความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับสิ่งที่ดีและสิ่งที่ควร ปรับปรุง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. นักเรียนอยากปรับเปลี่ยน กิจกรรมอย่างไร	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้

พูน ปณ ทิโต ชีเว

คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงรอบที่ 1

ที่	ด้านที่ประเมิน/ระดับคะแนน		คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
	ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา (4)	ทักษะ ในการพูด (4)			
1	3	3	8	6	75
2	2	2	8	4	20
3	3	3	8	6	30
4	2	2	8	4	20
5	2	2	8	4	20
6	2	3	8	5	25
7	3	3	8	6	30
8	2	2	8	4	20
9	1	2	8	3	15
10	2	2	8	4	20
11	3	3	8	6	30
12	3	2	8	5	25
13	2	2	8	4	20
14	3	2	8	5	25
15	2	4	8	6	30
16	3	2	8	5	25
17	3	3	8	6	30
18	3	3	8	6	30
19	3	3	8	6	30
20	3	3	8	6	30
ค่าเฉลี่ยรวม				5.05	25.25

คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการ
จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงรอบที่ 2

ที่	ด้านที่ประเมิน/ระดับคะแนน		คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
	ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา (4)	ทักษะ ในการพูด (4)			
1	3	3	8	6	75
2	2	2	8	4	50
3	3	3	8	6	75
4	2	4	8	6	75
5	2	2	8	4	50
6	3	3	8	6	75
7	3	3	8	6	75
8	2	3	8	5	62.5
9	2	2	8	4	50
10	2	2	8	4	50
11	2	4	8	6	75
12	2	3	8	5	62.5
13	2	2	8	4	50
14	2	3	8	5	62.5
15	3	3	8	6	75
16	2	2	8	4	50
17	3	3	8	6	75
18	3	3	8	6	75
19	3	4	8	7	87.5
20	3	4	8	7	87.5
ค่าเฉลี่ยรวม				5.35	66.88

คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการ
จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงรอบที่ 3

ที่	ด้านที่ประเมิน/ระดับคะแนน		คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
	ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา (4)	ทักษะ ในการพูด (4)			
1	3	4	8	7	87.5
2	2	2	8	4	50
3	3	3	8	6	75
4	3	4	8	7	87.5
5	2	3	8	5	62.5
6	3	3	8	6	75
7	3	4	8	7	87.5
8	2	3	8	5	62.5
9	2	3	8	5	62.5
10	2	2	8	4	50
11	3	4	8	7	87.5
12	3	3	8	6	75
13	3	3	8	6	75
14	3	3	8	6	75
15	3	4	8	7	87.5
16	2	2	8	4	50
17	2	4	8	6	75
18	3	4	8	7	87.5
19	3	4	8	7	87.5
20	3	4	8	7	87.5
ค่าเฉลี่ยรวม				5.95	74.38

คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน (อัตนัย) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงรอบที่ 1

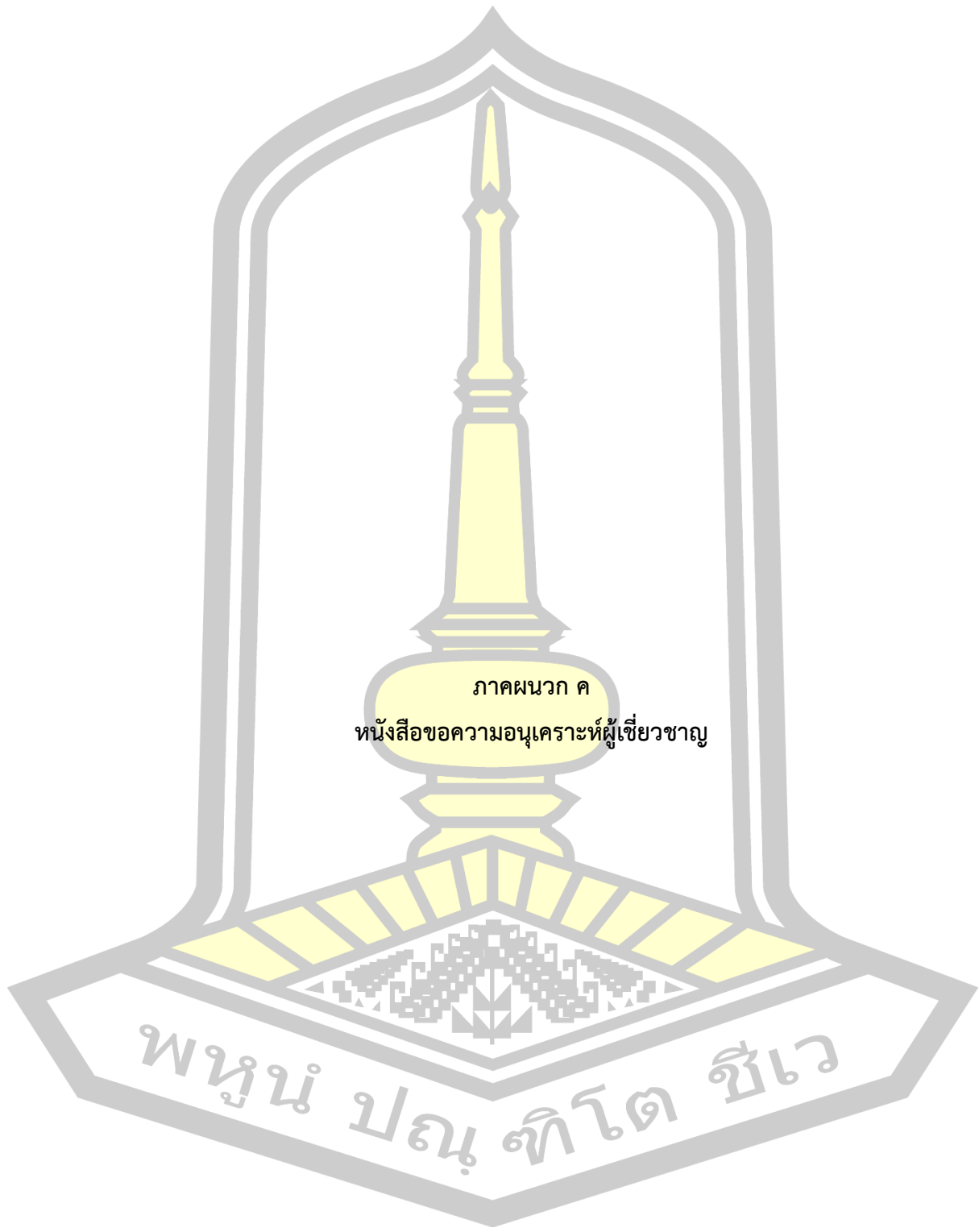
ที่	ด้านที่ประเมิน/ระดับคะแนน				คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
	โครงสร้าง ทาง ไวยากรณ์ (4)	การสะกดคำ และการใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน (4)	การใช้ คำศัพท์ (4)	การ นำเสนอ เนื้อหา (4)			
1	2	4	2	2	16	10	62.50
2	2	2	2	1	16	7	43.75
3	3	3	2	2	16	10	62.50
4	3	3	2	2	16	10	62.50
5	2	2	2	1	16	7	43.75
6	2	3	3	2	16	10	62.50
7	3	2	3	3	16	11	68.75
8	2	2	2	1	16	7	43.75
9	2	2	2	1	16	7	43.75
10	2	2	2	1	16	7	43.75
11	2	3	3	4	16	12	75
12	3	3	2	2	16	10	62.50
13	3	3	2	1	16	9	56.25
14	2	3	3	2	16	10	62.50
15	3	2	3	3	16	11	68.75
16	2	2	2	1	16	7	43.75
17	3	3	2	2	16	10	62.5
18	3	2	3	3	16	11	68.75
19	2	2	2	2	16	8	50
20	2	2	2	2	16	8	50
ค่าเฉลี่ยรวม						9.10	56.88

คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน (อัตนัย) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงรอบที่ 2

ที่	ด้านที่ประเมิน/ระดับคะแนน				คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
	โครงสร้าง ทาง ไวยากรณ์ (4)	การสะกดคำ และการใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน (4)	การใช้ คำศัพท์ (4)	การ นำเสนอ เนื้อหา (4)			
1	3	2	3	3	16	11	68.75
2	2	2	2	1	16	7	43.75
3	2	4	2	2	16	10	62.5
4	2	2	2	3	16	9	56.25
5	2	2	2	1	16	7	43.75
6	2	4	2	2	16	10	62.5
7	3	2	3	3	16	11	68.75
8	3	3	2	1	16	9	56.25
9	2	4	2	2	16	10	62.5
10	2	2	2	1	16	7	43.75
11	3	3	4	3	16	13	81.25
12	2	2	2	3	16	9	56.25
13	2	3	3	1	16	9	56.25
14	2	3	2	3	16	10	62.50
15	3	2	3	3	16	11	68.75
16	2	3	3	1	16	9	56.25
17	3	2	3	3	16	11	68.75
18	3	2	3	3	16	11	68.75
19	2	2	2	3	16	9	56.25
20	2	2	2	3	16	9	56.25
ค่าเฉลี่ยรวม						9.60	60

คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน (อัตนัย) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) วงรอบที่ 3

ที่	ด้านที่ประเมิน/ระดับคะแนน				คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
	โครงสร้าง ทาง ไวยากรณ์ (4)	การสะกดคำ และการใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน (4)	การใช้ คำศัพท์ (4)	การ นำเสนอ เนื้อหา (4)			
1	3	2	3	3	16	11	55
2	2	2	2	2	16	8	40
3	2	2	2	3	16	9	45
4	3	2	3	3	16	11	55
5	3	2	3	3	16	11	55
6	2	2	2	3	16	9	45
7	3	2	3	3	16	11	55
8	3	2	3	3	16	11	55
9	2	2	2	3	16	9	45
10	2	2	2	2	16	8	40
11	3	4	3	3	16	13	65
12	2	2	2	3	16	9	45
13	2	2	2	3	16	9	45
14	2	2	2	3	16	9	45
15	3	2	3	3	16	11	55
16	2	2	2	2	16	8	40
17	3	2	3	3	16	11	55
18	3	2	3	3	16	11	55
19	3	2	3	3	16	11	55
20	2	2	2	3	16	9	45
ค่าเฉลี่ยรวม						9.95	49.75

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

พหุมนั ปณุ ทิโต ชีเว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทรสาร. 0-4372-1764 ภายใน 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว1796

วันที่ 19 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ก่อกิจบุญ พุคำ

....

ด้วย นางสาวชกร ฮาริเน่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

นางหนู ปณ ทัต ชีวะ

ที่ อว 0605.5(2)/ว1796

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

19 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ศน.ณวัฒน์ จันทร์เขต

ด้วย นางสาวกชกร ฮาริเนน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คง ได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ กุสืออ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานเลขานุการคณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ 0-4375-4322-40 ต่อ 6216

โทรสาร 0-4371-3147

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวกชกร ฮาริเน่น
วันเกิด	วันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2536
สถานที่เกิด	อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 469/3 ตำบลหนองแสง อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44120
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44120
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2555 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2560 ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2567 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ่ ปณุ่ ทิโต ชีเว